

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 68

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 28 de febrer de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3060/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a procés d'aplicació agrícola dels fangs provinents de l'EDAR de Santa Eulària del Riu.. 3859
 - 2) **RGE núm. 3065/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a lloguer social.. 3860
 - 3) **RGE núm. 3041/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a contaminació del torrent Solleric.. 3861
 - 4) **RGE núm. 3044/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a programa FEDER.. 3862
 - 5) **RGE núm. 3058/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incidències en relació amb l'Hospital de Son Espases i Can Misses.. 3864
 - 6) **RGE núm. 3043/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a l'Ajuntament de Valldemossa... 3865
-

- 7) **RGE núm. 3045/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a tractament de diàlisi. (**Decaiguda**). 3866
- 8) **RGE núm. 3056/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació de la radioteràpia a Menorca.. . . . 3866
- 9) **RGE núm. 3057/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons de rescat energètic per al 2017.. . . . 3867
- 10) **RGE núm. 3061/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programació d'IB3.. . . . 3869
- 11) **RGE núm. 3059/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de la conflictivitat escolar... 3870
- 12) **RGE núm. 2548/17**, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a autobús de l'aeroport... 3871
- 13) **RGE núm. 2553/17**, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a suport al CETA.. . . . 3872
- 14) **RGE núm. 3232/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a moratòria per al personal de l'ib-salut... 3874
- 15) **RGE núm. 2534/17**, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a representant a la Comissió Europea... 3875
- 16) **RGE núm. 2544/17**, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vagues en el transport públic.. . . . 3877
- 17) **RGE núm. 3040/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a ajudes als afectats pel temporal.. . . . 3878
- 18) **RGE núm. 3042/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a mesures per evitar la fugida de talents... 3880
- 19) **RGE núm. 3062/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prioritat del Govern... 3881
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 16107/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de transparència.. . . . 3883
- III. MOCIÓ RGE núm. 2945/17**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la normativa de policies locals, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 22/17... 3888
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 16986/16**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per a la reducció de la pobresa energètica de les Illes Balears... 3899
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia a totes i a tots, senyors i senyores diputats. Començarem el Ple d'avui i el primer punt de l'ordre del dia d'avui correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3060/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a procés d'aplicació agrícola dels fangs provinents de l'EDAR de Santa Eulària del Riu.

Primera pregunta, RGE núm. 3060/17, relativa a procés d'aplicació agrícola dels fangs provinents de l'EDAR de Santa Eulària del Riu, que formula el diputat Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputats, avui torn a asseure a un escó distint, he superat al PSOE, a MÉS, a Podem, ja només em queda botar-me El Pi, he passat del caos a l'ordre i estic passant dels extrems a la moderació. Moltes gràcies, moltes gràcies...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... Sr. President.

Sr. Conseller, l'Ajuntament de Santa Eulària segueix a l'espera que se li pagui allò que se li deu, són 177.000 euros per assumir una gestió que no li correspon. En aquesta mateixa cambra es obligar vostè a pagar, sense que encara a hores d'ara ho hagi fet vostè, motiu pel qual li fem la pregunta següent: assumirà vostè el compromís de pagar a l'Ajuntament de Santa Eulària el que se li deu?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Jerez. Sr. President. Veig que això de moure's per les cadires li agafa el gust i l'estressa perquè cada vegada li costa més respirar. Pot respirar tranquil. Li respondré la pregunta com ja li he respost quatre vegades aquesta pregunta, vull dir, que no es preocupi, li diré exactament el mateix que li he dit.

Volem pagar? Sí, volem pagar com a totes les Illes. A Mallorca pagam, el Consell de Mallorca ens posa una tarifa, pagam i gestionen els fangs. A Menorca gestionen els fangs i pagam i a Eivissa també pagarem i també pagam ara el transport. Una solució que era una solució temporal i es converteix en definitiva.

Volem pagar els fangs. El consell ens ha donat instruments perquè paguem. Alabam l'actuació de l'Ajuntament de Santa Eulària i nosaltres obeam. El Consell de Mallorca enguany ens ha pujat les tarifes dels fangs, molt content no estic. Els d'Eivissa que ens marquin una tarifa, que ens marquin un tractament i obeam, farem el que ens diran, són els gestors, són els que tenen la competència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller. Té la paraula el Sr. Miguel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, fa exactament nou mesos jo li feia aquesta pregunta, li torn a repetir aquesta pregunta perquè nou mesos després vostè no ha trobat una solució a aportar al que se li planteja, fa nou mesos em va contestar que estava a l'espera que el consell insular articulés un mecanisme de pagament. Fa nou mesos vaig fer un esforç titànic i el vaig creure, però avui, nou mesos després, quan res del que va dir no ha succeït, no el puc creure més, Sr. Conseller, ni a vostè ni al Consell Insular d'Eivissa ni al seu president, el Sr. Vicent Torres, perquè no és possible que encara estiguem així, perquè vostès juguen, literalment, amb l'Ajuntament de Santa Eulària i, Sr. Conseller, això precisament no es fa.

Quan l'ajuntament l'insta a vostè a pagar diu vostè que és cosa del consell insular; quan l'ajuntament insta el consell insular, diu que el consell insular no és cosa seva, i quan el consell insular diu que no és cosa seva va i el consell insular apunta cap a un altre costat i apunta directament cap a vostè.

Sr. Conseller, porten vostès nou mesos jugant al tennis, passant-se la pilota, i mentrestant l'Ajuntament de Santa Eulària no només ve aplicant la millor solució de totes sinó que redueix els costos del trasllat i, a més, acaba sent el més damnificat, el més perjudicat i el més maltractat.

Sr. Conseller, li hem escoltat a vostè, i avui també, en diferents ocasions reconèixer que el que fa a Santa Eulària és un comportament totalment exemplar, però, Sr. Conseller, de què ens serveix que vostè digui que és un comportament totalment exemplar si a l'hora de pagar miren vostès cap a una altra banda?

Sr. Conseller, agafi el bou per les banyes d'una vegada, sigui valent, tengui coratge, no afluixi. Si és cert, com vostè diu, que el consell insular li taponava a vostè la solució, pegui un cop damunt la taula, faci's valer i demostrï la seva autoritat i demostrï que serveix, que vostè serveix per continuar a la cadira on està assegut.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Jerez, jo no sé si vostè serveix per continuar a la cadira que asseu o que a la setmana que ve asseurà a una altra, no m'importa gaire, la veritat.

Però li dic, estic cansat de dir-li, des del 2003 el consell no ha construït la seva infraestructura que era necessària que el pla director deia. El Consell de Mallorca va fer els deures i els ciutadans de Mallorca paguen els seus impostos i es gestionen els fangs. No digui que no pagam els fangs d'Eivissa, perquè diu una mentida; aquest conseller, aquest govern, en els pressuposts, miri'ls, hi ha 1 milió d'euros per pagar el transport, que és una ordre que em va donar el Consell d'Eivissa. Nosaltres complim amb l'ordre que ens va donar el Consell d'Eivissa, quan el Consell d'Eivissa em digui que podem seguir aplicant agràriament, ho farem. Quan em digui que puc fer un conveni amb els ajuntaments, ho farem.

Sr. Jerez, deixi de fer demagogia amb aquest tema i si vol ajudi, i crec que el seny que demostra el seu batle vostè no el demostra aquí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 3065/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a lloguer social.

Segona pregunta, RGE núm. 3065/17, relativa a lloguer social, que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Diputada Maria Consuelo Huertas i Calatayud.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Sr. Conseller, els acords de governabilitat, en el punt 1, *un nou temps per a la gent, primer el rescat de la ciutadania*, he vist que hi ha una posada en marxa d'un pla contra els desnonaments.

A banda de fer signar clàusules de confidencialitat, ha posat l'IBAVI aquest pla en marxa? Ho dic perquè a les dades de 2016, les dades oficials que tenc que són fins el tercer trimestre, s'han fet 1.113 execucions forçoses, de les quals 580 són d'habitatges. Com que no he pogut trobar les dades oficials de quants n'ha adjudicat l'IBAVI als desnonats, si vostè m'ho pogués dir em faria un favor.

Per això, li faig la meua pregunta: tenen prioritats els desnonats per accedir als lloguers socials?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula el representant del Govern, el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Sra. Huertas, tenim un pla per posar i donar musculatura a l'IBAVI que persegueix donar una resposta a tota aquella gent que té necessitats d'habitatge, siguin o no provinquin de processos de desnonament o no. Però crec que al llarg d'aquest darrer any he explicat moltes mesures per enfortir l'IBAVI.

A partir d'aquí, en relació amb la prioritat de les persones desnonades, una prèvia necessària, la casuística del que representa el fet que no tots els desnonaments són iguals i tenen situacions que no sempre són coincidents, en alguns casos suposa a les persones desnonades trobar-se en situacions d'emergència social, sempre amb informe previ dels serveis socials municipals. En altres casos aquest informe previ d'emergència social els serveis socials no el dictaminen i no l'estableixen d'aquesta manera. En funció d'una via o d'una altra hi ha un procés diferent, quan hi ha informe favorable dels serveis socials municipals s'activa la prioritat, el que diríem la prioritat 1, i, per tant, l'adjudicació pràcticament immediata d'un habitatge a aquestes persones que es troben en aquesta situació.

Quan no és aquesta la situació perquè no hi ha un informe d'emergència social llavors hi ha també el que denominam nosaltres prioritat 2, que s'incorporen immediatament a la borsa, se'ls puntua reconeixent la situació de desnonament. I en relació amb la situació d'altres col·lectius molt vulnerables també, com pugui ser violència de gènere, fills amb discapacitat, majors de 65 anys, de la manera més ràpida possible i en funció de com evoluciona la borsa se'ls adjudica un habitatge.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Maria Consuelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, Sr. Conseller. El primer li diré, com vostè deu saber, l'article 25 de la Declaració dels Drets Humans i l'article 47 de la nostra Constitució parla d'un habitatge digne. Del que vostè m'ha dit sobre que es troba en marxa, el que jo tenc entès és que es negocien els protocols i que el protocol d'emergència ni tan sols ha començat a negociar-se.

Per una altra banda, en aquests protocols veig que es dona més puntuació per la convivència a les Illes Balears, a la comunitat autònoma, que no pels desnonaments.

Unes altres coses que he vist en aquests protocols, que m'han sobtat, són que quan no hi ha habitatges per a la unitat familiar

que s'ajustin a la unitat de convivència, vostès aturen l'adjudicació, però en cap moment no diuen si cercaran aquests habitatges o no. Això crec que per a un govern que és de la gent no és el més acceptable, hauria vostè d'haver cercat habitatges per a qualsevol tipus d'unitat familiar.

No sé si vostès han posat en marxa l'oficina d'habitatge buit que era una de les coses que també estaven en els acords de governabilitat.

Per una altra banda, passant-ho pels serveis socials l'únic que fa és col·lapsar els serveis socials. Abans vostès a les associacions les deixaven que poguessin dur informes per poder accedir persones desnonades o amb un altre tipus d'exclusió social a habitatges de lloguer, ara això, com li he dit, s'ha eliminat i el que fan és que quan van...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi conclouent, per favor.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

... a aquestes associacions els fan firmar clàusules de confidencialitat.

Em podria dir quants habitatges ha adjudicat l'IBAVI als desnonats?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Sra. Huertas, el cas del protocol és per a aquelles casuístiques que no es troben en situació d'emergència social, si hi ha emergència social van per la via directa, primer punt.

Segon, no hi ha emergència social, hi ha un protocol que es negocia, efectivament, es treballa entre totes les entitats i aquí devora hi ha Càritas, Creu Roja, EAPN, Xarxa de lluita contra exclusió social, que representa 30 entitats, hi ha la PAH, i es van fent molts avanços. De fet, el protocol està pràcticament tancat i no sempre hi ha unanimitat entre elles, no sempre hi ha unanimitat entre elles, però sí grans...

(Remor de veus)

... però sí grans majories i nosaltres el que farem serà sempre acceptar el plantejament de les grans majories d'aquestes entitats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 3041/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a contaminació del torrent Solleric.

Tercera pregunta RGE núm. 3041/17, relativa a contaminació del torrent Solleric, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Melià i Ques.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia a tothom. Al torrent Solleric a l'alçada, diguem, del municipi de Consell i municipis veïnats, es produeixen per part de determinades indústries, i als polígons i a les naus, uns abocaments al torrent, uns abocaments que amenacen evidentment el medi ambient i la salut dels ciutadans.

Davant aquesta situació, resulta que el dia 18 de febrer apareixia a la premsa notícia que el que feia la Conselleria de Medi Ambient era llevar importància a aquests abocaments, el que deia era que eren puntuals, quan fa molt de temps que es produeixen aquests abocaments i venia a llevar absolutament cap... rellevància a aquests abocaments, la qual cosa ens preocupa moltíssim.

Per tant, el que volem saber és quina opinió li mereix que les indústries facin abocaments als torrents. Se suposa que aquests abocaments no són legals ni són autoritzables i, per tant, se suposa que la conselleria haurà adoptat alguna mesura sancionadora i algun expedient haurà obert. Ens agradaria que ens informàs sobre aquesta qüestió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Josep Melià. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

President. Sr. Melià, m'agradaria que tenguessin clar dos eixos diferents de feina: el que va passar al febrer, dia 12 de febrer hi va haver un abocament de porexpan, d'una empresa de porexpan, que està ubicada allà, d'unes bolles que, pel vent, es varen escampar, un abocament puntual on els agents de medi ambient varen aixecar acta i s'obrirà l'expedient sancionador oportú i es va retirar, això és un abocament puntual. La notícia a la qual fa referència, la contestació que fèiem nosaltres era a aquest abocament puntual de dia 12, del qual els agents de medi ambient han aixecat acta i que s'obrirà el procediment sancionador oportú.

Però anem al fons, anem al fons del que passa amb el torrent Solleric i els abocaments històrics, quatre feines, quatre actuacions que ha fet aquest govern.

La primera, un sancionador a Lavanderías Diana, i dic el nom perquè ja és *vox populi* i és un mite dins... a qualsevol persona que hagi passat per la Conselleria de Medi Ambient

quan li dius aquest nom sap què vol dir, sap que vol dir abocaments incontrolats al torrent Solleric durant molts d'anys. Afortunadament ha canviat la gestió d'aquesta empresa i evidentment ja no és igual, però tot i així fem un seguiment cada mes, els agents de medi ambient agafen mostres dels abocaments que es fan en aquesta bugaderia industrial. Es va posar un expedient sancionador a aquesta bugaderia industrial perquè no va acomplir les condicions, es revisa l'autorització que té aquesta bugaderia per fer aquests abocaments i es fa un seguiment molt dur, perquè no volem que a Solleric es visqui el que des dels anys 90 venim denunciant tots els grups ecologistes i totes les persones que fem feina en medi ambient.

Segon punt. No en tenim prou, no només ens hem de quedar amb Lavanderías Diana, hem trobat dins els pous, fent aquest seguiment, a més a més, els agents de medi ambient han trobat dissolvents que, per tant, ens fa pensar que no només és d'aquest focus puntual, que hem de cercar la recerca més enfora del perquè vénen aquests dissolvents i en això estam. Cada mes s'agafen mostres d'un conjunt de pous per esbrinar aquest altre focus possible de contaminació que ens preocupa i l'estam intentant determinar.

Tercer punt, la depuradora. El torrent Solleric ha tengut molts de problemes també dels abocaments de la depuradora de Consell. Què hem fet? Hem mirat l'oxigenació per millorar la qualitat de l'aigua depurada, hem canviat el decantador el mes passat, anam fent actuacions de millora en aquesta depuradora, però la millor actuació és l'ampliació, que té fons FEDER per dur-se a terme, i estam pendents del solar per part de l'ajuntament per poder començar les obres, que crec que serà l'actuació més necessària.

Per tant, control damunt els possibles abocaments, seguiment dels possibles abocaments i solucions per a la depuradora. Això és el que està fent aquest govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies. En relació amb l'abocament puntual ens agradaria saber quan obriran l'expedient, perquè vostè diu que s'obrirà, però han passat més de vint dies i encara estam esperant.

Segon tema, sobretot el de la bugaderia que és el més important, efectivament, voldríem saber si vostè pot garantir que ja no es fan abocaments per part d'aquesta indústria, per part d'aquesta activitat, es fan o no es fan abocaments? Més enllà que vostès hagin iniciat una actuació sancionadora, pot garantir que ja no hi ha aquesta actuació negativa cap al medi ambient que... que efectivament fa anys que es venia produint i que falta absolutament controlar? Voldríem que ens contestàs.

Evidentment li demanarem la documentació sobre les actuacions que ha realitzat en aquest sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Vint dies, Sr. Melià, es va produir un abocament, s'ha aixecat un acta, s'ha fet retirar del torrent aquest porexpan i evidentment es tramitarà, els sancionadors determinaran quina és la sanció, això ho faran els tècnics, determinaran la gravetat, si hi ha hagut afecció o no hi ha hagut afecció, pel tema puntual.

Passem al tema de Lavanderías Diana, és una vergonya des dels anys 90 ningú no ha fet res, aquest conseller ha obert els expedients i ha fet un seguiment -Sr. Font, no capegi que vostè també ha ocupat la meua cadira i per tant, coneix perfectament els problemes de Lavanderías Diana.

Per tant, aquest conseller fa un seguiment cada mes, perquè es va reunir amb els veïnats, els veïnats li varen (...)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, per favor, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

... el problema i vàrem fer el seguiment i és la diferència: nosaltres fem el seguiment, hem posat una sanció i, evidentment

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques de manera inintel·ligible)

... vigilam, sí, es fa..., abocaments i si ho repassa, és que es s'acompleix l'autorització que algú va donar incorrectament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 3044/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a programa FEDER.

Quarta pregunta RGE núm. 3044/17, relativa a programa FEDER, que formula el Sr. Diputat Salvador Aguilera i Carrillo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Diputat Salvador Aguilera i Carrillo.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, president, senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors de la casa i públic avui que ens visita, i avui especialment saludar la gent d'Eivissa, i sobretot

als més petits que avui aprofiten que no tenen classe per ser aquí i viure en primera persona aquest ple.

Sr. Vicepresident, fa un parell de setmanes podíem llegir a premsa una notícia relacionada amb els fons Europeus i ens agradaria saber en quina situació ens trobem. Segons aquesta notícia, vostè havia enviat una carta al ministre d'Hisenda, Sr. Cristóbal Montoro, i a la ministra d'Ocupació, Fátima Báñez, en la qual demanava que es replantegi l'assignació dels esmentats fons entre les comunitats. Sembla ser que les Balears rebrà menys de la meitat del fons europeus addicionals que esperaven rebre enguany, dels 38 milions d'euros que segons els càlculs del Govern havien d'arribar a través de Madrid, només disposarem d'11 milions. Ens pot desenvolupar aquesta pregunta?... perdó... aquesta situació?

Com es pot imaginar, des de Podem estem molt preocupats per aquesta notícia, hem apostat des del primer minut pel canvi de model econòmic de les Illes i entenem que aquests recursos que venien d'Europa són fonamentals i han d'ajudar per diversificar la nostra economia basada en el monocultiu del turisme.

Fa uns mesos vaig demanar al conseller March sobre els barracons a Balears i a Extremadura, com era possible que les dues comunitats tinguin aproximadament el mateix nombre de població d'habitants i Balears tinguem 108 barracons i a Extremadura cap?

Avui faig la mateixa comparativa, com és possible que Extremadura rebi 115 milions d'euros de fons europeus i Balears 11 milions, és a dir, deu vegades més que nosaltres?

Entenem la situació de major vulnerabilitat econòmica d'Extremadura, però la diferència és massa greu.

Això suposa que per cada resident a Extremadura s'invertiran cinc, sis euros, i per cada resident al nostre arxipèlag s'invertiran deu euros. Les xifres clamen al cel i hem de cercar solucions i altres fons i projectes perquè vingui més inversió pública europea per sortir de la bombolla turística.

Per això li faig aquesta pregunta: què pensa el Govern davant el repartiment dels fons del programes FEDER Fons Social Europeu assignats per al període 2014-2020 que pertocaria a Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Vicepresident Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Aguilera, es tracta d'uns fons molt importants per a les Illes Balears perquè ens ajuden a la sostenibilitat, a la innovació, a la diversificació econòmica i a la cohesió social. Dins el període 2014-2020 a

Balears, per gastar directament nosaltres, se'ns varen assignar quasi 135 milions d'euros, dels quals el 10% anaven a innovació, el 21% a tecnologies, el 3,75 a PIME, el 26% a energies netes, l'11,25 a medi ambient i l'10,63 a infraestructures educatives. A això se li havia d'afegir la iniciativa PIME per al finançament de petites i mitjanes empreses, de 25 milions d'euros, que, a més, li he de dir que ha estat un èxit i que ja tenim assignats pràcticament 24 milions dels 25 de què disposàvem, i del Fons social europeu, quasi 41 milions d'euros.

A més, hem d'afegir el Pla d'ocupació juvenil, amb més de 13 milions del Fons social europeu i, com vostè deia, efectivament, dels fons addicionals que s'havien de repartir arran de la revisió tècnica que la comissió europea va dur a terme, el ministeri ens ha assignat 11,2 milions d'euros, del total de 38 que nosaltres, segons els nostres càlculs, ens pertocaven. D'aquests 11,2 milions, d'acord amb les conseqüències que la comissió europea ens posa, el 30% haurà d'anar a Garantia juvenil i a Fons social europeu i el 70% restant, com a màxim, a innovació i a TIC.

Efectivament, hem tramès una carta de protesta al ministeri, hem demanat que es refacin els càlculs, perquè, com vostè deia, efectivament, a una comunitat autònoma que té 1 milió d'habitants, com les Illes Balears, però sense els problemes de la doble i la triple insularitat, li corresponen 114, 115 milions d'euros front als 11,2. O a una altra comunitat, com és Andalusia, evidentment d'una grandària totalment diferent a la nostra, però que també, proporcionalment, si fas uns càlculs veurà que els números no surten, a Andalusia li han pertocat 440 milions d'euros.

La nostra conclusió és que realment en aquest cas, el Govern d'Espanya no ha fet els repartiments d'una manera equànime, ha beneficiat altres comunitats autònomes per sobre de les Illes Balears i, com he dit abans, en aquests moments hem demanat que es refacin els càlculs i estam a l'espera de la contestació del ministeri.

També li he de dir que, de moment, el ministeri, la nostra impressió és que va a fets consumats i que, per tant, difícilment, podrem revertir aquesta situació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Aguilera, vol fer ús de la paraula? Sigui molt breu que només té tres segons.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, president. Només gràcies per la seva resposta, esperem que canviï això i només notícia d'ahir: "Els balears molt per davant de la mitjana europea en l'índex de competitivitat regional", la innovació, l'educació superior i les infraestructures els indicadors més baixos, per tant aquests són molt importants.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera.

I.5) Pregunta RGE núm. 3058/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incidències en relació amb l'Hospital de Son Espases i Can Misses.

Cinquena pregunta, RGE núm. 3058/17, relativa a incidències en relació amb l'Hospital de Son Espases i Can Misses, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, un reconeixement als pacients afectats per malalties rares i a la feina que es fa des de les associacions en (...) Mundial.

Sra. Consellera, segons les informacions de la seva conselleria, les incidències de manteniment a Son Espases des del seu inici, a octubre del 2010 sumen unes deduccions de 3.400.000 euros, amb una baixada progressiva, per tant cada vegada es dedueix menys del que s'ha de pagar a la concessionària de l'Hospital de Son Espases. En canvi, només a l'any 2016, i per aquest mateix concepte, a la concessionària de l'Hospital de Can Misses se li varen reduir 4 milions d'euros. És a dir, les deduccions econòmiques per incidències de manteniment amb 6 anys a Son Espases equivalen a un any de Can Misses.

Per això, Sra. Consellera, per què les incidències de manteniment notificades a l'ib-salut per la concessionària de l'Hospital de Son Espases són menors que les notificades per la concessionària de l'Hospital de Can Misses?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicent Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom. Sr. Serra, cada setmana he de fer un esforç per entendre la pregunta, en realitat les incidències no es comuniquen des de la concessionària al Servei de Salut, és al contrari, el Servei de Salut és qui recull incidències dels professionals, les avalua, dona un temps a la concessionària per resoldre aquesta incidències i, si no és així, doncs s'apliquen les penalitzacions o les sancions oportunes.

És cert que les sancions a l'Hospital de Son Espases varen ser molt elevades a l'inici de l'hospital i han davallat any rera any, perquè normalment és el procés habitual que succeeix a totes les empreses amb concessió, quan parlem d'hospitals, en general a tot el país. És clar, Can Misses, supòs que els inicis varen ser complicats, es va obrir en tres anys de retard, a l'any

2014 i, per tant, això fa que no es troba al mateix punt, al mateix moment que l'Hospital de Son Espases en aquest moment.

És cert el que vostè ha dit dels 3,4 milions des de la inauguració de Son Espases, però hi ha altres factors que podrien sumar molt més amb aquestes penalitzacions les quals no són tampoc comparables amb l'Hospital de Can Misses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Consellera, jo crec que la que no m'entén és vostè a mi, perquè realment..., si vol li explicaré més clar, perquè el que vull dir-li és que vostè va abordar aquí, a un Ple, no fa gaire temps, posicionant-se i acceptant l'existència de la gestió paral·lela de la concessionària dels desperfectes de Son Espases, al marge de l'ib-salut, i vostè ho va minimitzar i ho va normalitzar, però que la concessionària li serviria per evitar penalitzacions, el que podria explicar aquesta diferència d'un 80% menys de desperfectes notificats per Son Espases, respecte de la concessionària de Can Misses, i que, per tant, escaparien al seu control, esper que involuntàriament.

I en aquest sentit, voldria que ens explicàs si les declaracions sindicals de *la excesiva buena relación con la concesionaria* per part de la cessada fulminantment directora gerent de Son Espases, té a veure amb tot això. Perquè mentre no digui la veritat del per què l'han cessada, haurem de creure el que diuen d'ella els que també la coneixen.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicent Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Miri, mai no banalitzaré, mai, la manca de qualitat, mai, però vostè no diu una dada que és molt important i és que tenim un recurs contenciosoadministratiu, posat per la concessionària de Son Espases, de 2,6 milions, que, sumats als 3,4, són quasi 6 milions d'euros, i aquests no estan comptabilitzats. Per tant, tampoc no és certa la informació que ha donat, o serien quasi 6 milions d'euros en penalitzacions que tendria la concessionària de Son Espases la qual any rera any ha anat millorant.

També dir que l'any passat, a la tardor, va canviar la direcció de la concessionària, de l'equip de la concessionària a Can Misses, a partir d'aquí es varen contractar nous serveis

de manteniment i de cuina i a partir d'aquest moment el nombre d'incidències ja ha disminuït de manera considera. Per tant, pensam que això és una bona notícia, tant de logística com de cuina.

Els mecanismes de control des del Servei de Salut són molt exigents, no hi ha un sistema paral·lel, no ho vaig reconèixer, no vaig dir això, vaig dir que la concessionària té el seu mecanisme i l'objectiu...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, consellera, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

..., com si vaig dir, això sí que ho vaig dir i continuo mantenint, no és posar sancions, sinó millorar la qualitat del servei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 3043/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a l'Ajuntament de Valldemossa.

Sisena pregunta, RGE núm. 3043/17, relativa a l'Ajuntament de Valldemossa, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Carlos Saura i León.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvinguts i benvingudes veïns i veïnes de Valldemossa, bon dia diputats, diputades i treballadors i treballadores de la cambra.

L'Ajuntament de Valldemossa ha estat condemnat a pagar 7.594.000 euros més els interessos, en total prop de 10 milions d'euros a la propietat de la parcel·la ubica a la finca coneguda com l'Ordre de la Cartoixa. Una vegada rebuda la sentència del Tribunal Suprem ja no queda opció a recurs i l'ajuntament haurà de fer front al pagament.

Aquest import triplica el pressupost municipal de Valldemossa. Ens hauríem de demanar qui és el culpable de tot això; nosaltres creiem que té nom i llinatges, és la mateixa que signava actes falses de reunions que no tenien lloc o la mateixa que va ajudar que Jaume Matas perpetràs el robatori a les nostres Illes i que va rebre un premi per la seva contribució a aquest atracament essent enviada al Parlament europeu, sí, la Sra. Rosa Estaràs.

La Sra. Rosa Estaràs presentà aquesta zona verda com a un èxit de la preservació del territori al plenari, quan aquesta zona ja tenia molts metres rústics i no feia falta dur a terme aquesta

operació. Durant els dotze anys posteriors que va governar el PP a Valldemossa no es va fer absolutament res, ni tan sols una previsió econòmica, per fer front al pagament de l'expropiació d'aquesta zona.

I de tot això no en tenen culpa ni els veïns ni les veïnes de Valldemossa, com no en tenim culpa la ciutadania de les Illes Balears per les autopistes d'Eivissa, pel cas Son Espases, pel Palma Arena, pel Palau de Congressos, ara toca el torn a l'Ajuntament de Valldemossa.

Per això, li demanam quines mesures pensa posar en marxa el Govern per ajudar l'ajuntament per fer front a aquesta situació tan deplorable.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carlos Saura. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, especialment bon dia als regidors de Valldemossa que són aquí, preocupats per aquesta situació.

Efectivament, el que ja li vaig contestar la setmana passada, el Govern està devora els ajuntaments i hi serà. Preocupa aquesta sentència ferma del Tribunal Suprem que ja s'ha d'acatar i que condemna el poble de Valldemossa a pagar 7,5 milions d'euros per un sòl de 2.900 metres quadrats, que les Normes Subsidiàries de l'any 1995 varen qualificar o varen declarar espai lliure públic i que, amb tots aquests anys, com vostè molt bé ha explicat, l'ajuntament no va executar, no va pagar, i que ara, via reclamació surt aquesta quantitat milionària.

Com vostè ja ha assenyalat, crec que és un tema d'herència rebuda, del model urbanístic i de negoci d'urbanisme a la carta que ha practicat el govern de la dreta sempre que ha governat, tant sort que tot això ja ha acabat i esperem que no torni a passar! La reflexió és important, la reflexió és el mal incalculable que això ha suposat i que suposa a tots els ciutadans, especialment al poble de Valldemossa, però també als ciutadans en general. I com bé vostè deia, hi havia un sòl ja urbà, 700 metres de sòl urbà al qual s'afegeixen 2.200 metres de sòl rústic, que ja estava protegit, i es qualifiquen com a urbà. I ara hem d'indemnitzar a preu d'urbà, a preu milionari.

Això és el que passa, aquesta és l'herència del PP, beneficis a uns pocs i pagar tots. Però, evidentment, el Govern, juntament amb altres institucions, com el consell insular, ens hem posat a disposició de l'Ajuntament de Valldemossa per trobar i cercar una solució de forma conjunta perquè no s'hipotequi el futur del poble de Valldemossa, no es minvi la

capacitat econòmica per poder prestar els serveis bàsics que ha de menester l'ajuntament o el poble de Valldemossa.

Per tant, com dic, això és l'herència del PP que ara hem de pagar tots, però que, evidentment, el Govern, amb altres institucions com el consell insular, hi fem feina i a disposició de l'Ajuntament de Valldemossa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Estam d'acord que aquesta situació respon a una gestió d'un temps que no deixava de haver-hi *pelotazos* urbanístics i que s'intentava treure profit d'aquesta situació, però en aquest cas ni tan sols el Partit Popular, la seva gestió no va servir per donar un *pelotazo*, li va sortir tan malament que ara els veïns i veïnes de Valldemossa han de sofrir les conseqüències.

I és que de vegades el Partit Popular no serveix ni per a fer corruptel·les, sempre socialitzen les pèrdues i privatitzant beneficis, ja sabem a qui serveixen els membres del Partit Popular, però necessitam que el Govern i el consell siguin devora l'ajuntament per trobar una sortida a la situació tan deplorable que ha deixat el Partit Popular al poble de Valldemossa.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Té la paraula la Sra. Consellera, Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, aquí el metre quadrat d'un sòl que inicialment era protegit, surt ara a 2.600 euros el metre quadrat, aproximadament suposa 5.000 euros per habitant al poble de Valldemossa pagar aquesta indemnització i, evidentment, si el govern..., el problema va ser que el Partit Popular no confiava perdre Valldemossa i el 2007, quan es va produir el canvi, i va perdre el govern, se li va girar la truita i ara, justament, ho ha de pagar el poble de Valldemossa, aquesta és la realitat, aquesta és l'herència del PP, com he dit, beneficiam uns pocs i ho pagam tots. Però al Govern no li queda més remei, igual que al consell insular, d'estar devora el poble de Valldemossa i devora els ajuntaments perquè és la nostra responsabilitat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 3045/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a tractament de diàlisi.

Setena pregunta, RGE núm. 3045/17, relativa a tractament de diàlisi, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz.

Doncs, per manca d'assistència, decau la pregunta setena.

I.8) Pregunta RGE núm. 3056/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació de la radioteràpia a Menorca.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 3056/17, relativa a presentació de la radioteràpia a Manacor, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. La pregunta no és a Manacor, és a Menorca, Sr. President, moltes gràcies, bon dia a tothom.

Bé, el servei de radioteràpia és una reivindicació històrica a Menorca, perquè, a més, afecta moltíssimes persones, pacients que veiem tots els diputats als avions moltes vegades que han de venir a Mallorca a rebre tractament i per això demanam a la consellera, perquè afecta moltíssimes persones, saber quina és la situació actual; quin és el motiu del retard i quina data concreta té per a l'obertura d'aquest servei el qual pensam que és molt important per als ciutadans de Balears, en general, i de Menorca, en particular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Juan Manuel Lafuente, sí, té raó, és Menorca, m'he equivocat. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Doncs miri, la radioteràpia començarà tan aviat siguin instal·lades les màquines, saben que el contracte està fet amb una empresa privada, que és Policlínica o Juaneda Policlínica, en aquest cas. I esperam les obres, ara van en bon termini, és cert que hi va haver un retard d'uns tres, quatre mesos, per mor dels permisos que són necessaris per començar l'inici d'obres.

En aquests moments, ja li dic, estan prevists uns vuit, nou mesos de construcció, varen començar el setembre. Pensam que, si no hi ha retard en l'adjudicació de l'accelerador i el transport de l'accelerador, doncs es pugui posar en marxa a final d'any.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, consellera, per la informació, li agraeix la informació perquè, ja li dic, evidentment, gestionar és complicat i intentar que les coses funcionin doncs reconeixem que té la seva complicació.

I precisament li dic açò perquè en el *Diari de Sessions* de dia 24 de febrer del 2015, podrà vostè llegir la intervenció d'una diputada, en aquell moment a l'oposició i avui membre del Consell de Govern, que seu al seu costat, i que es queixava i deia que era un autèntic desastre la gestió que havia fet el Govern en aquell moment, perquè no s'havia adjudicat el servei de radioteràpia precisament a Eivissa. És a dir, el que a l'any 2015 era un autèntic desastre, un retard injustificat, tot culpa del Govern del Partit Popular, dels interessos que tenia i una sèrie d'imputacions que es feien, resulta que ara, dos anys després, vostès es van trobar la feina de l'adjudicació feta, es van trobar tot el procediment d'adjudicació preparat i resulta que a Eivissa funciona i a Menorca encara no.

Per açò, bàsicament li demanam per la quantitat de gent afectada, però el que està clar és que crec que l'anterior govern va deixar una feina important feta en aquest servei, ho va fer correctament i, desgraciadament, vostès, després de dos anys encara no han estat capaços de posar-lo en marxa, com si ho ha estat a Eivissa.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. No deixen de sorprendre'm. Miri, el president del Govern anuncià aquest dimarts que l'Hospital General Mateu Orfila de Menorca disposarà d'un servei d'oncologia radioteràpica que entrarà en funcionament el desembre del 2015, el desembre del 2015. El dimarts al qual es refereix és un 19 de novembre del 2013, on naturalment, era el president José Ramón Bauzá qui va visitar el Consell de Menorca, juntament amb el conseller i el president, que també

ens acompanya avui, que era en aquell moment del Consell Insular d'Eivissa, Sr. Tadeo.

(*Remor de veus*)

Allà, ai!, perdó, de Menorca, perdó, i allà varen concretar que el servei començaria...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

... el desembre del 2015 i varen dir que no era només un tema de compromís electoral, que ja veu que els ha complert quasi tots, sinó que era també un tema de justícia social.

Com veu, Sr. Diputat, calcular els terminis, quan es tracta d'obres, es difícil i és complicat, fins i tot per al Partit Popular.

Però miri, la radioteràpia serà una realitat i serà una realitat a Menorca i ens alegrem moltíssim de tots els pacients que ja no es desplacen a Mallorca i que no s'han desplaçat i tots els mils de desplaçament que s'han evitat a l'illa de Mallorca durant aquest primer any de funcionament de la radioteràpia a Eivissa.

I a Menorca, doncs serà el mateix, com li dic la durada aproximada serà de vuit o nou mesos de les obres. Per tant, quan arribi a l'accelerador i es facin tots els permisos per part de seguretat nuclear, doncs començarà. Si tot això, aquest procés s'acaba a final d'any, a principi de l'any que ve podran començar els primers pacients a rebre la radioteràpia.

Dir-li que el seu partit no passarà a la història només per la quantitat de retallades, sinó també pel grau d'incompliment, cosa que encara no es pot dir d'aquest govern.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 3057/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons de rescat energètic per al 2017.

Passam a la novena pregunta RGE núm. 3057/17, relativa a fons de rescat energètic per al 2017, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada Sandra Fernández i Herranz.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Conseller, como todos sabemos, el año pasado en el 2016 ustedes anunciaron como una de las grandes medidas contra la pobreza energética la creación de un fondo para el rescate energético, con un importe de 200.000 euros. Finalmente, esta medida se incumplió y ustedes se “ahoraron”, palabras textuales suyas, este fondo de pobreza energética.

Para el año 2017, ustedes ya anunciaron y han vuelto a presupuestar este fondo de rescate energético, también con un valor por lo menos lo que usted nos informó, de 200.000 euros. Y nos gustaría saber, si tal como dijo creo que a finales de año, que este fondo esta vez sí que se iba a gestionar a través de las entidades, iba ir dirigido a las entidades, si sigue la misma línea. Si nos puede dar detalles de cómo se va a gestionar, es decir, con qué entidades han llegado a este acuerdo, si es que se va a hacer a través de las entidades, cuánto tienen previsto pagar, de qué manera tienen previsto pagar y en definitiva, si nos puede explicar cómo se va a gestionar este fondo.

Y si no es mucho pedir, si esta vez nos puede dar la respuesta correcta.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sandra Fernández. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. La mesura important no és que hi hagi recursos, sinó que siguem capaços d'evitar que es talli la llum a la gent que es trobi en situació de pobresa energètica. I açò és el que creant una mesa específica de treball conjunt amb elèctriques, amb entitats, amb administració pública, hem estat capaços d'aconseguir fins ara. Per tant, hi ha un camí fet dóna fins ara bons resultats.

A partir d'aquí, efectivament hi ha 200.000 euros que són als pressuposts, farem una convocatòria conjunta entre la Conselleria de Serveis Socials i la de Territori. El mes de març està previst que surti aquesta convocatòria, amb la finalitat que totes aquelles entitats que estan vinculades de l'àmbit social, que estan vinculades a la problemàtica de l'habitatge o de la pobresa energètica, s'hi puguin presentar i evidentment contra factura es puguin fer els pagaments que pertocuin.

Però hi ha els recursos, hi ha ja el camí marcat entre les dues conselleries i el mes de març està previst que puguem treure aquesta convocatòria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la diputada Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Conseller, estamos de acuerdo en parte evidentemente que una de las cosas más importantes es que no se corte la luz a aquellas personas o a aquellas familias que se encuentren en una situación de vulnerabilidad. Y por eso desde el Partido Popular la pasada legislatura se impulsó un convenio entre Endesa y la FELIB precisamente para impedir que se cortase la luz y se generasen intereses.

Pero una de las cosas que ustedes no dicen, y ojalá lo consiga, es que la empresas pues puedan perdonar esta deuda. Pero es que a día de hoy, aunque la empresa suministradora no corte la luz a aquellas familias que están en situación de vulnerabilidad, estos recibos se tienen que seguir pagando. Y lo pagan los ayuntamientos y lo pagan las entidades. Y lo que ocurrió el año pasado es que ustedes, primero, se tenía que pagar a los municipios, que fue un acuerdo de pleno, ustedes después decidieron pagarlo a las entidades, sin hablar con ellas, en este caso Cruz Roja o Cáritas, cuando nosotros les preguntamos se dieron cuenta de que las entidades se habían tenido que buscar la vida porque no sabían absolutamente nada y ya habían pagado estos recibos, y ustedes se ahoraron este fondo.

Nos alegramos que parece que ya este año sí que se van a poner en serio, que se va a abrir esta convocatoria, pero evidentemente lo que queremos es que cumpla la palabra que nos está diciendo, porque también entenderá que fiarnos mucho de lo que usted dice no nos fiamos. Así que esperemos que salga en marzo, si no sale en marzo no se preocupe que a principios de abril nosotros le volveremos a hacer otra pregunta y estaremos encima, porque, Sr. Conseller, lo que queremos es que evidentemente trabaje y si tenemos que ayudarle con nuestra labor de oposición lo seguiremos haciendo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sandra Fernández. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Ja està bé que no ens demani quanta gent s'ha tallat, perquè açò vol dir que no s'ha tallat a ningú i que hem fet la feina com tocava. Si la pregunta és, la convocatòria quan sortirà o no? Posa de manifest fins a quin punt està incomplint.

I la feina l'hem feta i l'hem coordinada bé, amb tothom, creant una mesa específica que no existia, seguim actuant a la mateixa taula, coordinant bé els esforços, que ha fet que i açò és una de les grans conclusions que vam treure a la darrera mesa de la lluita contra la pobresa energètica, és que al voltant d'unes 600 famílies de manera coordinada entre administracions, -em deixa que li expliqui?- 600 famílies el

2016, de manera coordinada, gràcies a l'esforç d'administracions, d'elèctriques, d'entitats socials, van fer que no els tallessin la llum.

Açò és un gran èxit i seguirem fent feina amb aquesta direcció. Aquest és l'objectiu. Per tant crec que estam fent la feina com pertoca, a pesar de què vostè açò no li agradi. Però sí, feim feina pel bon camí. I vostès durant 4 anys ni van crear mesa, ni es van esforçar, ni van resoldre cap plantejament.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 3061/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programació d'IB3.

Passam a la desena pregunta RGE núm. 3061/17, relativa a programació d'IB3, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, segons la resolució del Consell d'Europa, el futur de la televisió pública, aprovada durant la IV Conferència ministerial europea sobre política de mitjans de comunicació, que es va celebrar a Praga l'any 94, les televisions públiques havien de seguir uns criteris de servei públic; havien de ser un factor de cohesió social i d'integració de tots; havien de difondre informacions imparcials i independents; havien de reflectir les diferents idees filosòfiques i conviccions religioses; havien d'emetre programes que interessessin a públic ample, sense perjudici dels grups minoritaris, etc.

Sra. Consellera, sincerament, vostè creu que l'actual programació d'IB3 respon als criteris de servei públic?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Antoni Camps. Té la paraula Sra. Consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, president, bon dia a tothom. Sr. Camps, hauré de respirar a fons, gràcies per tornar-me demanar per la ràdio i televisió pública i benvingut a creure que la ràdio i televisió pública de les Illes Balears ha de fer la funció de servei públic, benvingut, perquè durant aquests quatre anys no ho han demostrat gens, però gens.

Però crec que el que no ha entès és que aquí, la pregunta que em feia realment vostè, parlava de si la programació d'IB3 respon als criteris de servei públic. Jo li diré, crec que no ha entès que dins les meves funcions no s'inclouen decidir si m'agraden més els programes de la mar o els programes de la

mntanya. Sé que per a vostè això és difícil d'entendre, ho sé, perquè ho vam comprovar durant 4 anys. Li diré que l'article 91.2 de l'Estatut d'Autonomia de les nostres illes diu: "Correspon al Parlament de les Illes Balears el control de la radiotelevisió pública, mitjançant la comissió parlamentària".

Crec que vostè a la comissió parlamentària d'IB3 pot fer totes les preguntes que consideri al seu director sobre la programació. Però, com li deia, sé que açò vostès no ho entenen. Però posaré per sobre de tot la independència d'aquest mitjà com a servei públic en primer lloc.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Consellera. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, *no sabe, no contesta* una vegada més. És a dir, vostè podrà dir el que vulgui, però la sensació que tenim és que IB3 està perdent imparcialitat i està perdent independència. Està perdent en definitiva, credibilitat...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... i les audiències són molt il·lustratives d'aquesta pèrdua de confiança de la gent. I li hem de dir, no ens tranquil·litza gens, més bé el contrari, ens alarma, que es digui que els informatius, que ara produirà Mediapro, seguiran el model de la Sexta, exemple paradigmàtic d'imparcialitat i independència. Permeti'm aquesta ironia.

Tampoc no ajuda el fet que, per posar un exemple, en el ple del Consell de Menorca, quan anaven a intervenir els consellers del PP, els periodistes i càmeres d'IB3 se'n anessin i deixessin de filmar, sembla que l'opinió del Partit Popular no interessa a IB3.

Tampoc no ens dona cap garantia d'imparcialitat que es boicotegin determinats col·lectius pel simple fet d'opinar diferent al pensament únic que ens vol imposar aquest Govern. Tampoc no respon a criteris de servei públic produir una mini sèrie per fer befa de l'anterior bisbe de Mallorca, perquè, és clar, per aquesta mateixa regla de tres, es podria fer una mini sèrie sobre l'àtic de la Sra. Armengol, o per exemple dels embulls interns que tenen a Podemos, perquè en aquest cas segurament amb una mini sèrie no n'hi hauria prou.

(*Algunes rialles i remor de veus*)

En qualsevol cas, ja dic, estan convertint IB3 en una televisió de partit, estan convertint IB3 en una televisió segrestada per un pacte d'esquerres, que no obeeix a criteris de

servei públic, sinó que obeeix a les obsessions ideològiques d'unes persones molt concretes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Antoni Camps. Té la paraula Sra. Consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Moltes gràcies, Sr. President. Curiós que vostè, Sr. Camps, em digui això quan es poden tornar retransmetre les sessions de control de govern d'aquest plenari, d'aquesta cambra, és un dels exemples de servei públic, cosa que vostès van eliminar. I en canvi, em diu ara vostè que en el consell insular no hem reflectit.

Jo li dic, vostès sí que tenien vetades certes persones anar a la ràdio i televisió públiques i vostès sí que agafaven el telèfon des de la Conselleria de Presidència i manaven el que s'havia de fer. Aquesta consellera no ho farà, aquest Govern no ho farà açò, ni ho fa ni ho farà.

Però li dic, m'agradaria sobretot que vostè concretés quin dels punts de l'article 2 que regula la Llei d'IB3 no compleixen els programes que actualment emet la televisió pública, ho digui concretament. Però, com li he dit, no és aquesta consellera la que ha de decidir la programació, ni qui dur a la televisió pública d'aquestes illes, per açò hi ha una direcció i hi ha un equip tècnic que ho decideix. A diferència d'èpoques anteriors sí que li diré, almenys en aquesta època respectam les lleis i el compromís per la llengua pròpia i la cohesió de les nostres illes.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 3059/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de la conflictivitat escolar.

Onzena pregunta RGE núm. 3059/17, relativa a increment de la conflictivitat escolar, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat Juan Manuel Lafuente i Mir.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, la setmana passada es publicaven les dades dels resultats dels policies tutors a Menorca i destacava precisament, de forma jo crec que negativa, un increment d'un 69% de l'actuació dels policies tutors en conflictes en centres escolars.

Per açò ens agradaria saber quina valoració fa el Govern d'aquesta qüestió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manuel Lafuente. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sr. Lafuente, moltes gràcies per la pregunta.

És evident que jo crec que primer de tot hem d'estar d'acord en una qüestió, el programa de policies tutors és un programa d'èxit i, per tant, quan una cosa té èxit crec que és bo parlar bé d'un programa que dóna uns bons resultats en general i des del punt de vista escolar.

En segon lloc, és evident que qualsevol tipus de conflicte a aquesta conselleria ens preocupa i ens ocupa, malgrat sigui un, i per tant, crec que és important posar de manifest quines són les coses que es fan respecte d'això.

I tercera qüestió, les dades que es varen donar a conèixer a Menorca crec que s'han de matisar una mica, perquè a l'any 2014-15 hi va haver una sèrie de policies tutors que estaven de baixa i, per tant, les seves accions no es varen reflectir.

Però en qualsevol cas li dic, és evident que hi ha una certa estabilitat, crec que es pot afirmar sense cap tipus de dubte que la conflictivitat escolar a les Illes Balears està estabilitzada, que no és molt important. Però, en definitiva hem de treballar perquè això no vagi endavant, hi ha problemes d'absentisme, hi ha problemes de situacions de drogodependència, hi ha situacions que afecten la seguretat ciutadana i algun tipus de delictes. Però es pot dir que és una situació de baix nivell.

En qualsevol cas la conselleria què està fent? En primer lloc una coordinació cada vegada més grossa de la Conselleria de Funció Pública amb la Conselleria d'Educació. En segon lloc, hem posat en marxa de bell nou l'Institut de Convivència que havia quedat totalment relegat. Què hem fet més? Hem dut a terme una sèrie d'accions de formació dels docents, de cara a encarar la conflictivitat. Hem millorat les coordinacions amb Serveis Socials i estam en una situació de, malgrat un context de vegades complex, de minorar el tema de la conflictivitat, perquè la convivència és una condició *sine qua non* per a una cohesió escolar i també per a una cohesió social.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller per la resposta i la informació. Efectivament, el Partit Popular coincideix en la importància, la valoració dels professionals dels policies tutors, una relació entre la policia local i el món

educatiu de cada població, crec que ha funcionat correctament, nosaltres quan érem al Govern donàvem total suport a aquesta acció i crec que els resultats són positius.

Però no ens deixa de preocupar, com li preocupa a vostè, aquest increment de la conflictivitat. Vostè ens ha presentat fa poques setmanes en comissió un Pla d'èxit escolar; va presentar fa poques setmanes també un Pla d'infraestructures; va presentar fa poques setmanes un Pla de manteniment, i presenta molts de plans. Però, desgraciadament les dades són les dades i tenim que el ciberassetjament escolar s'incrementa, que Balears lidera l'abandonament escolar amb un 26,8%, que s'incrementen els barracons i els problemes d'infraestructures, que s'incrementa la conflictivitat en els centres educatius, que l'ensenyament d'idiomes davalla, que les matriculacions a la UIB, per exemple a Menorca en concret, han davallat.

En definitiva, tenim un Govern que presenta molts de plans, però que les dades són un resultat negatiu, que les dades el que donen és que els seus plans no tenen cap efecte positiu.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. Lafuente, això és un *totum revolutum*. Vostè diu de tot i no té evidències per afirmar el que afirma. Li he dit moltes vegades, els policies tutors és un pla d'èxit.

En l'abandonament educatiu, de què vostè parla, hem passat d'un 40% fa un parell d'anys, a un 26. Èxit de tothom i molta cosa encara per fer.

Infraestructures, no li diré el que varen fer la passada legislatura perquè no m'interessa, sinó el que fem i el que farem.

Per tant, en el tema de convivència crec que hi ha una cosa que cal tenir en compte, hem fet un protocol que no existia del *bullying* escolar. Hem posat en marxa l'Institut de Convivència, que realment estava sota zero. Hem fet formació de docents que realment era necessària. Això què vol dir? Que comencen a sortir problemes que hi havia, es canalitzen i hi ha una confiança cada vegada dels docents en veure com es pot resoldre el problema; no amagam el cap davall l'ala, tot el contrari, som capaços de dur a terme una acció positiva de cara a millorar la convivència. I més li diré, la convivència és bona en els centres educatius de les Illes Balears, és bona, malgrat alguns temes de conflicte en els quals actuam, hi actuam. I això és allò que ens interessa.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi conclouent per favor...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2548/17, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a autobús de l'aeroport.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta RGE núm. 2548/17, ajornada de la sessió anterior, relativa a autobús de l'aeroport que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Diputada Maria Consuelo Huertas i Calatayud.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Sra. Presidenta, revisats els acords de governabilitat, no he vist cap menció a la creació d'un autobús turístic i no és que ho digui jo que és turístic, ho diuen vostès en el seu Pla de transport a la pàgina 44.

Per una altra banda, és un transport turístic que l'únic que farà és incrementar la massificació de zones que ja estan prou massificades. He d'entendre que ha fet canviar d'idea als seus socis i ara ja no els molesta la massificació? Perquè és el que sembla.

Per una altra banda, en el seu Pla de transport només he trobat una referència als residents i treballadors i és per diferenciar-los en dues categories: els que tendran connexió directa amb l'aeroport i els que la tendran semidirecta. Li vull deixar ben clar que som una defensora absoluta del qualsevol tipus de servei públic, sempre que siguin de qualitat, eficients i eficaços.

Per això la meua pregunta: quin benefici obtindran els residents amb la implantació de l'autobús turístic de l'aeroport a diferents zones turístiques? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Huertas, un dels fonaments de la signatura dels acords pel canvi que ha fet possible aquest Govern d'esquerres a les Illes Balears signat per Podem Illes Balears, Partit Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, és el retorn de drets a la ciutadania. Aquesta ha estat la guia de l'acció de govern i ho serà durant tota la legislatura, i aquesta aposta per la millora del transport públic a l'illa de Mallorca, també és de retorn de drets a la mobilitat que tenen els ciutadans d'aquestes illes i d'aquesta illa.

La reflexió sobre el Pla insular de transport la pensam a 15 anys vista, Sra. Huertas. M'agradaria saber si vostè pensa que l'aeroport de l'illa de Mallorca no ha de tenir transport públic amb la connexió a les poblacions més importants de l'illa, cosa diferent del que fan gairebé tots els aeroports del món, inclòs l'aeroport de l'illa d'Eivissa.

Actualment només tenim la connexió per transport públic de l'aeroport de Palma cap el centre de Palma i cap a la zona turística de Platja de Palma. Nosaltres plantejam cinc línies noves a quatre zones de Mallorca: la de Ponent, la del Nord, la de Llevant i la de Migjorn. Connexió de l'aeroport, per tant, amb gairebé tots els nuclis majors de 15.000 habitants a l'illa de Mallorca.

Les dues de Calvià també connectaran amb l'Hospital de Son Espases i això és molt important, per als ciutadans de Calvià, que ho demanen des de fa molts d'anys i per als ciutadans de Menorca, Eivissa i Formentera que han d'anar a l'Hospital de Son Espases per malaltia o pels seus familiars.

També connectarem amb la d'Es Migjorn el polígon de Son Noguera a l'aeroport per als treballadors que fan feina allà.

Per tant, Sra. Huertas, la nostra aposta és molt clara, que els turistes tinguin aquest accés, sense cap dubte, però sobretot que els residents que treballen a l'aeroport i que viatgem o que viatgen puguin accedir a l'aeroport amb un transport públic. Crec que aquest és un nou dret que es mereixen els ciutadans d'aquesta illa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Maria Consuelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Sra. Presidenta, crec que no m'ha contestat el que li he demanat, el que vostè m'ha explicat és tot a les 139 pàgines del seu Pla de transport.

Li puc dir el que jo he trobat en aquest pla de transport, bé, millor començaré pel que no he trobat: no he trobat cap estudi sobre la demanda dels residents i els treballadors, això no ho he trobat enlloc. I el que sí he trobat és que en el seu estudi econòmic aquest autobús, la posada en marxa d'aquests autobusos produeixen un augment del 13,42% dels bitllets de tots els autobusos i en cas que les estimacions que vostès indiquen en aquest pla es compleixin el dèficit és de 3,5 milions, això multiplicat per deu anys, sense tenir en compte els cinc anys de pròrroga de contracte, són 35 milions. Tot això només si es fa d'abril a octubre, perquè ara diuen que ho faran tot l'any, sinó seria, com a mínim, de 70 milions.

Sap quantes coses es poden fer amb 70 milions? Moltes, d'entrada es pot ajudar a fer la rehabilitació de Son Dureta,

recuperar l'edifici de Cecil Metel, fer infraestructures educatives i moltes altres coses.

A part d'això, no creu que seria millor fer un servei exprés de l'aeroport a la intermodal i allà augmentar les freqüències dels ferrocarrils i dels autobusos? I li dic una cosa, això no ho dic jo, ho diuen vostès en el seu pla de transport a la pàgina 79.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, per favor.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Huertas, confon el pla amb l'acció que preveu el Govern que començarà aquest estiu i que seguirà en els mesos d'hivern. És un govern, que no sé si encara no s'ha adonat en aquest any i mig, que escolta i dialoga amb tothom i que ha arribat a acords amb tothom, i que, a través de l'escolta activa del consell de la seva conselleria en les diferents reunions, s'han anat incorporant diferents posicions en aquestes línies que jo li he explicat i que entre les quals contempla la llançadora que vostè explicava i que supòs que no s'ha informat suficientment, però que la contempen les propostes que té el Govern.

Totes aquestes línies que li he explicat tenen aturades en els nuclis majors de 15.000 habitants, freqüències entre 75 minuts i 90 minuts a partir de les cinc i mitja del matí fins a les deu del vespre, la majoria es mantindran els mesos d'hivern.

Sra. Huertas, el més important, hi ha acords i consens amb els ajuntaments, amb tots els agents socials i econòmics i intentam també arribar a un acord amb els taxistes. Nosaltres ho fem en benefici dels ciutadans d'aquestes illes. M'agradaria quin benefici defensa vostè. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 2553/17, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a suport al CETA.

Tretzena pregunta, RGE núm. 2553/17, ajornada a la sessió anterior, relativa a suport al CETA, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo i Vicente.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Sr. Presidenta del Govern, com bé sap, el Parlament Europeu va aprovar fa uns dies el CETA, un acord comercial amb Canadà. El problema és que aquest acord no és simplement un acord comercial, nosaltres pensam que es tracta més bé d'una nova sort de constitució transatlàntica, pel fet que modificarà les nostres regulacions, afectarà els nostres serveis públics, els nostres drets laborals, els sectors productius, els estàndards mediambientals o les patents farmacèutiques. Pensam que els lobbys i les multinacionals tendran un paper a partir d'ara, si s'aprova finalment, insòlitàment important en l'elaboració de normatives comunitàries enfront dels sectors socials i que les grans corporacions podran denunciar els Estats, que consideram que això és el més greu, davant tribunals privats, si entenen que alguna cosa els perjudica en el seu compte de resultats.

És un projecte polític i econòmic d'una elit transatlàntica per seguir acumulant riquesa. És un projecte que aposta per la transformació radical del nostre actual model polític per subordinar-ho per complet als interessos d'aquestes grans multinacionals. Per exemple, ja sigui la remunicipalització d'un servei públic, una llei anti *fracking* o una apujada del SMI podrien ser considerats que van en contra dels beneficis d'aquestes multinacionals. Amb la remunicipalització de l'aigua podríem veure clarament l'amenaça del CETA a les corporacions municipals. Si aquest tractat arribés a ratificar-se de manera definitiva un ajuntament que decideixi recuperar el servei de l'aigua pot veure's exposat a una demanda multimilionària d'un inversor, demanda que no podria pagar ni destinant tot el pressupost anual del municipi.

Per tant, la votació aquesta del CETA va servir per mostrar també, una vegada més, la disjuntiva a la qual s'enfronta la socialdemocràcia europea. Aquí concretament hem aprovat a la Comissió d'Economia que Balears és un territori contrari a l'aplicació d'aquest tractat. Per tant, ens agradaria saber com es posiciona aquest govern davant aquest tractat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alberto Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Jarabo, evidentment vostè explicava tota la història relativa del que ha estat l'aprovació del CETA i què pot significar a nivell europeu, és un tractat que sens dubte ha rebut una forta oposició de la societat civil organitzada i que crea nombrosos dubtes, com vostè explicava, sobre l'afectació d'aspectes ambientals, de seguretat alimentària, de model econòmic en termes amplis.

Com vostè també feia referència, l'any 2016 el Parlament va aprovar dues proposicions no de llei referents a tractats europeus, una demanava que el Govern creés una comissió que

estudiàs l'efecte del TTIP a les Illes Balears i la segona incloure també els efectes possibles del CETA i del TISA. Nosaltres vàrem accelerar tot el que fa referència al CETA precisament per la imminent aprovació en el Parlament Europeu i en compliment del mandat parlamentari des del Govern, la Direcció General de Coordinació, va formar un grup de treball amb representants de totes les conselleries encarregat, precisament, d'impulsar aquest informe sobre les afectacions possibles del CETA a les Illes Balears. Hi ha hagut quatre reunions: juliol de 2016, octubre de 2016, gener de 2017 i febrer de 2017.

La conclusió va ser encarregar un estudi més profund al Centre Balears Europa precisament sobre el tema del CETA i el passat dia 10 de febrer hi va haver una reunió amb el representant de la Comissió Europea per Catalunya i les Illes Balears, el Sr. Ferran Tarradellas; els secretaris generals del Govern, i els representants de la Plataforma Stop TTIP a l'illa de Mallorca. L'objectiu era revisar aquest informe del Centre Balears Europa, i en aquests moments ho estudien els assessors jurídics de totes les conselleries i el Govern farà l'informe que traslladarà als grups parlamentaris, tal com ens mana el mandat parlamentari, les conclusions d'aquest anàlisi per veure, dins les nostres possibilitats i dins les nostres competències, allò que pot afectar a nivell de les Illes Balears.

De totes formes, la posició del Govern és molt clara, nosaltres hem estat sempre en contra de qualsevol mesura liberalitzadora que rompi amb el model econòmic de les nostres illes i sobretot que arrabassi els drets de la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo, sigui breu i conclogui ja.

(Algunes rialles)

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. A les seves ordres, per suposat. S'agraeix l'esforç i l'únic que ens agradaria saber és, bé, quant més insistirem a intentar reduir l'impacte d'aquest tracta en dues qüestions, probablement nosaltres presentarem un recurs d'anticonstitucionalitat d'aquest tractat i ens agradaria que el Govern es pogués adherir a aquest recurs.

I una altra qüestió ja més interna és que faran els diputats socialistes al Congrés de Diputats quan els toqui votar en aquest sentit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alberto Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Entenc que vostè vengui aquí a parlar de les accions que farà Podem a nivell espanyol, jo li parlaré del que fa aquest govern, que és la meva feina i la meva gestió i la meva... les explicacions que jo he de donar a aquest parlament.

El Govern està en el que està i és a garantir els drets als ciutadans i les ciutadanes, a fer política en positiu per als ciutadans i les ciutadanes, a millorar la qualitat de vida, que crec que és el que demostram durant aquest any i mig, o un poquet més ja d'un any i mig, de Govern a les Illes Balears en tot el que afecta aquesta política europea, que és liberalitzadora i pot anar en contra de models econòmics i de sostenibilitat, com el nostre que és un model fràgil perquè som quatre illes, perquè tenim un territori i un paisatge fràgil i perquè la nostra ciutadania necessita garantir aquests drets, el Govern ha actuat, per exemple, en la moratòria de les grans superfícies comercials, per exemple, en la regulació que fem del lloguer de vacances...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi conclouent, per favor, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... o amb la Llei de l'habitatge.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 3232/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a moratòria per al personal de l'ib-salut.

EL SR. PRESIDENT:

Catorzena pregunta RGE núm. 3232/17, presentada en substitució de la RGE núm. 3046/17, relativa a moratòria per al personal de l'ib-salut, que formula el Sr. Diputat Xavier Pericay i Hosta del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay i Hosta.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, senyores i senyors diputats, bon dia. Com vostè sap molt bé, Sra. Presidenta, els seus socis de MÉS han posat el crit al cel, al cel de Mallorca i al de Menorca, no se m'enfadin, a tots dos, per mor d'un projecte de decret relacionat amb el coneixement i domini de la llengua catalana a l'ib-salut, en concret per una disposició transitòria que diu: "Per al personal estatutari sanitari les exigències de capacitació lingüística previstes en aquest decret seran d'aplicació en el termini de dos anys d'haver-se publicat aquesta norma al *Butlletí Oficial de les Illes*

Balears". O sigui, cap a finals de febrer de 2019, més o manco, és a dir quan ja pràcticament no quedi legislatura.

Davant d'això, com ja li he dit els seus socis de govern han tret un comunicat polifònic, el diputat Martí ha assegurat que aquesta moratòria de dos anys no compta amb el suport de MÉS i la diputada Busquets ha afirmat que aquesta qüestió representava una línia vermella. Ah!, i també ha afirmat que ja negocien amb la conselleria, que està segura que el Govern rectificarà.

Rectificarà, Sra. Presidenta?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pericay, per seguir demanant per les seves obsessions, que són les seves, i jo li explicaré quines són les nostres, que és fruit del govern que va néixer a partir de les eleccions de dia 24 de maig i és de retorn de drets als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, en termes de salut, en termes d'educació, en termes de serveis socials, en termes d'habitatge, en termes de transport públic, en termes de treball, també en termes de drets lingüístics que havien estat perseguits durant una legislatura nefasta d'una majoria absoluta del Partit Popular, que també fou nefasta quant a la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma.

Vostè sap, i ho sap tothom, que un dels acords pel canvi era la modificació de la Llei de funció pública per retornar la normalitat a l'administració pública i que el català tornàs a ser requisit per a l'accés i per a la promoció dins la funció pública. Així ho fèrem, perquè complim la paraula donada, amb la modificació de la Llei de funció pública dia 6 d'abril que, com vostè sap, dóna un any al Govern per desenvolupar les qualificacions de català que s'han de tenir per part del personal sanitari.

Aquest decret ara està en tràmit d'audiència, és un reglament que encara es troba en procés de negociació, que encara no hi ha res tancat ni definitiu, però que m'encantarà saber les opinions que tenen els ciutadans de les Illes Balears.

I nosaltres tendrem en compte evidentment les especials circumstàncies i garantir la correcta prestació del personal sanitari i dels usuaris i ho farem compatible amb els drets lingüístics dels usuaris que també tenen dret a ser atesos, o almanco poder-se expressar en català. I ajudarem com hem fet des del principi de legislatura a tenir totes les eines per tal que el personal pugui tenir les qualificacions de català que se'ls exigeixen.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

(Remor de veus)

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, president. Presidenta, qui té obsessions en aquesta cambra és qui firma declaracions de Palma i jo no n'he firmada cap, en això del català. Per tant, entengui també com van les coses.

... i hem millorat moltíssim, Sr. Pericay, des de l'obertura de centres a la major assistència sanitària, a les inversions que farem al pla d'infraestructures sanitàries, a l'augment dels centres de salut, a l'augment de les infraestructures, ahir l'anunci del nou Son Dureta, aquestes són les polítiques que també fan visible aquest govern de les Illes Balears al servei dels ciutadans.

Tornant a la pregunta, quan vàrem tractar en aquesta cambra de la modificació de la Llei de funció pública, nosaltres ja li vàrem manifestar el nostre desacord, per tant, no és evidentment una novetat, sobretot en el fet que el català hagués de ser un requisit a tota l'administració pública, en determinats llocs sí, però no a tota.

I també evidentment, com li deia al principi, garantir els drets lingüístics dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma que tenen dues llengües oficials i una llengua pròpia que és el català, malgrat a vostè no li agradi.

Ens semblava contraproductiu i ara en veiem les conseqüències, desgraciadament. Tenim un doble joc en aquesta qüestió: per una banda, el d'una conselleria amb els seus socis de govern, un joc per cert que hauria pogut ser reservat i veig que ha estat públic, i a aquesta classe de jocs ja hi estam avesats, per desgràcia, però no fan cap bé a la imatge d'aquest govern, això també li ho he de recordar.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I després tenim un joc més important, és el de les polítiques del seu govern amb la realitat, per què aquesta moratòria? Vol que li ho digui, Sra. Presidenta? Per no tenir problemes, per no tenir problemes a la sanitat, per poder tenir la legislatura en pau. Vostès, en definitiva, molt bravejar, però a l'hora de la veritat sempre fan anques enrere.

EL SRA. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 2534/17, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a representant a la Comissió Europea.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Xavier Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

Quinzena pregunta RGE núm. 2534/17, ajornada de la sessió anterior, relativa a representant a la Comissió Europea que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. No veig cap anques enrere, simplement veig el compliment de la paraula donada d'un govern que té clar que ha de garantir els drets i els drets lingüístics dels ciutadans d'aquestes illes, va fer la modificació de la Llei de funció pública i en aquesta línia seguirem treballant i seguirem normativitzant.

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Presidenta del Govern, l'altre dia, divendres 10 de febrer, va assistir a aquesta seu del Parlament de les Illes Balears el Sr. Ferran Tarradellas que va comparèixer en comissió, en comissió que quasi no hi érem... ningú, érem quatre rates, però li fem la pregunta perquè va ser... ell va dir que ell... -sí, sí, sí, no se'n rigui, vostè i jo hi érem i no som cap rata, és evident, ja m'ha entès la comparança...

I com que vostè em pregunta, esper, del tema de salut i li preocupa el tema de salut i de com es garanteix l'assistència sanitària als ciutadans d'aquestes illes, li preocupa en tot cas quin grau de coneixement de la llengua pròpia tenen els professionals de la sanitat, a mi em preocupa com garantim la sanitat pública.

(Remor de veus)

... la seva obligació és, també, va dir el Sr. Tarradellas... va dir el Sr. Tarradellas que la seva obligació... -calli, per favor...

(Remor de veus)

(Algunes rialles i remor de veus)

I li puc dir que hem millorat moltíssim, em preocupa també com garantim la sanitat pública i hem...

... deixi'm parlar o si no...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... és tan senzill com deixar de fer la pregunta, allà vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, continuï.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Diu el Sr. Tarradellas que la seva obligació és també informar Brussel·les del que passa a la nostra comunitat. Molt bé.

Aquest diputat li va demanar què passava, què sabia i com podia ajudar Europa respecte de l'aparició del *Xylella fastidiosa*. Va dir que no coneixia el tema i que no tenia cap informació respecte d'això. Això sí, ens va dir que el primer que faria en arribar a Catalunya seria cridar els seus col·legues europeus de medi ambient per informar-los. Perfecte.

No troba vostè que és estrany que ningú del seu govern no hagi pogut informar els representants de la comissió a Catalunya i a Balears sobre aquest tema?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la seva pregunta, i li puc dir... jo no faré valoracions sobre si el Sr. Tarradellas coneix o no els temes que ell en teoria representa des de la Comissió Europea, perquè la seva delegació fa referència a Catalunya, a les Illes Balears. Vostè sap que aquesta és l'oficina de la comissió, per tant, els interessos de la Comissió Europea aquí i no viceversa, però li diré que... si és el que li preocupa, que aquest govern aconsegueix la seva feina entorn d'un problema que és greu i que ens preocupa i que ens ocupa constantment i que és el tema del *Xylella fastidiosa*.

I precisament amb referència a la qüestió de les relacions amb la Unió Europea nosaltres hem fet crec que el que pertocava, des de la Conselleria de Medi Ambient des del minut zero en contacte amb el ministeri, que és el que ha de defensar obligatòriament els interessos de les Illes Balears davant la Unió Europea, però, com que crec que vostè i jo compartirem que de vegades el ministeri ens defensa poc de cap a les polítiques aquí i en el que ha de defensar dins la Unió Europea, tampoc no hem estat aturats en aquest tema, sinó que el conseller Vicenç Vidal ha tengut contactes amb membres de la Comissió Europea, i dia 6 i dia 7 de març té previstos viatges a Brussel·les, on tindrà reunions amb la vicepresidenta de la

Comissió d'Agricultura i Desenvolupament Rural de l'Eurocambra, en representació permanent d'Espanya davant la Unió Europea, amb els eurodiputats, amb la Direcció General de Salut i Seguretat Alimentària de la Comissió Europea i amb membres de la Direcció General de Política Regional.

Per tant, en aquest tema que és un tema greu i és un tema d'estat per a la nostra comunitat autònoma ens agradaria que tots, institucions, partits polítics, govern d'Espanya i també la Unió Europea ens ajudassin a resoldre problemàtica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui el *Diari de Mallorca* treu: *El ministerio no defiende en Bruselas* el tema de la tala massiva d'arbres a l'illa de Mallorca, avui

El Sr. Tarradellas als mitjans de comunicació, quan li varen demanar sobre el *xylella* va reconèixer que no en sabia res. A la comissió no hi va haver ningú de MÉS per Menorca, ni de MÉS per Mallorca, ni de Podemos, i especialment els de MÉS li haurien pogut dir: Sr. Tarradellas, esperi li donaré el telèfon del conseller de Medi Ambient i almanco ell el podrà informar del que passa aquí, hi ha moltes dones i homes que pateixen una situació que no saben com acabarà.

Presidenta, és vera que és el representant d'allà cap aquí, que no és el d'aquí cap allà. Però sigui d'allà cap aquí o d'aquí cap allà, convé que hi hagi una fluïdesa en temes importants, aquest n'és un. Va demostrar que no en tenia ni idea, després que ja havien passat 15 dies d'aquesta qüestió. I em preocupa que tinguem un *tío* que el pagam tots, -tots, tots, tots, a Europa paguen dels nostres impostos, no s'equivoquin, eh, l'IVA on creuen que va?-, és a dir, i que no sàpiga això.

I acab, li demanam en acabar: i vostè què en sap de la tarifa plana? I el seu murmuri va ser que això no aniria molt bé. Ho dic perquè hi ha un Tarradellas que no ens serveix de res.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. A veure, aquest Govern segueix les seves línies de treball normals i la nostra interrelació és amb els ministeris i, per tant, amb el Govern d'Espanya, i a nivell de la Unió Europea ho fem a través del Centre Balears a Europa i directament amb la Comissió Europea i amb el Parlament Europeu, que és el que ens pertoca.

Per tant, la feina el Govern la fa en totes les temàtiques que vostè planteja, en tarifa plana, en el tema del *xyllella* i en totes les qüestions.

I jo crec que el fet que es demostra que es fa és que, Sr. Font, des del novembre del 2016, que vàrem trobar el primer cas, on es va aplicar el protocol d'eradicació, on s'ha fet una feina des de la Conselleria de Medi Ambient, on s'ha fet un mostreig que mai no s'havia fet, si ho comparem amb el mostreig del 2015, amb la proposta que hem fet al ministeri, el ministeri ha assumit la nostra proposta. I per tant, treballam en la línia de poder garantir el nostre paisatge i evidentment garantir-ho des de la seguretat a tots els ciutadans i ciutadanes.

En aquesta línia és en la que treballam amb el ministeri i amb la Unió Europea. De la feina que faci el Sr. Tarradelles n'haurà de respondre el Sr. Tarradelles.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

I.16) Pregunta RGE núm. 2544/17, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vagues en el transport públic.

Setzena pregunta RGE núm. 2544/17, ajornada de la sessió anterior, relativa a vagues en el transport públic, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, amb vostès havia de canviar tot, havien d'apostar pel transport públic, les portes del Consolat sempre estarien obertes i s'hauria acabat la conflictivitat al carrer. Els treballadors d'SFM diuen del seu Govern que fallen les formes, les formes, Sra. Armengol.

Els taxistes no la van trobar al Consolat per motiu d'agenda. Li demanaven la seva dimissió, o li pegaven crits de "Govern mentider, servei duplicat i interessos encoberts". A què es referien Sra. Presidenta?

I davant tot aquest caos en el transport públic els que pateixen, com sempre, són els ciutadans. Retorn de drets ha dit abans? A qui? Als ciutadans que queden tirats a les vies del tren? Als que arriben tard a la feina? Als que arriben tard al metge o a l'escola, i que, a més diuen que no han estat informats com pertoca?

A qui Sra. Armengol? Als que troben els accessos a Palma col·lapsats perquè molts de ciutadans han optat pel vehicle particular? Als que no van poder accedir fa 15 dies al centre de

Palma perquè estava col·lapsat per 400 taxistes? Què els diu a aquests ciutadans?

I abans que tergiversi les meves paraules, des del Partit Popular creiem en la millora del transport públic, i aquesta és la seva obligació. Però creu que aquesta és la manera de fer-ho?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Margalida Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure Sra. Prohens, vostè que va ajudar a liderar la major crispació de la història d'aquesta comunitat autònoma, on varen ser capaços de treure, no un, ni dos, ni un sector, ni dos, 100.000 persones als carrers de Palma, que es diu aviat, però que és molt mal d'aconseguir, no ens d'explicar el que significa la conflictivitat i no ens ha de donar sermons ni lliçons, Sra. Prohens. Per tant, un poquet d'humilitat li aniria bé, li aniria bé.

(Alguns aplaudiments)

Si vostè no s'ha adonat en gairebé dos anys dels retorns de drets als ciutadans que ha fet aquest Govern, Sra. Prohens, és que només està interessada en el que passa dins el seu partit i és incapaç de veure el que passa a la societat. Si no s'ha adonat de les millores que s'han fet en educació, de les millores que s'han fet en salut, de les millores que s'han fet en serveis socials, de les millores que s'han fet en les polítiques actives de treball, de les millores que s'han fet en política cultural, en política ambiental, en política territorial, en política turística, en política de serveis públics, Sra. Prohens, és que no s'assabenta del que passa a la nostra comunitat autònoma.

(Remor de veus)

I tampoc no s'ha adonat de les millores que hi ha hagut en transport públic, Sra. Prohens. Li explicaré només una dada per veure si ho entenem: vostès, en transport de carretera, a l'any 2015 varen perdre 655.000 passatgers; nosaltres el 2016, en un any, hem guanyat mig milió de passatgers. Per tant, alguna cosa fem millor del que feien vostès, alguna cosa fem millor!

(Alguns aplaudiments)

I desgraciadament sí, tenim algunes vagues a SFM, que nosaltres intentam...

(Remor de veus)

Sí, tenim algunes vagues a SFM, que intentam acordar amb els treballadors. Però sap per què fan vaga? Sap per què estan en contra? Per les retallades salarials que vostès i el Sr. Company varen fer...

(Remor de veus i algunes rialles)

Aquesta és la realitat que patim...

(Alguns aplaudiments)

Sí, ja pot aplaudir ja.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Vostè, Sra. Prohens, al Sr. Bauzá i al Sr. Company sempre els ha aplaudit amb els orelles, veig que segueix en la mateixa línia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la diputada Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Presidenta del Govern, si vostè dos anys després encara no s'ha assabentat que vostè governa aquesta comunitat autònoma, que la gent surt al carrer contra vostè i que les manifestacions els els fan a vostès, no contra al Partit Popular, té un problema greu.

(Alguns aplaudiments)

Deixi anar, deixi anar el copilot del Sr. Sánchez, o deixi anar el Sr. Puigdemont i comenci a governar aquesta comunitat autònoma, que per això és la seva Presidenta Sra. Armengol!

(Alguns aplaudiments)

Si la culpa és del Partit Popular, per què no han derogat una disposició quinzena? Si han derogat totes quantes lleis han volgut de la passada legislatura i no són capaços de derogar una disposició? O no estava tan mal fet, o volen seguir donant la culpa al Partit Popular.

El balanç Sra. Armengol és molt senzill, 7 jornades de vaga, 7 més de convocades, 0 vagues d'SFM amb el Partit Popular Sra. Armengol! 0 dies de vaga la passada legislatura amb el Partit Popular, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

Els taxistes ja han anunciat vaga per a dia 6, que hi haurà vaga de taxi, de metro i de tren. Dia 6 tot el transport públic estarà de vaga, i això no és culpa ni del Sr. Montoro, ni del Partit Popular, això és culpa seva Francina Armengol, culpa seva!

I a més, han anunciat també aturades en Setmana Santa, aturades en el servei nocturn. Què passa amb els ciutadans a qui pretén tornar els drets?

I no m'ha contestat: a què es refereixen quan diuen que aquest Govern té interessos encoberts? Que per beneficiar tres empreses, fan comptes carregar-se'n 2.000? Quins interessos són aquests, Sra. Presidenta?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Margalida Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, tenc molt clar que som la presidenta i com a tal actuo, des del minut 1 de la legislatura.

Escolti, vostès varen ser campions entre altres coses, en els retalls de drets als treballadors i funcionaris públics...

(Remor de veus)

...i no varen tractar tot el sector públic instrumental igual i és el que fem nosaltres i hem evitat la congelació salarial dels treballadors d'SFM, que vostès varen fer...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... via pressupost de l'any 2017. I ara estam a punt de poder reunir les meses del sector públic instrumental i trobar acords.

Sra. Prohens, nosaltres defensam l'interès general, vostè quins interessos defensa? Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 3040/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a ajudes als afectats pel temporal.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la dissetena pregunta RGE núm. 3040/17, relativa a ajudes als afectats pel temporal, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

Guardin silenci, per favor, a la sala!

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. President, dins aquest nínxol de defensar els interessos generals, El Pi li vol demanar, una vegada que ha passat més d'un mes del darrer temporal que hi va haver a les Illes Balears i que va moure a tots per saber quins mals hi va haver i que vostès varen anunciar la intenció de crear una línia directa d'ajudes per als afectats, que es pogués afegir a les ajudes que pugui donar l'Estat, i després que ha passat aquest mes i busques, crec que han tengut temps de fer un estudi seriós, rigorós de les conseqüències del temporal.

I una vegada que també el Consell de Mallorca es va oferir per fer d'intermediari entre els ajuntaments per saber quins mals en infraestructures hi havia hagut i que 33 ajuntaments han dit que hi ha uns mals en infraestructures de 8,5 milions d'euros. Entre aquests mals d'infraestructures dels ajuntaments, entre els mals que vostès han pogut saber dels pagesos més els mals que hi pugui haver a la infraestructura de torrents a les Illes Balears, que s'ha de veure de qualque manera amb una inversió perquè no torni a passar o es pugui minvar l'impacte, El Pi li demana, després d'un mes: què pensa el seu govern, pensa fer efectives unes ajudes que varen ser afectades, que han afectat infraestructures pel temporal que hi va haver fa un mes i mig? Pensen posar aquesta línia?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per demanar sobre un tema que afecta sens dubte els ciutadans d'aquestes illes i que preocupa i varen ser els passats temporals que vàrem viure, i vostè sap perfectament d'una zona que coneix vostè molt bé i jo també, la visita que vàrem fer al municipi de sa Pobla per avaluar amb el conseller Vicenç Vidal i la consellera Cladera els danys que hi han hagut sobre la tempesta, ja vàrem anunciar en aquell moment que posaríem una línia d'ajudes directes als perjudicats, i així ho hem i ja està en marxa.

Allà on no ha arribat el Govern espanyol, que, desgraciadament, ha tornat arribar molt poc i molt tard als ciutadans d'aquestes illes, ja que ells no recullen les ajudes per pèrdues en producció agrària, el Govern està al costat dels pagesos, igual que ho va fer amb la sequera.

Aquesta línia ja està en marxa, s'ha obert un període fins dia 21 de març, perquè els pagesos afectats per pèrdues en cereals, hortalisses i patates facin una declaració de danys que a la vegada es comprovaran per part dels tècnics, després sortirà l'ordre d'ajudes a les quals podran accedir només aquells que hagin fet la declaració. I, com vostè sap, perquè ha estat conseller, haurem d'enviar aquestes ajudes a la Unió Europea.

Per vehicular aquestes ajudes ja s'ha desbloquejat una quantitat de 2 milions d'euros del fons de contingència que s'ampliaran el necessari segons les peticions d'ajudes dels pagesos que arribin a la Conselleria de Medi Ambient.

Paral·lelament amb el que vostè feia referència, tenim les peticions d'ajuda al Govern de l'Estat, hem enviat un informe sobre els danys en base al decret que va aprovar el Consell de Ministres i aquests fets de l'informe suposen un danys per valor d'uns 18 milions d'euros que hem remès al Govern d'Espanya.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. Sra. Presidenta, ja ens va bé que facem preguntes, es contin coses que crec que hi ha molta gent que ens veu que espera a veure com es vehicularan aquestes coses, perquè està molt bé ser solidari en el moment que hi ha una destrossa, que jo li alab el gust en aquest sentit, però també l'agilitat a l'hora de reaccionar és molt important. Aquí hi ha molts de pagesos i pageses en qüestions d'hortalisses, en qüestions de cereals que han perdut la seva collita, que no és possible fer res i, és clar, d'aquesta ajuda penjarà en molts de casos poder arribar a la pròxima collita. Per tant, és bàsic que es concreti.

Creiem, creiem, i ja El Pi va fer una esmena al pressupost de 2015 i una al pressupost de 2016, i una al pressupost de 2017, que no són suficients els doblers que invertim en torrents. Ja sé que em dirà que no tenim més doblers que els que tenim, però això és una qüestió bàsica. Vostès varen rebutjar l'esmena que els vàrem plantejar de més d'1 milió d'euros. Creiem que és necessari.

I no estic d'acord amb aquelles coses que diu el conseller de Medi Ambient que diu, bé, això és per qüestió urbanística. No, no, no, al torrent de Sant Miquel no és per qüestió urbanística, al torrent de Muro no és per qüestió urbanística, el tros que va del pont de Son Carbonell al pont de Son Carbonell de dins el Parc Natural de s'Albufera a Muro no és qüestió urbanística, és qüestió de tenir-ho netejat i ampliat. De la mateixa manera que distintes conselleres i consellers del Govern...

EL SR. PRESIDENT:

Concloqui, Sr. Font, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... ho han fet al llarg del temps. És el que els encomanam, que facin això.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. Efectivament, davant d'aquest temporal el Govern va actuar de manera immediata i en el Consell de Govern, posterior al temporal, dia 27 de gener de 2017, ja vàrem aprovar la sol·licitud per declarar les Illes Balears com a zona afectada greument per una emergència de protecció civil.

Desgraciadament, el Consell de Ministres va aprovar unes ajudes que no eren satisfactòries per al conjunt dels afectats de les Illes Balears. Seguirem insistint al Govern d'Espanya que pagui els afectats d'aquesta comunitat autònoma, igual que ho ha fet amb altres comunitats autònomes, però no ens hem quedat de braços aturats.

Nosaltres també com a govern hem obert la línia d'ajudes a la producció agrària on no arribaven les ajudes del Govern espanyol, per tant els pagesos podran cobrar aquestes ajudes directament del Govern de les Illes Balears, evidentment s'ha de fer la tramitació correcta com pertoca.

I en els torrents, Sr. Font, vostè sap que hem ampliat el pressupost, que hem posat molt més pressupost que no hi havia a la legislatura passada, però que a més seguirem ampliant en aquesta línia la neteja dels torrents perquè veiem que és absolutament una necessitat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

I.18) Pregunta RGE núm. 3042/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a mesures per evitar la fugida de talents.

Divuitena pregunta, RGE núm. 3042/17, relativa a mesures per evitar la fugida de talents, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Presidenta del Govern, crec que ara que tots som ben conscients que l'austeritat imposada pel neoliberalisme ha fracassat és ben hora de pensar en no repetir tots els errors del passat. Dins la nostra aposta pel canvi de model productiu i per la sortida del monocultiu turístic i la diversificació econòmica, pensam que és absolutament necessari no produir més generacions perdudes a les nostres

illes, frenar, per tant, la fugida de les persones que són la millor garantia per operar aquest canvi, que són els talents més preparats que tenim aquí, que moltes vegades es veuen obligats a partir a altres països per manca de sortides que estiguin d'acord amb el nostre mercat laboral i amb el seu perfil.

És cabdal, per tant, en aquest sentit fomentar el coneixement en la investigació no només a la Universitat sinó també als organismes públics de recerca, i aquí sembla que tenim encara un petit problema. Tenim gent amb sobre qualificació a les nostres illes que no vol acabar de cambrer o de cambrera posant copes amb dos màsters i un doctorat, que tampoc no vol acabar abandonant les nostres illes per tal de trobar una feina que sigui adient amb el seu perfil investigador.

Els nostres investigadors no es mereixen l'exili i les nostres illes no es mereixen tenir tant de monocultiu i tan poca indústria del coneixement. Fa quinze anys, com sabem, érem la primera comunitat a renda per càpita, ara som la setena. Sembla que qualche cosa no s'ha fet bé, sembla que no ens hem preocupat el suficient per cercar altres àrees d'inversió i ara pagam les conseqüències. Si no ho fem ara dintre de quinze anys ens trobarem encara en una situació més dolenta quant a la renda per càpita.

És per aquesta preocupació que li faig la següent pregunta: quines mesures posa en marxa el Govern de les Illes Balears per tal d'evitar la fugida de talents de la nostra comunitat autònoma?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Laura Camargo. Té la paraula la presidenta del Govern, la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo. Compartesc amb vostè la diagnosi sobre la necessitat de la millora del nostre model productiu precisament per afavorir la diversificació econòmica i per afavorir llocs de treball de qualitat per als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. En aquesta línia hem treballat tot el Govern de les Illes Balears durant aquests gairebé dos anys i hem fet moltíssimes iniciatives des de diferents àmbits, des de l'aposta ferma per l'educació i formació, des de l'aposta ferma pels serveis públics quan parlam d'obrir un nou Son Dureta, per tant, obrir una nova infraestructura socio sanitària, i vol dir que parlam també de nous llocs de treball lligats a aquests temes sanitaris i a aquests temes socials que són absolutament necessaris, o amb la diversificació econòmica amb l'aposta per les petites i mitjanes empreses, amb l'aposta pel comerç, amb l'aposta per diferents àrees econòmiques.

I amb l'aposta també, a què vostè feia referència, per la innovació, per la recerca i pel desenvolupament, per això, el nostre pressupost en innovació i recerca des de 2015 ha augmentat un 36,18%. Això ens ha servit per augmentar les beques predoctorals i els contractes postdoctorals; per a dos

programes de formació i d'incorporació de personal investigador; per als programes Ramon i Cajal; per a accions especial d'R+D+I, que hem fet 38 ajuts; per potenciar les estacions de recerca, la de La Mola a Maó i la de Can Marroig a Formentera; per finalitzar el Complex balear d'R+D+I al ParcBit, per al Centre Bit de Menorca, que hem fet amb una rapidesa exhaustiva i ens ha costat més de 4 milions d'euros i ja hi ha instal·lades empreses a l'illa de Menorca per fer polítiques amb els clústers, que havien estat abandonats la passada legislatura; per la convocatòria d'R+D+I específica per a les PIME de 800.000 euros; la facultat de Medicina que està en marxa i és una aposta ferma i clara per la recerca i el desenvolupament en aquesta comunitat autònoma.

I ahir mateix, des de Treball, anunciàvem una convocatòria per a joves qualificats de 7,7 milions d'euros, que ajudaran a 300 contractacions, és la primera vegada que es fa. Joves que acaben els seus estudis universitaris o formació professional de cycle superior tendran un primer lloc de treball a ajuntaments o consells i després s'incentivarà els empresaris perquè els col·loquin.

Per tant, Sra. Camargo, anam en la bona línia. Les coses han canviat moltíssim.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Sí, compartesc en part que les coses han canviat, però crec que encara no és suficient i, a més, crec que passen qüestions com, per exemple, es creen llocs de feina que són tan absolutament específics i especialitzats que quan la persona que l'ocupa l'abandona, després ens consta molt trobar perfils aquí que siguin adients, perquè no tenim tanta gent especialitzada perquè molta d'aquesta gent ha fugit, és a dir, és una qüestió circular i aquest cycle s'ha de trencar per algun lloc.

També s'ha de dir que cal fer una aposta per part d'aquest govern perquè la funció pública permeti donar impuls a la contractació, em sembla que encara aquest és un problema que tenim.

També crec que caldria avançar en alguna mena de tipus de pacte per la ciència i per la innovació per donar continuïtat a les polítiques d'R+D+I i també es podria, potser, tal vegada, impulsar que la Llei d'indústria inclogués alguna cosa relacionada també amb l'impuls d'aquesta indústria del coneixement, que crec que encara ens manca alguna cosa per fer.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Camargo, ho compartesc, falten moltes coses per fer perquè partiem de menys zero i s'havia desmantellat tota la política de recerca, de desenvolupament i d'innovació durant la passada legislatura, per tant, hem partit de molt baix i és veritat que anam en segona línia i queda moltíssim per fer.

El Pla de la ciència i el pacte per la ciència es treballa des de la Conselleria de Turisme i Innovació i, per a l'any 2017, crec que també és una bona notícia, tenim prevista la posada en marxa de l'Institut de Recerca de les Illes Balears, finançat precisament amb fons de l'impost de turisme sostenible, amb l'objectiu de retenir talent en aquesta comunitat autònoma.

Per tant, una de les apostes estratègiques i claus d'aquest govern és l'economia del coneixement, que crec que és molt important impulsar des de les institucions públiques.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

I.19) Pregunta RGE núm. 3062/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prioritat del Govern.

Passam a la dinovena pregunta RGE núm. 3062/17, relativa a prioritat del Govern, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, enmig de la crisi institucional pitjor gestionada de la història, vostè va decidir sortir del seu amagatall del Consolat i anunciar als ciutadans que rescatarien el túnel de Sóller, l'acompanyava el president Ensenyat que és qui pagarà la festa de la qual vostè es penja la medalla, deu ser cosa del federalisme interior.

Vostè es compromet a pagar el manteniment durant cinc anys i, és clar, deixa de pagar la subvenció als veïnats de Sóller. Una foto amb un negoci rodó, per a vostè, per al Consell de Mallorca i per als ciutadans de les Balears, que pagui qui pagui és de les seves butxaques d'on surten els doblers, no ho sé.

És per això que li vull demanar si aquesta en aquests moments era una prioritat per a aquest govern i per als ciutadans de les Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Prohens, per donar-me l'oportunitat d'explicar una iniciativa política de la qual crec que hem d'estar tots molt orgullosos i és una iniciativa política del Consell Insular de Mallorca, efectivament, que és el competent en carreteres i és el que ens va ajudar... ens va demanar aquest suport per poder tirar endavant el rescat del túnel de Sóller, una infraestructura que es va fer en temps d'un president del Partit Popular, no recordarem ni com es va fer ni què va significar, sí que recordarem, Sra. Prohens, que és una concessió, aquesta del túnel de Sóller, que va suposar un cost important per als ciutadans d'aquestes illes, que ha suposat un cost important per als ciutadans d'aquestes illes perquè la decisió del Partit Popular va ser que la pagassin els ciutadans quan passassin pel túnel de Sóller amb un peatge, el més elevat de tot Espanya.

Hem de recordar que tenim aquest peatge més elevat que està sufragat pels ciutadans de les Illes Balears i que nosaltres creiem que és absolutament injust. Per què els ciutadans de Sóller, de Fornalutx, de la Serra de Tramuntana han de pagar una carretera quan no la paguen en cap altre lloc de les Illes Balears? Quina explicació li dona vostè? Nosaltres no n'hi donam cap.

Per tant, rescatar aquest túnel significa donar la gratuïtat als ciutadans de les Illes Balears perquè ja paguen prou impostos perquè encara a més hagin de pagar per poder passar per una carretera de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la diputada Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, almanco hem aconseguit que reconeguéssim que els ciutadans d'aquestes illes paguen molts d'imposts, ara només falta dir que amb vostès encara en pagam més.

Sra. Presidenta del Govern, quan un la sent defensar d'aquesta manera el rescat del túnel de Sóller, ningú no diria que és la mateixa Francina Armengol que al 2007 votava en contra de rescatar el túnel per 7 milions d'euros i va decidir prorrogar la concessió fins a l'any 2022. De fet, de no ser per vostè la concessió enguany ja hauria acabat, el túnel seria gratuït i ens hauria costat 7 milions d'euros, als ciutadans de les Balears.

Però vostè, com sempre *a lo grande*, va decidir la pròrroga de la concessió fins a l'any 2022, i ara, just l'any que comença la seva pròrroga, Sra. Armengol, decideix que s'ha de rescatar i que hem de pagar un mínim de 16 milions d'euros, i dic un mínim perquè la concessionària n'hi demana 30, i ja veurem els jutjats què diuen.

Per què ara, Sra. Armengol? Per què aquest canvi de discurs? Per què va votar en contra quan ens hagués costat 7 milions d'euros i ara, a falta de cinc anys perquè acabi, li ho repetesc, la seva pròrroga, vol que els ciutadans paguem un mínim de 16 milions d'euros?

Per ser justs també hauria d'afegir que els ciutadans de Sóller i Fornalutx rebien una subvenció i que per a ells sí que era gratuït.

Pensa el seu govern, que és el dels límits i contra la saturació, ajudar d'alguna manera el poble de Sóller, que estan preocupats pel col·lapse que pot suposar l'obertura del túnel? Pensa prendre alguna mesura, Sra. Armengol, o com sempre només s'haurà fet la foto?

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Prohens, si ho entén bé. Quan vostès governaven i varen fer el túnel de Sóller no subvencionaven el bitllet a cap ciutadà de cap municipi, va ser gràcies al fet que hi va haver un govern de progrés i el primer president socialista d'aquesta comunitat autònoma, el Sr. Antich, que es varen començar a subvencionar els bitllets dels ciutadans de Sóller, Fornalutx i Escorca, perquè vostès trobaven que els havien de pagar íntegrament els ciutadans d'aquestes illes, que és el que va fer el Partit Popular.

Per tant, depèn d'una voluntat política que se subvencioni o no el transport als ciutadans d'aquests tres municipis. A més, hi hauríem d'incorporar Bunyola i Deià, de moment ja haurem pagat 18 milions d'euros només en subvencionar, que no és gratuït, Sra. Prohens, sinó subvencionat per a aquests ciutadans d'aquests municipis.

A vostè li és igual, però per anar a Campos paga vostè cap peatge? I per què l'ha de pagar un solleric, i per què l'ha de pagar un de Fornalutx, i per què l'ha de pagar un de la Serra de Tramuntana? I per què l'ha de pagar qualsevol mallorquí, menorquí, eivissenc o formenter que vulgui anar a Sóller? Em sembla que les respostes són prou evidents.

Per tant, aquest govern ha atès una petició del Consell Insular de Mallorca, la decisió política és del Consell Insular de Mallorca. Nosaltres respectam i alabam la decisió que ha pres

el Consell Insular de Mallorca per garantir igualtats d'oportunitats en la mobilitat dels ciutadans d'aquesta illa.

Sra. Prohens, cregui'm, és una gran notícia.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 16107/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de transparència.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 16107/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de transparència. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días. Buenos días, consellera, bien, en materia de transparencia creo que coincidiremos todos que siempre es un objetivo deseable y siempre es una situación mejorable para todas las administraciones, siempre podemos mejorar y siempre queremos que la transparencia vaya avanzando y que los ciudadanos realmente tengan el máximo de información posible de cómo se gestionan las administraciones públicas, todas en general, y que esa información sea realmente accesible.

Desde el Govern se nos explicarán los avances en esta materia y desde la oposición tenemos una obligación que es la de exigir al Govern el cumplimiento de forma efectiva y real de las obligaciones en materia de transparencia, las obligaciones que vienen establecidas tanto en la Ley 4/2011, de bon govern, la normativa autonómica, como en la Ley 19/2013, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, normativa estatal.

Se nos explicarán por parte del Govern los datos publicados por la entidad Transparencia Internacional, que yo creo que son unos datos importantes y significativos y que tienen su valor. Y es importante ver la trayectoria de la comunidad autónoma: en el 2010 cumplíamos sólo con un 56,3% de las ratios y ocupábamos el puesto 19 en el conjunto de las comunidades autónomas, eso pasaba en el 2010; en el 2012 ya se produjo una importante mejora y pasamos a cumplir un 83,8% de las ratios y en el 2014 se cumplía ya con el 93% de las ratios y nos situábamos en el punto sexto. Y cada vez que uno va mejorando, evidentemente cada vez es más difícil mejorar y cada vez es más difícil también mantenerse, porque las otras comunidades autónomas lógicamente también esfuerzos en transparencia. Ahora en el 2016 se han publicado los datos y pasamos a cumplir con un 96,1%, estamos en el segundo lugar, empatados o igualados con Cataluña y Madrid.

Y estos datos seguro que la Sra. Consellera nos los explicará perfectamente. Pero yo quiero recordar, y basta que vayan ustedes al *Diario de Sesiones* de día 10 de febrero del 2015, y encontrarán la opinión de la Sra. Armengol, de la Sra. Presidenta del Govern, respecto a los datos de Transparencia Internacional, dijo que no servían, que eran meros datos sin ningún tipo de valor. Lo digo porque si la Sra. Consellera sube aquí a explicarnos que los grandes avances se basan en la mejora de la ratio de Transparencia Internacional, pues, siendo coherente, tendría que coger la teoría de la Sra. Armengol y decir que dichos datos no valen para nada, porque así lo defendía la Sra. Armengol en febrero del 2015.

Como cuestión general, me da la impresión de que ustedes se han preocupado más por los titulares que por los avances reales en materia de transparencia. Los avances reales son que la población realmente tenga acceso a la información y participe en esos datos. Para poner un ejemplo, se crea una Conselleria de Transparencia y cuando dimite la anterior consellera, su antecesora la Sra. Camps, el Govern da una explicación y la interesada da otra explicación. Recuerden la famosa rueda de prensa de la Sra. Camps, en la que explicaba los motivos del cese y que éstos se debían a los ataques internos y a la falta de lealtad de sus colaboradores. Eso también es transparencia Sra. Consellera, es transparencia que los ciudadanos sepan por qué se cesa, o dimite un conseller ¿o no? Usted igual piensa que no, igual piensa que eso no es transparencia. Nos dirán que ahora se publican los gastos de los viajes, las agendas de los consellers, pero, sin embargo, no se publican desde el principio del mandato, lo solicitamos que se hiciera con efectos retroactivos, ustedes se han negado, ustedes sabrán por qué.

En materia de nombramientos y ceses del Govern tampoco se puede decir que haya sido un gobierno muy transparente. Se incumple un acuerdo de este pleno en materia de pedir el cese del director general del ib-salut, el Sr. Juli Fuster, marido de la Sra. Consellera, así como del asesor Sr. Thomàs, en que tampoco se cumple ese acuerdo. El Govern no cumple los acuerdos del Parlament, ¿podemos decir que es un gobierno transparente el gobierno que no cumple los acuerdos del Parlament? Yo creo que es un ejemplo de no transparencia.

El cese del director de la Abogacía, por actuar con criterios técnicos y profesionales, es otro ejemplo de transparencia de este Govern. La dirección actual encubierta por una exdiputada del Partido Socialista de la Abogacía, como máximo órgano asesor, creo que no es un motivo de transparencia.

Tampoco es un motivo de transparencia que no se explique claramente el cese o dimisión de la gerente de Son Espases, se ha solicitado a la consellera, hemos visto que no sabe, no se contesta o no se quiere explicar. Por tanto, vemos que en materia de nombramientos este Govern precisamente si brilla por algo es por la ausencia de transparencia en este sentido.

Otro caso flagrante que yo creo que, vamos, lo llega a hacer el Partido Popular, es el nombramiento, como presidente del Consell Consultivo, del Sr. Diéguez, máximo órgano de asesoramiento, que debería actuar con autonomía y criterios profesionales, y se nombra a un distinguido diputado del Partido Socialista que durante muchísimos años ha estado en

este parlamento ejerciendo la actividad política, loable evidentemente, pero que poca autonomía o independencia como mínimo formal se le da.

Son ejemplos evidentes de que hemos avanzado poco en transparencia real...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi Sr. Lafuente, guardin un poquet de silenci per favor a la cambra! Pot continuar.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. En la anterior legislatura parecía urgente modificar la Ley 4/2011, que se aprobó, por cierto, sin el informe del Consell Consultivo porque había muchísimas prisas por motivos electorales, llevamos dos años y de la Ley de bon govern y su modificación para adaptarla además a la Ley 19/2013, pues por ahora no tenemos ningún tipo de noticia o información, nos interesaría saber, ¿van a presentar cambios? Lo anunciaron, ¿en qué fecha va a haber estos cambios? ¿Piensan negociar con la oposición, o seguirán con la táctica de que no hay que darle ni agua a la oposición y que, por tanto, no tiene que saber absolutamente nada de sus planes en esta materia? Estamos acostumbrados a ello y sabemos que el consenso lo predicán, pero no la practican.

En materia concreta de transparencia, ¿piensan aplicar el artículo 5 de la Ley 4/2011 y redactar el reglamento de acceso de los ciudadanos a los archivos y registros públicos? ¿Piensan realizar el desarrollo reglamentario que establece el artículo 25 de la misma ley, en la calidad de la gestión pública? Está sin hacer. ¿Piensan hacer el reglamento que regule el Gobierno en funciones? Era urgente en el anterior mandato, regulado en el artículo 32 de la Ley 4/2011, ¿lo piensan hacer?, antes era urgente, ahora veo que no lo es. Y los esquemas de gobernanza que establece el artículo 33, ¿los piensan hacer, no los piensan hacer? Antes era urgente, llevan dos años, no han hecho absolutamente nada.

Y las iniciativas legislativas prioritarias, que deben ser evaluadas según el artículo 46 de la Ley de bon govern, ¿piensan hacerlo? Antes era urgente, ahora llevan dos años, no han hecho absolutamente nada. Y el reglamento regulador de las retribuciones y declaraciones patrimoniales del artículo 39 de la Ley 4/2011, ¿piensan hacerlo? ¿Piensan desarrollarlo? Antes era urgente, no han hecho absolutamente nada. Y en el sistema de elaboración y gestión de la memoria y análisis de impacto normativo, tenía que haber este sistema de evaluación, ¿piensan hacerlo? ¿Piensan realizarlo? ¿También piensan obviarlo?

Estas son obligaciones que establece la ley, que ustedes deben cumplir y que recuerdo que las reclamaban ansiosamente cuando estaban en la oposición, que era cuestiones urgentes de transparencia y que sin ellas no se podía seguir adelante, y veo que ustedes pues una cosa es lo que decían cuando estaban en la oposición y otra cosa muy diferente es lo que hacen cuando están en el gobierno. Están establecidas en la ley y ponían el

grito en el cielo porque no se cumplía la ley, pero bueno, veo que la Sra. Consellera en el tema de materia de respecto a la ley por el tuit que hace, criticando una sentencia reciente, pues veo que poco respeto al estado democrático y a la ley tiene, porque no le gustan las sentencias y manifiesta que no vivimos en un estado democrático. Yo creo que vivimos en un estado democrático, que hay sentencias que nos gustan o no nos gustan y las que no nos gustan las recurriremos, pero no por eso dejamos de vivir en un estado democrático. Usted afirma que no vivimos en un estado democrático, yo creo que sí.

Ustedes aprobaron en mayo del 2016 un código ético, se lo recuerdo. En el código ético decían que en teoría iban más allá de las obligaciones legales, resulta que no cumplen las obligaciones legales, ni van más allá de las obligaciones legales. Establecían que crearían la Comisión de ética pública, que se reuniría dos veces al año, llevamos un año del código ético, ni se ha creado la Comisión de ética pública, ni se ha reunido dos veces al año, o dígame exactamente cuando, porque no tengo constancia de que eso haya sucedido. Y es que asuntos para tratar en la Comisión de ética pública no les faltan Sra. Consellera, tienen bastantes.

En definitiva, hay muchas cuestiones para avanzar en materia de transparencia. Piensan dar un plazo razonable para la exposición pública, ¿por ejemplo de la Ley de presupuestos? La principal ley de esta comunidad, que se expone rápidamente a los ciudadanos en pocos días de llevarse al Parlamento y en el que reducen el trámite de exposición pública a un mero trámite. ¿Eso es creer en la transparencia Sra. Consellera? O piensan al menos rectificar este error por las prisas de la elaboración del presupuesto.

La participación de los ciudadanos tampoco se ha visto mejorada. Le decía que la transparencia pues es importante que haya participación efectiva. Les voy a dar un dato concreto para comparar datos iguales. Respecto por ejemplo a la pregunta del mes, en enero del 2015, tiempos nefastos de la transparencia según la Sra. Armengol, participaban 768 ciudadanos en la pregunta del mes, el mes de enero pasado participaron 654, en lugar de avanzar, retrocedemos en la participación de los ciudadanos...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Sí, voy terminando. Me quedaban algunas cosas más en la interpelación, espero que la Sra. Consellera me pueda contestar de forma concreta, efectiva y con compromisos concretos del Govern en la mejora de la transparencia, que creo que es un asunto que a todos nos ocupa y nos interesa.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la representant del Govern la Sra. Consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sr. President, senyors diputats. Sr. Lafuente, no puc evitar començar la meua intervenció sense referir-me als comentaris de la Sra. Prohens, ahir en roda de premsa, sobre la falta de transparència d'aquest Govern. Per no perdre el costum, senyores i senyors del Partit Popular, confonen transparència amb la gestió, amb l'exhibicionisme i el titular fàcil i populista, és clar, vostès estan interessats en l'exhibicionisme i en voler desprestigiar aquest govern, el Govern que, per primera vegada en aquestes illes, obre portes i finestres a la ciutadania per tal que observi com es prenen les decisions, en què s'inverteixen els seus doblers i quines polítiques executen els governants.

Ara els explicaré de manera resumida en què consisteix la tasca d'aquest govern en matèria de transparència. El Govern, així com la resta d'administracions públiques, té un repte molt important en l'àmbit de la transparència, ens hi hem posat tard, tant a nivell autonòmic com a nivell estatal, la Llei de transparència estatal li record que no va entrar en vigor fins al desembre del 2015; si ens comparem amb altres països veurem com som a anys llum dels països nòrdics i d'altres amb democràcies molt més assentades, per exemple a Suècia varen aprovar la seva llei el 1766, sí, no m'he equivocat, fa 250 anys. Ús explic tot açò per contextualitzar la meua resposta sobre la política general del Govern en matèria de transparència.

El nostre objectiu és incorporar la transparència a l'ADN del Govern i de l'administració de la comunitat autònoma i aquest no és un objectiu que s'aconseguirà ni en dos ni en quatre ni en vuit anys, però sí que ens hem proposat de fer passes, algunes més petites i d'altres més grans, per tal de seguir amb aquesta ingent tasca de conscienciació a tots els nivells. Volem ser i som transparents per convicció i per això no n'hi ha prou a complir amb les lleis, o a obtenir una bona nota en els índexs de transparència que ens avaluen, tot i que és vera que tenir una llei ha estat el tret de sortida per començar a caminar cap a la gestió transparent.

I també és vera que la bona nota ens ha donat, l'INCAU del 2016 és una bona empenta per continuar amb la nostra tasca, un 98,1, no un 96,1, un 98,1 sobre 100 és una bona nota que mereix ser esmentada, però tenim molt clar que no farem només, i no ho hem utilitzat i ho hem dit reiteradament, que no és aquesta nota l'objectiu d'aquest govern. Som, i ho podem dir amb l'aval de l'organisme independent en aquests moments, com ha mencionat vostè, la segona comunitat autònoma en matèria de transparència de l'Estat, i això és el fruit, però, de la tasca iniciada fa un any i mig, no quan es van començar a avaluar aquests indicadors.

Des de llavors s'ha fet una tasca ingent amb molts pocs recursos de la direcció general i implicant tot el Govern per tal d'acomplir la Llei de transparència, però no només açò, sinó el plus de qualitat ha d'anar molt més enllà del que ens exigeix, molts dels indicadors que ens han avaluat amb Transparència Internacional els compliem abans de l'avaluació, i no per obligació legal, sinó per convicció, un exemple, l'aprovació del codi ètic al qual vostè ha fet menció, els compromisos que comporta, com la publicació de les despeses diàries dels alts càrrecs, els viatges, publicacions dels regals o les agendes de

consellers i conselleres. Si en aquestes tasques ens hi haguéssim posat el moment que ens varen començar a avaluar per Transparència Internacional en cap moment no haguéssim arribat a temps per obtenir aquesta nota.

Tenir la transparència a l'ADN de la institució vol dir que en qualsevol procediment la transparència hi és present, que forma part del sistema, sense ser percebut com a una obligació. Per això la transparència també ha de servir per fer pedagogia i retre comptes per explicar què fem i que sigui entès per tota la ciutadania. En aquest sentit, treballam a partir de sis eixos diferents: el primer eix, impulsar la transparència a l'activitat pública, la transparència és una eina de bona governança, de bones pràctiques, és la versió contemporània de la publicitat de l'actuació de poders públics en un context de societat digitalitzada. Per aquest motiu és un mitjà i no una finalitat, proveïm la ciutadania d'informació pública, com a mitjà directe del control democràtic del poder, aquesta és la finalitat real de la transparència i per això és una eina de prevenció de possibles actuacions il·lícites.

Aquest govern ha estat el primer en aprovar el codi ètic i en publicar per primera vegada la informació com les agendes, les despeses ordinàries, els obsequis, els viatges, els currículums, les retribucions, les declaracions de patrimoni, declaracions d'interessos i activitats. Sobre la publicació d'aquestes dades, actualment es treballa per la contractació d'una aplicació per tal que siguin més accessibles, entenedores i fàcil consultar-les, sempre he dit que no sols cal donar la màxima informació possible sinó de la millor manera possible.

Alhora s'ha millorat el portal de transparència amb una informació molt més estructurada, encara la volem millorar més, el nostre objectiu és que tota la generació d'informació se sistematitzi automàticament al portal; aquest és un projecte de gran envergadura que implicarà tota l'administració, però que, un cop realitzat, ens facilitarà, i molt, el treball intern de l'administració.

Destacar també que, per primera vegada, s'han presentat els pressuposts amb un format molt més entenedor i interactiu i s'han evitat els formats convencionals, donada la seva complexitat a l'hora de llegir-los, i estic d'acord amb vostè que hem de treballar per facilitar que aquesta informació arribi amb molt més temps perquè els ciutadans hi puguin participar. La Direcció General de Pressuposts ha liderat un canvi radical en com es presentaven els pressuposts de la comunitat a la ciutadania, ha passat de formats Excel i PDF, on costava interpretar la informació, a una pàgina web que permet a qualsevol ciutadà navegar per veure com es distribueixen els pressuposts entre les diferents conselleries i programes, a més de poder comparar fàcilment amb els anys anteriors i veure les seves evolucions.

Quant als encàrrecs de gestió, també treballam en unes fitxes amb la informació i els documents dels encàrrecs de gestió de cada conselleria i sector públic per publicar-les al portal de transparència.

El segon eix és fomentar el Govern obert i amb aquest la participació ciutadana, oferint més informació, més ben estructurada i el més accessible possible. Treballam per

millorar cada dia la qualitat de la informació que oferim al ciutadà, com abans li comentava, en aquest sentit la web de participació ciutadana s'ha ampliat, s'ha reorganitzat la de transparència, que abans estava orientada només a complir els indicadors INCAU, i que ara conté la informació segmentada per temàtiques, a més d'oferir nous apartats, com per exemple un únic lloc web al qual el ciutadà pot trobar tots els documents en exposició pública de manera unificada. I també un altre lloc on ajuntam tota la participació en l'elaboració d'una normativa, quasi totes les normes van a informació pública en aquest lloc, amb la possibilitat de fer al·legacions temàtiques, telemàtiques, perdó, a més de les consultes públiques prèvies.

El tercer eix és garantir el dret a l'accés a la informació pública a la ciutadania i promoure que la ciutadania vulgui saber. Per això és fonamental promoure que aquest servei sigui conegut per la ciutadania i que les ganes de saber siguin satisfetes a través d'aquest servei. A més, des de la conselleria es realitza una intensa tasca de seguiment per tal que es contestin totes les sol·licituds que arriben a totes les conselleries. Això no obstant, som conscients que el sistema encara ha de millorar molt, per aquest motiu estam en procés de creació d'un òrgan per resoldre les reclamacions que també puguin realitzar, a part de resoldre les reclamacions, les tasques de seguiment, assessorament i impuls de la transparència a tota l'administració de la comunitat autònoma.

El quart eix, compliment del conveni signat amb Transparència Internacional. L'any passat, el juliol, vam signar, com a govern, un conveni amb Transparència Internacional a partir del qual ens vam comprometre a catorze punts que ara enumeraré: a fer públiques de les agendes de la presidenta i consellers; a fer públiques les despeses de viatges incorreguts per la presidenta i els consellers; a fer públiques les despeses de transport i manteniment ordinàries; a fer públiques també les llistes d'atenció protocol·làries i obsequis; a fer públiques les llistes d'espera de l'ib-salut; a l'aprovació i publicació del Codi Ètic del Govern; a fer públiques les retribucions percebudes pels màxims responsables; a fer públic el pla de govern en el qual s'exposarà la planificació i les diferents polítiques que volen dur a terme al llarg de la legislatura; a fer pública la gestió de l'impost turístic; a fer pública la publicació del pressupost d'una forma més accessible; a fer públiques les declaracions de béns dels alts càrrecs, així com els curriculum i també els procediments normatius de tramitació i avantprojectes de llei, projectes i reglaments.

A dia d'avui els puc afirmar que la immensa majoria d'aquests punts els acomplim i que en la resta s'hi treballa perquè en breu s'acompleixen.

El cinquè eix és el sector públic. Des de la conselleria es treballa per tal que les entitats del sector públic instrumentals millorin la forma en què publiquen la informació als seus portals de transparència amb l'objectiu últim d'ordenar i unificar la forma de presentació dels continguts, revisant els diferents portals i analitzant com es publiquen a cada web i elaborant unes fitxes per unificar criteris de publicació i presentació per facilitar als ciutadans la seva consulta.

I en darrer lloc, en sisè lloc, el sisè eix, l'elaboració de normativa en la qual actualment també treballam, en una

aplicació per tal que les conselleries publiquen els documents més rellevants sobre la tramitació de normativa en el portal de transparència, com per exemple les memòries d'impacte normatiu, els informes preceptius, la darrera versió d'esborranys de les normes. En breu podrem tenir disponible per als ciutadans aquestes normatives.

Com poden veure són els principals eixos de la política de transparència d'aquest govern. El camí de la transparència, però, com dèiem al principi, és molt llarg, hi ha molta feina per fer...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

..., però estic segura que amb la col·laboració de tots aconseguirem fer passes importants per arribar en uns anys que realment dins l'ADN de les nostres institucions hi sigui la transparència.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Torn de rèplica del grup autor de la interpel·lació, té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, consellera, per l'explicació. Bien, usted ha elaborado más una memoria de actividades que una contestación a la petición por parte de este diputado, no ha contestado a la mayoría de las cuestiones que habíamos planteado y ha hecho una memoria de las cuestiones que desde la conselleria han venido realizando.

Yo insistiría, nos gustaría saber si piensa modificar la Ley 4/2011, si lo que era una urgencia y una cuestión fundamental en el año 2015, cuando había otro gobierno, pues si ustedes ya se han olvidado de esa urgencia, si es una cuestión de segundo orden y si no les interesa modificarla, creo que sería interesante saberlo, sobre todo si hay cuestiones que ustedes entonces reclamaban que había que adaptarse a la Ley 19/2013, del Estado, y que, por tanto, era urgente la modificación de la Ley de *bon govern* de la comunidad autónoma. No nos ha contestado si hay plazo, si están trabajando en ello, si tienen un grupo de trabajo, qué piensan hacer en esta materia.

Tampoco nos han contestado sobre el desarrollo reglamentario de esta ley, les recuerdo: era urgente e imprescindible, no había transparencia posible si no se cumplía el desarrollo reglamentario de la Ley 4/2011. Y le he hecho una enumeración, como mínimo, de seis o siete cuestiones que falta el desarrollo reglamentario y que usted ni siquiera ha citado como una de las prioridades de su conselleria. Por tanto, nos gustaría conocer cuál es su opinión.

Ha dicho que están trabajando en modificar, entiendo que piensan modificar su propio decreto, el Decreto 24/2016, de 29 de abril, en que atribuyeron la resolución de las reclamaciones por no contestación de información, que se las atribuyeron a la Abogacía de la comunidad autónoma, ¿es así, piensan modificar ese decreto y crear un organismo autonómico específico o piensan reconsiderar la posibilidad de firmar un convenio con el Estado en esta materia? He visto que sí que hay reclamaciones de los ciudadanos en que no se les da la información; es decir, se resuelven vía este decreto reclamaciones de ciudadanos, cuatro o cinco reclamaciones mensuales, que no atiende el Govern, de reclamaciones de información y que recurren a la vía de la reclamación ante la Abogacía; piensan reducir este número, ¿cómo evalúa la Conselleria de Transparencia que cada mes cuatro o cinco ciudadanos no vean satisfecha su petición de reclamación de documentación o información al Govern balear, a alguna de sus consellerias, organismos autónomos o sociedades instrumentales y no se les contesta? ¿Valora positivamente eso, lo considera correcto o no?

En definitiva, Sra. Consellera, nos da la sensación de que, efectivamente, la transparencia es un trabajo que se tiene que realizar entre todos, en que tienen que participar de forma activa todas las conselleries, que tienen que estar involucrados todos los agentes que intervienen en la gestión pública, no solamente los funcionarios, sino también los altos cargos, pero nos da la sensación de que ustedes fallan por la base; es decir, hacen gestión y cosas menores, pero predicán una cosa y en el fondo, en las cosas importantes de su govern, en esas cosas importantes de dar información, de que los ciudadanos tengan la información directa, ahí falla.

Ejemplos, he puesto una lista de ejemplos importantes de que ustedes fallan en la transparencia y en la información a los ciudadanos, pero un ejemplo concreto es el que usted misma ha reconocido que se ha hecho mal, la tramitación de la principal ley de esta comunidad, los presupuestos de la comunidad autónoma, el cumplimiento de mero trámite en pocos días de exposición pública a los ciudadanos de los presupuestos de la comunidad autónoma.

En definitiva, desde el Partido Popular seguiremos insistiendo en materia de transparencia, seguiremos solicitándoles información, seguiremos instándoles a cumplir la normativa. También manifestamos nuestra voluntad en ayudar en todo lo posible para mejorar en materia de transparencia y decirle que en lo que en sí no estoy de acuerdo, no estoy nada de acuerdo, es la mejora del ranking en Transparencia Internacional usted ha dicho que es fruto del trabajo desde hace un año, no, mire, la mejora del ranking en Transparencia Internacional es fruto del trabajo de muchos funcionarios públicos desde el año 2010, cuando gobernaban ustedes, cuando gobernábamos nosotros y cuando siguen gobernando ustedes, no se quiera atribuir usted únicamente, de forma en solitario, la mejora de ese ranking, es gracias a mucha gente, no solamente a usted.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Juan Manuel Lafuente. Torn de contrarèplica del Govern, té la paraula la Sra. Consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, en cap moment no he volgut dir que fos gràcies a la feina només nostra, jo he dit que alguns dels índexs, no a tots els índexs, no hi haguéssim arribat si no haguessin començat, que no s'avaluaven a la passada avaluació del 2014 i sí s'avaluen dins l'avaluació 2016, no hi haguéssim arribat si no ens haguéssim posat a treballar, evidentment jo no treball sola, jo som la persona que som al capdavant, però jo, sense el director i l'equip de la conselleria i de la direcció general, aquesta en concret, de Participació i Transparencia, no podria fer aquesta tasca, evidentment que això és el reconeixement de la tasca que han fet sobretot els funcionaris d'aquesta casa, però en tota la resta de tots els anys que s'han fet, l'evolució és evident; però, com li deia, la diferència entre, això sí que m'ho reconeixerà, entre el seu govern i el nostre, és que per a mi és una dada més l'índex de transparència, però no és la dada que em preocupava més en temes de transparència, sí que vostès només feien referència únicament i exclusivament a l'índex de transparència.

I el que sé que realment els deu fer molta ràbia és que haguem superat aquest índex de transparència perquè no ens puguin donar per aquest costat i com que no ens poden donar per aquest costat, ara intentam despistar amb aquests termes. Jo, el juliol, com li deia, vam signar un acord amb Transparencia Internacional sobre una sèrie de punts perquè creïem ja en aquestes qüestions, no per si ens avaluaven o no amb l'índex d'INCAU.

Però intentaré contestar algunes qüestions que vostè m'ha posat sobre la taula.

La Comissió d'Ètica Pública, que abans no l'he mencionada, ja es va constituir i es va aprovar el passat dia 10 de febrer, i el proper dia 3 de març, ja mateix, es constituirà per primera vegada la comissió. Creiem en l'ètica i en el compliment del codi ètic, no només en posar la signatura de tots els càrrecs del codi ètic, sinó que hi hagi un seguiment d'aquest codi, i per açò l'hem constituïda i hem intentat que es reflectís la pluralitat i persones amb una determinada trajectòria en el món de l'ètica.

Com li deia, després m'ha comentat el tema de tramitació de la Llei de pressuposts d'enguany, que no hem arribat amb molt de temps perquè la gent hi pugui participar. Jo li he dit que a la nostra manera d'entendre, enguany s'havia fet una passa molt important perquè aquesta llei fos accessible i entenedora per a qualsevol persona i, a més, crec que és una passa molt important. Evidentment, hem de procurar aprovar-la anteriorment, perquè així es pugui posar a exposició pública i participar-hi la ciutadania, però li record que vostès ni tan sols la presentaven de vegades un parell de dies abans, realment quan ja estava aprovada era quan la publicaven. Crec que aquí

també hi ha una passa de diferència entre el que feien vostès i el que ara fem nosaltres.

En el tema de l'òrgan d'accés, el que li he volgut dir és que evidentment hi ha un procediment, hi ha unes peticions de la ciutadania, de vegades no vol dir que no els donin resposta, sinó que tal vegada els han donat una resposta que el ciutadà no creu que sigui la que els han de donar les conselleries, no totes les reclamacions que arriben, en aquest cas a l'Advocacia, que és qui resol en aquest moment, no vol dir que no hagin rebut la informació sinó que tal vegada li han donat una informació que per a ells no respon a la petició del dret a la informació.

En aquest sentit, li volia dir que volem treballar, sí, amb un nou òrgan des d'aquí, per tal d'anar més enllà, no només en respondre sinó que també pugui fer la feina sobretot més de treballar per donar difusió d'aquesta informació i que es pugui saber que tenim aquest punt d'accés per a tots els ciutadans, de facilitar que els ciutadans s'impliquin en com fem les tasques des de les administracions.

No sé si li he contestat, ara mir a veure un poc totes les qüestions que m'ha comentat. Sí, la darrera qüestió important que vostè m'ha posat damunt la taula, els diferents preceptes de la Llei de bon govern i si fiam o pensam fer una nova llei de transparència. La idea d'aquesta conselleria i d'aquest govern és elaborar una nova llei de transparència, però ara treballam en la Llei de consultes i processos participatius i tenc el personal... tenim el personal que tenim i serà de cara al segon semestre d'aquest any que ens posarem a treballar en aquesta nova llei.

Crec que és necessari, com deia vostè, adaptar la nostra llei de bon govern a una sèrie de preceptes i fins i tot anam molt més enllà de la Llei de transparència del Govern estatal. Treballam en això i volem complir amb allò que dèiem des de l'oposició, perquè realment consideram que aquesta llei és millorable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

III. Moció RGE núm. 2945/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la normativa de policies locals, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 22/17.

Doncs, passam al tercer punt de l'ordre del dia d'avui que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 2945/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la normativa de policies locals, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 22/17.

Passam a la intervenció del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Ciudadanos presenta esta moción como consecuencia de una interpelación donde analizamos la situación crítica en la que se encuentran los policías locales interinos de Baleares y presentamos esta moción con el objetivo de hacer efectivo y real el proceso de regulación de este colectivo.

Recordemos que hoy el 30% de la plantilla de policías es interino, porque así se lo han exigido los partidos que han gobernado, se les obliga a la interinidad como parte del proceso para poder optar a una plaza fija, una plaza fija que la administración bien sabía que prácticamente nunca iba a llegar porque lo que les compensaba era tener un policía barato.

Hoy, el Tribunal Superior de Justicia de Baleares considera ilegal la figura interina en las fuerzas de seguridad, dando la razón a la Asociación de Policías Interinos de Baleares, ASPIB. Así pues, el PSIB y MÉS tienen la responsabilidad como gobierno de regularizar la situación de inseguridad jurídica en la que se encuentran estos 600 trabajadores, y esta responsabilidad se ha de plasmar en un compromiso concreto, riguroso, real y temporalizado. Sin embargo, el Govern, a través de la Dirección General de Emergencias e Interior, ha elaborado un decreto ley para tal objetivo que, como ya explicamos en la interpelación, es papel mojado.

Desde Ciudadanos les queremos aportar una serie de propuestas razonables que prácticamente son de gestión, que no cuestan dinero y que aseguran que el proceso extraordinario de regulación sea efectivo, por lo que esperamos el respaldo de los grupos de esta cámara.

En primer lugar, en la moción proponemos que en el anteproyecto de ley de modificación de la Ley de 2013, de coordinación de las policías locales de Baleares, que elabora el Govern, se modifique el modelo de acceso a las plazas de funcionario de carrera de policía local, con el fin de que desaparezca la figura del interino, una anomalía dentro del resto de las fuerzas de seguridad y que contraviene la normativa estatal. Proponemos que el acceso se inicie con una oposición para optar exclusivamente a las plazas vacantes, seguido de un período de formación de prácticas y la toma de posesión de la plaza en propiedad.

En segundo lugar, realizamos una petición, que consideramos que debe ser un paso previo y primordial para poder exigir a la Delegación del Gobierno las necesidades de personal en el cuerpo de policía local, y es que la Dirección General de Emergencia e Interior trabaje, coordinadamente con los ayuntamientos y sindicatos, en la elaboración de un plan de ocupación y ordenación de recursos humanos en cada municipio donde se expongan las necesidades de personal en el cuerpo de policía local bajo los preceptos de eficacia, eficiencia y coordinación entre los municipios. Hoy por hoy, el director general de Interior reconoció que no se tenía hecho, lo cual nos parece inexplicable si estamos tratando de ofrecer plazas fijas en los municipios. Además, este plan también lo están exigiendo los sindicatos mayoritarios, y así nos lo han hecho saber, con la finalidad de dotar a las administraciones de un plan ordenado para proveerse de personal.

El tercer punto es uno de los puntos más importantes para cumplir de manera efectiva con la responsabilidad que tiene este govern de regular la situación de los 600 policías interinos. Miren, la consellera Cladera sabe perfectamente que la Ley de estabilidad presupuestaria permite cubrir todas las plazas de jubilación que afectan a los cuerpos de emergencia, su tasa de reposición es del 100% y, sin embargo, este govern deja fuera del proceso extraordinario de regulación todas las plazas que provengan de jubilaciones, algo inexplicable, absolutamente inexplicable, y nos preguntamos ¿por qué? No se entiende cuando, además, probablemente, en junio se apruebe un decreto que adelanta la edad de jubilación de los policías.

En la interpelación la consellera se quejaba de que el Gobierno central no deja convocar plazas suficientes, pero yo le comento por qué ni siquiera usted aprovecha lo que nosotros sí podemos hacer desde aquí, es inexplicable. Además, ¿por qué en el decreto se limita la convocatoria extraordinaria sólo a aquellas plazas que en el momento de la convocatoria estén ocupadas por un interino?

Nosotros pedimos que esta convocatoria extraordinaria se convoquen en esta convocatoria todas las plazas vacantes y presupuestadas que legalmente se puedan ofertar, independientemente de si están ocupadas o no por un interino. Es una propuesta lógica, jurídicamente posible, que no cuesta dinero, y soluciona poder sacar el máximo número de plazas para este proceso extraordinario, para un colectivo que ha soportado los caprichos políticos durante once años a la espera de una plaza.

En cuanto al punto 4, pedimos la reducción del período de la convocatoria extraordinaria a dos años. Miren, dos años es más que suficiente si nos ponemos con ganas y manos a la obra a trabajar conjuntamente con los municipios. La gravedad y la urgencia de la situación así lo requiere, porque 600 trabajadores se pueden quedar sin trabajo de un momento a otro, y los municipios sin la seguridad ciudadana que requieren. No tiene sentido hacer un decreto ley de ordeno y mando, amparándose en la urgencia del caso, y luego darse tres años para resolver el problema, no tiene sentido. Por otra parte, parece muy típico de los gobiernos ponerse plazos que exceden de su legislatura, por si las cosas no van pues se quitan las responsabilidades de encima, y les puedo asegurar que los ciudadanos están ya hasta la coronilla de esta técnica que ya nos conocemos todos.

En la propuesta 5 Ciudadanos no hace más que pedirle concreción a este govern, concreción en algo que el Govern asegura que quiere hacer. Miren, tenemos a 600 trabajadores y a sus familias en la absoluta incertidumbre, tras la elaboración de este decreto, un decreto que es la única herramienta que tienen estos trabajadores para su regulación y que, desgraciadamente, se caracteriza por su inconcreción. La consellera en la interpelación pedía confianza hacia un decreto que prácticamente no dice nada, pedía que los 600 trabajadores confíen en la buena voluntad de todas las instituciones implicadas. Nosotros pedimos no solamente buena voluntad sino que pedimos coordinación entre el Govern y los municipios para liderar una propuesta clara y concreta, pedimos que el Govern, también a través del EBAP ayude y colabore con los municipios en la elaboración de un calendario de

convocatorias en el que se incluyan todos los municipios, una vez que ya se tenga la relación de puestos de trabajo en cada uno. Además, que colabore y ayude a la realización de los procesos selectivos por parte de los ayuntamientos.

Con esta propuesta se permite que el aspirante pueda organizar sus exámenes. No olvidemos que los aspirantes son trabajadores que están trabajando ahora, que tienen familia y obviamente se han de organizar los procesos selectivos. El proceso gana en transparencia, los municipios podrán organizarse con tiempo sus tribunales y además se ven respaldados en asesoramiento y logística por el Govern facilitando el proceso. Además se garantiza acotar la temporalización en los dos años propuestos.

Con esta propuesta el proceso se hace real con cada vocación de regulación del colectivo de policías locales interinos y se habrá planificado en base a necesidades reales. Jurídicamente es posible y no cuesta dinero, sólo trabajo, pero para esto estamos los políticos, para trabajar para los ciudadanos y más cuando el problema lo hemos generado nosotros.

En cuanto a la última propuesta se trata de una reivindicación de los policías, a nuestro entender muy razonable, puesto que se han dado casos de aspirantes que han sufrido un percance físico en su trabajo y el día de la prueba física podrían encontrarse todavía en recuperación. Si tienen las pruebas físicas anuales que organiza el EBAP aprobadas consideramos que se les debería convalidar al menos en los casos de enfermedad.

Como ven las propuestas que pedimos al Gobierno para asegurar un proceso de regulación efectivo y real no cuestan dinero, son todas jurídicamente posibles y sólo requieren trabajo e implicación, son propuestas encaminadas a gestionar bien todos los instrumentos de los que dispone la comunidad para hacer efectivo el proceso de regulación.

En fin, espero haberles convencido y que entre todos acabemos con una situación que hace tiempo tendría que haberse resuelto.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar l'esmena RGE núm. 3228/17. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La veritat és que em sorprèn avui la proposta de Ciutadans, em sorprèn, consider que està desfasada en el temps i que si volia dissenyar un poc un model de la policia que

necessita aquesta comunitat autònoma és una proposta molt incompleta. La veritat és que em sorprèn que no posi, per exemple, que no es demani el requisit del català dels policies, em sembla estrany atesa la fixació que té Ciutadans en aquest tema; ni que tregui allò que més va reiterar durant la interpel·lació, que és que el procediment extraordinari d'accés a les plantilles es fes només per mèrits i no per concurs oposició, i en canvi no hi és a la proposta, cosa que és qüestionable, però que Ciutadans, si un mira la interpel·lació, doncs, insistia en aquesta proposta i desapareix del mapa del contingut de la moció. Bé està, alguna cosa deu haver passat.

En qualsevol cas, crec que Ciutadans hauria de recordar d'on venim i venim d'una situació, d'uns anys que, per una banda, els municipis, els ajuntaments no han consolidat les seves places amb funcionaris de carrera, és cert, per uns motius o altres, i uns d'aquests motius o altres és que ni el Govern de les Illes ni el de l'Estat no han donat confiança als ajuntaments perquè duguessin a terme aquesta consolidació de places i treure, efectivament, les places d'interins o totes les vacants i ocupar-les per funcionaris de carrera.

L'Estat no s'ha posat al dia, no s'ha posat al dia ni amb la Llei de cossos i forces de seguretat del 1986, i ha fet tot el contrari que podia ser allò que ajudàs als ajuntaments com tenir una Llei d'estabilitat pressupostària, que posa traves a la reposició i consolidació de les places existents, també a les de policies locals ocupades per interins. Per cert, en aquest sentit, crec que és just recordar que el Partit Popular precisament va votar en contra d'una proposició no de llei on s'instava modificar la Llei Montoro, bé, la Llei d'estabilitat pressupostària, precisament per ampliar la taxa de reposició o fins i tot per donar i respectar aquesta autonomia dels ajuntaments, autonomia financera també dels ajuntaments que ells reclamen. Vull dir que és curiós que el Parlament rebutgi propostes que en els seus municipis aprova, no només aprova, presenta el Partit Popular, com és el cas d'Alaior, on el Partit Popular presenta una proposta, idò, la mateixa proposta idèntica lletra per lletra és traslladada al Parlament i el Partit Popular la rebutja. Bé, és açò que dóna, aquestes contradiccions.

Bé, i per què també tenim aquesta situació avui? Doncs, també perquè el Partit Popular amb la Llei de policies, que va fer el Sr. Rodríguez en el seu moment, o amb la modificació que va fer el Sr. Bauzá o la Sra. Riera, que ara no hi és, doncs, ens ha portat fins aquí.

(Remor de veus)

Bé, idò, sí que hi és, que la modificació que la Sra. Riera, crec que s'ha de sentir responsable, ens ha portat també a aquesta situació tan nefasta. Per una banda, el Sr. Rodríguez, perquè proposava un model de policia autonòmica, que supòs que no va incorporar mai, ni interioritzar mai, ni va desenvolupar mai i ens va portar a aquesta situació, a generar un sistema d'accés, que avui diem que és pervers, que generava aturats, bé idò, aquesta situació que han anat prorrogant any rera any ve d'aquesta època, i després perquè es va dur a terme la passada legislatura una modificació tapant exactament els ulls, obviant absolutament la realitat.

Crec que té molta responsabilitat el Partit Popular en aquest sentit, perquè mentre es modificava a nivell d'Estat una llei, la Llei de bases de règim local, el Partit Popular va decidir modificar la Llei de coordinació de policies, sense modificar el sistema d'accés, sense apostar per l'estabilitat, sense apostar per açò que ara Ciutadans demana. Per tant, no oblidem d'on venim.

Què fa el Govern ara? Doncs, dues coses: una, per la via d'urgència, a part d'apostar per un sistema d'accés per ser policia local que doni estabilitat i siguin funcionaris de carrera, salvar també... bé, i salvar, en certa manera també així la qüestionada manca d'autoritat pública dels interins, salvar també un sistema provisional de borsa d'interins perquè la transició a aquest nou model no afecti negativament els ajuntaments i els ciutadans.

En segon lloc, doncs, modificar la Llei de coordinació de policies locals apostant per aquest nou model i que doni resposta precisament a tot açò que reclama, accés a la policia local a través d'un concurs oposició; una vegada superat aquest concurs, superada la fase de formació i de pràctiques, es pugui ocupar la plaça de funcionari de carrera, per tant, s'acaba amb aquest sistema pervers que teníem i que, insistesc, la passada legislatura no es va voler afrontar; s'aposta per fer front a l'envelliment de les plantilles; per posar en marxa sistemes de segones activitats; s'aposta per la formació; s'aposta per la no politització dels cossos de policia. Jo també ho vull recordar, la passada legislatura el Partit Popular proposava que qualsevol rang del cos de policia pogués ser cap de policia, ho vull recordar, perquè és molt important per molt que es digui que no podem viure del passat, és important recordar d'on venim i on es volia anar per part de l'anterior govern.

En aquest sentit, creiem que es fa feina, es podrà dir que es vol un ritme més accelerat o menys accelerat o... però aquesta és l'aposta, i és molt clara.

Per tant, sorprèn la proposta de Ciutadans. Primer, perquè el primer punt, que demana un nou model d'accés a places de funcionari de carrera, ja està en marxa. Ha estat l'aposta des del primer dia d'aquest govern. Si vostès miren el BOIB de dia 14 de febrer de 2017, on es publica l'anunci d'informació pública de l'esborrany de proposta d'avantprojecte de llei de modificació de la Llei 4/2013, de coordinació de policies locals, doncs, precisament un dels elements importants forts d'aquesta proposta és la de canviar el sistema d'accés a policia local per un concurs oposició. Supòs que, per tant, benvingut, i crec que aquí no hem de fer propostes de coses que el Govern ja fa, crec que no té massa sentit. Bé, idò, aquest punt és un punt que el Govern ja té més que assumit.

En segon lloc, es demana l'elaboració de plans d'ocupació i ordenació dels recursos humans a cada municipi. Es demana que el Govern estigui prop dels ajuntaments per tal que es puguin donar les respostes que els diferents cossos de policia tenen. Vull dir que precisament açò és el que es fa i també he de dir que feia el govern anterior a través dels consells de coordinació de policies locals, on hi ha els municipis i on se'ls orienta precisament a cobrir les necessitats, definir les necessitats i seguir el procediment per donar resposta a tot açò que els municipis reclamen.

En tercer lloc, es demana que a través d'aquesta convocatòria extraordinària es tregui la totalitat, totes les places vacants pressupostades. Crec que aquí és important dir dues coses, una, que respectem l'autonomia dels municipis, per tant, als municipis els hem d'animar, donar estabilitat i seguretat perquè açò ho duguin a terme. És cert que és important que hi hagi una bona comunicació Govern-ajuntaments perquè açò ho duguin a terme, però cal demanar-se per què no s'ha produït fins ara, per què no s'ha produït fins ara tot aquest procés?

I en segon lloc, allò que la comunitat autònoma i el Govern ja fa, que és demanar a l'Estat que, via pressupost o via Llei d'estabilitat, doncs faciliti que açò sigui possible, i si no és possible en la totalitat amb el màxim nombre, millorant límits de la taxa de reposició d'efectius, que és clau perquè puguem avançar cap a aquest camí. Però el Govern ja fa el que ha de fer, qui no ajuda a donar garanties d'estabilitat perquè açò es dugui a terme és Madrid, és la llei Montoro que alguns no volen ni que s'esmenti, perquè si no els ajuntaments no poden fer res més; poden treure les places que compleixin els requisits de la taxa de reposició i punt. Per tant el Govern què ha de fer, d'aquesta comunitat autònoma? El que ha fet, interpel·lar, demanar a l'Estat que respecti aquesta major autonomia dels municipis i que efectivament els municipis puguin treure el màxim, totes, si es vol, d'aquestes places.

Després es posa l'accent també en aquest procediment extraordinari d'accés a les plantilles de policies locals i que el termini sigui de dos anys i no de tres, com preveu del decret llei que ja vam validar en aquest parlament. La veritat és que no crec que aquest sigui l'element important; segons Ciutadans aquest és un element vinculat a la politització, que si són tres ja sembla que desplaçam... No, jo crec que aquest argument queda invalidat des del moment en què el Govern ja ha treballat i ja té damunt la taula i ja té publicat a través de BOIB una proposta de modificació de la Llei de coordinació de policies locals.

El punt cinquè torna a reincidir en la col·laboració del Govern a través de la Direcció General d'Emergències amb els municipis. Clar que sí, i jo li diria que en aquest sentit també es fa feina, i si es mirés Ciutadans les actes de les comissions dels consells de coordinació de policies locals crec que extrauria d'allà com es concreta aquesta col·laboració Govern, consells i ajuntaments.

I finalment, en un sisè punt, demana una cosa que em sembla justa, i és que en la fase d'oposició la prova d'aptitud física es pugui convalidar. Doncs açò ja està recollit, és a dir, aquesta possibilitat ja està recollida en el decret llei, no és cap novetat, és que açò que es demana és ja jurídicament, legalment, una realitat recollida en el decret llei. L'annex 1 del decret llei que vam validar, com deia, diu que la prova d'aptitud física del procediment extraordinari es regeix per l'article 145.2 del Decret 28/2015, i aquest precepte preveu que les persones que acreditin el certificat d'aptitud física de l'EBAP estaran exemptes de fer les noves proves físiques en tot aquest procés de selecció del procediment extraordinari.

Per tant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab. ...podem coincidir en el disseny i el perfil que fa, no hi trobam res nou, veim molta cosa que el Govern ja ha incorporat i ja és una realitat sobre els documents i sobre el decret llei i sobre l'avantprojecte de llei, i en la praxi no aporta res. Per tant ens sorprèn, creim que està fora de temps i nosaltres el que demanam és que el Govern continuï fent feina a bon ritme en l'avantprojecte de llei, que és el que segurament donarà estabilitat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, acabi, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...a aquestes plantilles de policies locals. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar l'esmena [RGE núm. 3228/17](#), el Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Ballester, compartim la preocupació per la problemàtica dels interins a la policia local, però també deixi'm dir-li que l'excés d'interinatge dins l'administració local tampoc no és un problema només de la policia local, és un problema jo diria que generalitzat. És cert que les polítiques que s'han fet des del Govern segurament no han ajudat; les subvencions que es donaven en el seu moment per a policia turística, que evidentment fomentava aquesta figura d'interinatge, o el fons de seguretat que dedicava una part important a pagar interins, és cert que poden haver tengut una influència, però realment si traguéssim xifres també de personal interí o sense plaça fixa en el conjunt dels sectors de l'administració local m'atrevesc a dir que no serien molt diferents els percentatges respecte dels interins a la policia local.

Està clar, però, que el cas de la policia local compartim que requereix una atenció especial per la tasca de coordinació que ha de fer el Govern, perquè suposa un exercici d'autoritat, i l'encaix jurídic que han de tenir els interins arran de la modificació introduïda a la Llei de racionalització i a la sentència famosa, de la qual sembla deduir-se que no hi podria haver interins fent funcions de policia.

Nosaltres compartim el sentit del Decret Llei 1/2017, com ja vàrem defensar durant la seva convalidació, perquè entenem que l'article 10 de l'Estatut Bàsic de l'empleat públic està vigent, i l'article 10 diu que els funcionaris interins podran fer les funcions pròpies dels funcionaris de carrera per motius justificats de necessitat i urgència. I és en aquest sentit que va el decret llei, de dir que els interins hi poden ser, però no com

a norma sinó com a excepció que es justifiqui per necessitat i urgència, i el decret llei habilita una eina per als ajuntaments per permetre'ls agilitar aquest pas de la situació actual d'excés d'interins fins a una situació en què els interins siguin residuals i siguin una excepció. I el decret llei arriba fins on entenem que pot arribar, que és donar aquesta eina.

Sra. Ballester, crec que li deia al principi que compartim la preocupació, però creim que va errada en el seu tir. La responsabilitat de convocar aquestes places serà dels ajuntaments, no pot ser d'altra manera. La comunitat només els pot advertir que l'interinatge ha de ser una situació excepcional, i ajudar-los, donar-los eines per facilitar les convocatòries; però si ara un ajuntament decideix que vol cobrir totes les places, ocupades o no per interins, jubilacions, el que sigui, totes les places, el decret llei no ho impedirà. Des de la conselleria la consellera no els dirà res, tot al contrari, estarà encantada, supòs, si un ajuntament decideix que cobrirà totes les places, totes. El que passarà, quan un ajuntament faci això, serà que, tot d'una que surti cosa al BOIB que es convoquen aquestes places o el decret de convocatòria arribi on hagi d'arribar, rebrà un escritet de la delegada del Govern - segurament anirà signat per na Maria Salom- que demanarà a veure què és això que fa aquest ajuntament, i llavors quan contesti en rebrà un altre, un altre escritet de la Delegació de Govern, que li dirà que anul·li això que està fent perquè incompleix la Llei d'estabilitat, la Llei de pressupost. No en rebrà cap, d'escrit, del Govern de les Illes Balears dient que incompleix del decret llei ni la Llei de coordinació; tot al contrari.

Per això li dic, Sra. Ballester, que va errada en la seva crítica. El decret llei no imposa cap limitació, dóna una eina. Les limitacions vénen d'altres bandes, i ja que aquestes altres bandes on s'ha de decidir és a les Corts de Madrid i vostès hi tenen qualque diputat, li poden dir a veure si pot també defensar aquest tema, si no està massa ocupat; com vaig veure defensar iniciatives sobre els trens de rodalies de Madrid, li podrien dir que també defensi aquest tema que és important per a Balears, deixar convocar places als ajuntaments. I si també vol fer altres iniciatives sobre trens que aprofiti per demanar el conveni ferroviari d'aquí, de Balears, a veure si l'Estat ens paga i podem treure el tren de Llevant.

Nosaltres consideram -i hem fet una esmena conjunta en aquest sentit- que allò que hem de demanar al Govern en aquests moments és que la llei que està en tramitació sigui una llei que fomenti una sèrie de qüestions en les quals tots crec que hauríem d'estar d'acord, una llei que fomenti l'estabilitat les plantilles -com deia abans l'interinatge ha de tendir a desaparèixer i a ser residual-; una llei que millori la formació de les plantilles, que avanci en la formació, en una formació més adaptada a la nostra realitat i les funcions que ha de desenvolupar la policia local, i que introdueixi aquesta formació també els valors ètics dins les plantilles; una llei que afavoreix també la cooperació entre municipis. Això és el que creim que s'ha de demanar en aquests moments i en aquest sentit va l'esmena que hem presentat.

En qualsevol cas, respecte dels punts que proposa vostè, el punt primer, sobre un nou mecanisme d'accés que doni estabilitat amb una oposició per optar només a places vacants,

seguit del període de formació i pràctiques, com ja ha dit el Sr. Martí hi estam d'acord; a més l'esborrany que està sotmès en aquests moments a informació pública precisament va exactament en aquest sentit.

El punt segon, sobre creació d'un pla d'ordenació de recursos humans a cada municipi, entenem que existeixen per a això els consells de coordinació i que en qualsevol cas la competència del Govern és la de coordinar, ajudar i assessorar, però l'ordenació de recursos humans la fa cada ajuntament mitjançant la seva relació de llocs de treball. Per tant, cooperació i assessorament del Govern entenc que els ha de tenir tots, però respectant l'autonomia local.

El tercer punt, que digui que els ajuntaments poden oferir totes les places, això ja li he dit, Sra. Ballester, que aquí el Govern no diu què s'ha de treure i què no, que aquí els emperons no els posarà aquest govern, els emperons els posarà la Delegació del Govern. El Govern només pot donar un mecanisme, però ni les que estan cobertes per interins no es podran treure si l'Estat no deixa, encara que estiguin dins aquest mecanisme, ni les que no estan dins aquest mecanisme es podran deixar de treure perquè no hi siguin, no sé si m'explic. Per tant no podem donar suport a aquest punt.

El quart punt demana que aquest mecanisme de decret llei només es pugui emprar dos anys. Nosaltres no hi podem votar a favor perquè li reiter que els ajuntaments tanmateix es trobaran amb els impediments per part de Delegació de Govern a l'hora de treure places, i hauran de mirar les ofertes d'ocupació que han tret, les taxes de reposició, perquè quan els arribin aquests requeriments que els farà Delegació de Govern puguin fer les coses bé, i segons com vagin les coses és probable que no hagin pogut emprar el mecanisme ni convocar totes aquestes places en dos anys. Per tant crec que ens trobarem probablement en la situació d'aquí a tres anys que fins i tot haurem de prorrogar aquest mecanisme.

En el punt 5 estam d'acord, l'EBAP hi ha de ser per això, des del respecte a l'autonomia local però ha d'estar al servei dels ajuntaments per ajudar-los en aqueixes convocatòries. I en el punt sisè també estam d'acord, són raonables aquestes convalidacions que proposa, però és que de fet ja estan recollides així en el Decret Llei 1/2007.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Correspon la intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar les esmenes RGE núm. [3228/17](#) i [3250/17](#). Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Sra. Ballester, vostès tenen les seves fixacions, les seves obsessions -la llengua-; nosaltres tenim les nostres, que és la lluita contra la corrupció, i aprofitant que parlam de policies locals crec que hem d'aprofitar una vegada més l'ocasió per parlar del que va fer el Partit Popular, d'aquest desgovern, d'aquesta falta de control sobre els responsables del cos de policies locals en els darrers anys. Hem vist com els

diferents caps de policia local, sobretot a Palma, qüestionaven que hi hagués cap control ni mecanismes de supervisió del treball dels agents, i reconeixia que un dels temes que més el va sorprendre és la normalització d'aquestes presumptes actuacions corruptes dins la policia. Els responsables són l'anterior equip de govern, és una mala gestió política, perquè es va fer una ordenació al marge de la legalitat, i a més sense informes ni tècnics, ni jurídics, ni econòmics corresponents.

Les passades lleis de coordinació de la policia local en realitat descoordinaven, i és el que el Partit Popular de Palma va aprofitar per muntar la seva banda armada. Teníem casos escandalosos de corrupció a Palma, Lluçmajor i Calvià, i el major cost de policia local era utilitzar presumptament per cobrar el *pizzo* com als carrers de Palerm, però aquí per l'autoritat i comandat des de la seu del Partit Popular a Palau Reial. I el presumpte cap de tota aquesta màfia del Partit Popular de Palma encara és membre del Partit Popular i té el respecte, l'estima i l'amor dels seus camarades que el Sr. Bauzá, o almanco el mateix. En el Partit Popular ningú no demana ni explica sobre la latrina en què van convertir l'Ajuntament de Palma. Cadascuna de les informacions que es publiquen ens posen els pèls de punta i ens generen un escàndol i molta intranquil·litat, tot el contrari del que veim ara mateix a les files del Partit Popular, que ara estan molt assossegats, no com l'altre dia, quan parlàvem també de policia local. Ens genera una terrible i fatídica conclusió, i és que tots ho sabíeu.

A partir d'aquí, i entram...

(Remor de veus)

...entram en... en el tema d'avui, és evident que és necessari adoptar mesures per donar estabilitat a les plantilles de la policia local, cobrir les places vacants mitjançant personal funcionari de carrera -compartim totalment el criteri del Govern- i evidentment s'ha de potenciar i promoure la convocatòria de proves selectives. I compartim el marc que presenta Ciutadans, però hem presentat dues esmenes; crec que ja s'han explicat per part dels anteriors intervinents. Evidentment s'ha de modificar la Llei de coordinació, no només pels motius que he comentat abans, que hi ha qüestions que obliguen a fer aquesta modificació; implica, com bé diu la mateixa esmena, els motius que hem comentat abans d'estabilitat, formació, i és important també la paraula "ètica" de les plantilles, voldria posar l'accent també aquí, a més, evidentment, d'aquesta cooperació que hi ha d'haver entre ajuntaments (...) municipal.

Però també hem presentat una altra esmena, en la qual consideram que amb tot el que va passar a la policia local consideràvem imprescindible també que es pogués fer una auditoria del que va passar a la policia local, i de quina manera hi va haver una laxitud per part de la Direcció General d'Emergències i Interior. Podríem entendre, podríem entendre, que no és el moment, no és el millor moment, per evidentment introduir aquest tema, però per a nosaltres sí que és molt important aprofitar cada ocasió per incidir en la importància que s'ha de fer alguna cosa, i si no s'aprova avui evidentment insistirem per altres vies en la necessitat d'aquesta auditoria.

Quant al contingut concret de la iniciativa estam d'acord amb diferents punts, i tampoc no hem de tornar incidir en els mateixos motius que s'han indicat ja abans. Aprovarem els punts 1, 4 i 5. Volem incidir una vegada més en aquesta contradicció que tenen en el seu grup o en el seu partit d'intentar que el Govern faci alguna cosa que vostès no reclamen a l'àmbit estatal, quan sabem que hi ha una sèrie d'obstacles per complir el punt 3, per exemple, de la seva moció; insistim que el Govern central hauria de derogar la Llei d'estabilitat, esperem que vostès participin en aquest intent de derogació; que es puguin modificar les taxes de reposició, evidentment, també s'ha dit; i influir en la mesura de les seves possibilitats en el fet que Delegació de Govern no pugui impugnar els ajuntaments quan intentin convocar la sortida de determinades places.

Una darrera conclusió, o la conclusió. Evidentment l'objectiu que crec que és compartit amb vostès és que s'haurien d'eixugar tots els policies interins d'aquestes illes, i si que els voldria destacar que entenem que si l'Associació d'interins va donar un vot de confiança al decret aprovat en aquesta cambra i sembla que van en línia amb el Govern, crec que la resta només podem col·laborar perquè realment sigui efectiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar l'esmena [RGE núm. 3228/17](#), té la paraula el Sr. Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President i permeti'm que comenci aquesta intervenció dient a la Sra. Fernández que no es preocupi si mir cap allà, és que em refereix a la Sra. Ballester fonamentalment, que la té darrere, així que no... no tindrà per què queixar-se. L'altre dia la Sra. Fernández va dir que només mirava cap a aquest costat i avui miraré a la Sra. Ballester perquè és la que porta...

(Remor de veus)

...però els mir a tots, que tots m'agraden igual, no s'apurin.

En primer lloc, vull dir que quan parlem d'aquesta moció, amb tots els meus respectes, Sra. Ballester, jo aniria per la mateixa línia per la qual han anat els companys que m'han precedit, com el Sr. Martí o el Sr. Reus, que han fet referència sobretot als punts de la moció, ho ha fet també el Sr. Jarabo, però vostè sap que em presentat una esmena conjunta en aquesta moció. Jo li diria que estaria bé que aprovàssim aquesta esmena perquè crec que aquesta esmena reflecteix sis punts de la seva moció i també l'esmena que presenta Podem en aquest tema.

I quan parlem de policia hi ha dues maneres d'entendre la policia local, pens jo, aquells ajuntaments, aquells polítics que

volen tenir una policia local quasi, quasi que competeixi amb els cossos de l'Estat, amb les forces de l'Estat, amb Policia Nacional, amb Guàrdia Civil, i hi ha altra gent que el que vol és una policia de proximitat, una policia que interactui amb la ciutadania i que ajudi a resoldre problemes, que avui dia la gent que ha estat a ajuntaments sap que són molts els problemes i moltes les coses municipals per a les quals es necessita la Policia Local que faci bàsicament aquestes tasques.

Per això, des del Govern, des de la conselleria s'està intentant buscar una solució i la solució és fer pràcticament una llei nova i crec que és bo que ho comentem, que ho discutim, jo he estat a diferents reunions a les qual hem estat representats tots i crec que aquesta és la línia, que hi siguem en un futur per elaborar aquesta llei i que surti el més prop possible del que volem.

Però, Sra. Ballester, jo li diria una sèrie de coses. A la moció que vostè presenta, com li han posat de manifest hi ha una sèrie d'inexactituds de coses que ja es fan o que confonem en algun moment en què és el que podem demanar al Govern, què és el que ens toca demanar a l'Estat i amb què convé que no ens fiquem perquè és competència dels ajuntaments, no? Per tant, hi ha algunes coses que dius: el punt és correcte?, sí, si és correcte i si no el basam en el que ens demana la llei, nosaltres en determinades coses, com dèiem, no ens hi podem ficar.

Em preocupa també en la seva moció, en la intervenció que vostè ha fet que deixi damunt la taula algunes coses en les quals bàsicament no hi estam d'acord. Vostè ens planteja el sistema d'accés, el sistema d'accés evidentment el que cerca és donar estabilitat a les plantilles i miri, Sra. Ballester, jo li parl sempre pensant que defens uns ajuntaments que són els d'Eivissa que han utilitzat la policia com si fossin autèntics acordions, no?, quan em convé l'estir, quan no em convé l'ajup i ara ens ve una situació que diu: això no ho podeu fer, s'ha de buscar una estabilitat, bé, idò haurem de buscar la millor forma possible per fer-ho.

Però hem de tractar d'una manera diferent els interins del que ens marca la llei? Vostè ens proposa aquí que facem realment un concurs de mèrits o hem de fer un concurs oposició? És clar, això convé que ho tenguem clar. Jo ho he entès així, Sra. Ballester, si no és com jo dic vostè m'ho corregeix llavors i no hi ha cap problema.

Deia que l'esmena que presentam conjunta resol aquests temes que convé tenir molt clars, però també resol l'esmena que presenta Podem. Jo a Podem li diria: miri, no podem donar suport a aquesta esmena precisament pel que li dic, perquè des de la conselleria i des dels grups que donam suport al Govern crec que hi ha una il·lusió a modificar aquesta llei, a fer una llei que ens agradi, però també pel que vostè diu. Entre altres coses, quan diem de modificar-la, parlam que la Llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears impulsí un nou model de policia local basat en l'estabilitat, en la formació, en l'equitat de les plantilles a més de cooperació d'ajuntaments via acord o associació municipal.

Jo l'altre dia quan parlava deia que crec que en aquest parlament s'ha de poder parlar de tot, s'ha de poder parlar amb educació, amb respecte, etc., i el que vostès plantegen idò és en

un altre moment que s'ha de parlar, però tal vegada no aquí. Per tant, Sr. Jarabo, li diré que no donarem suport a aquesta esmena, perquè pens que la que presentam nosaltres ja ho contempla, d'alguna manera ho contempla.

Jo voldria posar un exemple, Sr. Jarabo, li posaré un exemple. Crec que va ser ahir que la conselleria va entregar sis medalles a sis policies de Manacor i els va entregar aquestes medalles per trenta anys de servei amb un expedient impol·lut, vull dir, que han fet les coses molt bé. Aquests sis policies de Manacor jo vull pensar que són l'exemple de molts altres policies que fan les coses ben fetes i que no podem fixar-nos només en els que les fan mal fetes, amb els que les fan mal fetes hem d'actuar amb contundència amb tot el pes possible de la llei, però no fer que sigui una taca per a tots els altres. Jo..., és clar, no, no, no... jo sé que no és el que pretenen vostès, però estam acostumats que tots els polítics sistemàticament rebem per culpa d'aquells que han fet les coses malament i és polítics som injuriats, moltíssim, per una sèrie de gent que ha fet les coses malament, però no les hi han fet tots, vull dir... també ho vull posar damunt la taula, aprofitar aquest acta que va fer la conselleria per posar-ho damunt la taula.

Entrant als punts de la moció, Sra. Ballester, li diré el mateix que li han dit bàsicament, però hi ha alguns punts que són una miqueta més... més negatius per a nosaltres. Un és el segon punt, només dir-li que ja hi ha un espai creat per a això i no és un espai que s'hagi creat ara, sinó que és un espai que està creat fa molts d'anys, als ajuntaments hem tengut les juntes de cooperació municipal, les juntes d'assessorament d'alguna manera per tractar els problemes comuns que teníem i per exposar els nostres problemes. Vull dir que aquests espais són espais municipals que d'alguna manera ja estan creats.

Al tercer punt, vull fer referència que a la comunitat, li ho han dit, la comunitat no pot fer ús o no pot regular matèries que toca regular a l'Estat, el nombre de places que els ajuntaments poden convocar ja ve determinat per les limitacions establertes a la Llei de pressupostos generals de l'Estat i d'alguna manera excedeix l'àmbit competencial atribuït a la comunitat autònoma. Per tant, si nosaltres diguéssim que sí a aquest punt fariem una cosa que no... que no ens toca i que no és legal. Jo sé o sabem tots que el Govern fa gestions amb l'Estat perquè s'adoptin mesures necessàries per eliminar aquests límits.

L'únic que pot fer el Govern autonòmic, i sé que estarà disposat a fer-ho, és demanar a l'Estat que adopti mesures per eliminar els límits de la taxa de reposició d'efectius i, per una altra banda, oferir-se a col·laborar amb la Delegació del Govern per ajudar els ajuntaments perquè puguin convocar el màxim nombre de places vacants sempre que compleixin amb els límits d'estabilitat pressupostària. Crec que era el Sr. Reus ara que feia una clara referència a això. Escolti, si els ajuntaments fan el que no els toca, vendrà la Sra. Salom, els tocarà la porta i els dirà: això no els correspon, simplement. Per tant, és un punt que bé, que hauríem de corregir.

Al quart punt, també li contestaré el mateix que li han dit els meus companys. Vostè demana que es donin dos anys, és lloable que demani una acceleració i que es resolgui el tema amb menys temps que no tres anys, però és que tots sabem com funciona un ajuntament i sabem els terminis que hi ha i com

corren aquests terminis. Creiem que tres anys és un termini correcte dins el que tractam, però a més ja és un acord que hi ha amb els sindicats, això s'ha pactat amb els sindicats. Per tant, insistim que hem d'anar a cercar o que necessitam aquests tres anys.

En el cinquè punt jo només li diria una cosa: estam d'acord amb el que planteja bàsicament, però sempre respectant l'autonomia municipal, per a nosaltres l'autonomia municipal és fonamental i el que no hem de fer és envair els pocs espais que en determinades coses queden als ajuntaments.

Així que jo, vist aquestes observacions que li feia en aquests punts, Sra. Ballester, crec que estan perfectament reflectits a l'esmena que es presenta. Per tant, jo li agrairia, seria bo, que aprovéssim aquesta esmena, que ens poséssim a treballar amb la llei tots junts, que estic segur que la conselleria estaria encantada que així fos i sortís una llei el millor possible.

Res més, moltes gràcies a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. Per a fixació de posicions té la paraula pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sra. Ballester, nosotros desde el Grupo Parlamentario Popular estamos de acuerdo, en términos generales, con su moción, por tanto, consideramos que es importante instar al Gobierno a elaborar este nuevo modelo de acceso a la policía local ya, instar además precisamente porque hace dos años que está gobernando el tercer pacto y seguimos escuchando lo del primer día, que hay que hacer un nuevo modelo, estamos buscando la fórmula consensuando, pero no avanzamos.

Entonces es importante utilizar esta fórmula parlamentaria que es la de instar al Gobierno a que ponga en marcha este nuevo modelo, a día de hoy tan necesario. Y es porque en esta legislatura... *-eh... per favor!-*, en esta legislatura han salido ya dos sentencias en contra, una en junio de 2016 y otra en noviembre, y lo único que se ha hecho es aprobar un decreto ley. *A dia d'avui l'únic que s'ha fet és aprovar un decret llei.* Y si se aprueba un decreto ley, no es solamente para ganar tiempo y esquivar las sentencias, un decreto ley ha de ser precisamente para poder ponerse las pilas y coger un poquito de ritmo, *com deia el Sr. Martí, sembla que el ritme que hem agafat aquí, o ens hem aturat o ens va fugir ballant la conga, perquè ritme ara no en tenim en aquest tema.* Hace dos años que está parado esta tema y lo único que se ha hecho es un decreto ley.

(Remor de veus)

Un decreto ley además que es precisamente la fórmula que tanto se criticó del Partido Popular, un decreto ley que era la fórmula de la imposición y la fórmula que utilizaba el Partido Popular, pues ahora se hace un decreto ley en contra de unas

sentencias. Creo que es importante también dejar esto claro, porque *si no ho diem nosaltres, el Partit Popular*, los demás parece que cuando lo hacen los otros, pues todo es muy correcto y cuando lo hace el Partido Popular, parece que es falta de consenso y que es imposición.

Pero de todas maneras por eso consideramos importante apoyar el punto primero de esta moción. Apoyaremos también el segundo y el punto quinto, porque es importante que el Gobierno autonómico trabaje y colabore con los ayuntamientos, es importante que se elabore una planificación en recursos humanos, que se hagan estos planes. Pensamos que va en la línea además que trabajamos nosotros desde Función Pública en la anterior legislatura, de realizar una auditoría de plazas, de analizar las plazas necesarias, las prioridades y ver de esta manera en un plan de recursos humanos, lo que se necesita de verdad en cada administración. Y es importante para ello pues que colabore la Conselleria de Hacienda y Administraciones Públicas, así como desde el EBAP, que una de sus funciones es colaborar precisamente con las entidades locales.

En ese sentido, quiero recordar que nosotros presentamos además en la anterior legislatura un decreto de seguridad pública, que era un fondo de ayuda a los ayuntamientos, porque una de las razones por las que a lo mejor no se sacan las plazas que los ayuntamientos necesitarían y se les da la estabilidad, muchas veces es la falta de recursos. Y se elaboró un decreto que regulaba un fondo de seguridad pública, precisamente priorizando en las subvenciones o en las ayudas la estabilización de las plazas, se daba más estabilidad de las plazas con 12 puntos, me parece que era en los criterios, por encima de otro tipo de actuaciones, y por eso ese dinero iba a ayudar a dar esta estabilidad en las plantillas.

Lo digo porque nosotros presentamos una enmienda en la tramitación de los presupuestos, solicitando que se incrementara este fondo para ayudar a continuar estabilizando las plantillas, pasando de 2,5 millones, que es la cantidad que establecimos cuando lo creamos nosotros, incrementarlo ya que estamos en recuperación económica, pues vamos a ayudar a recuperarse a todo el mundo incrementándolo hasta 4 millones. Y se nos rechazó esta enmienda. También es importante que quede sobre la mesa y que quede claro, porque el Partido Popular ayudó en la legislatura a esta estabilidad y ahora pues no se ha querido incrementar para continuar en esa línea.

Nos abstendremos de los puntos 3 y 4, porque como ya se ha comentado no se respeta la autonomía local, o consideramos que quizás se puede poner en duda si se está cuestionando o afectando la autonomía local, cuando se hace referencia a que el Gobierno tenga que sacar todas las plazas y el plazo para sacarlas, porque realmente cada administración tiene competencias sobre sus recursos humanos, son los ayuntamientos los que tienen que decir cuántas plazas necesitan y sacarlas cuando consideren conveniente. Y el Govern autonómico lo que tiene que hacer es ayudar.

Quiero decir además que las pegas no las pone precisamente Madrid, ni las pone el Partido Popular, las pegas vienen establecidas por la normativa que hay, que no la ha inventado el Partido Popular, porque claro, cada vez que

ustedes salen aquí y hablan de la tasa de reposición de efectivos, parece que la tasa de reposición de efectivos es un invento del Gobierno del Sr. Bauzá, o del Sr. Rajoy, la tasa de reposición de efectivos viene existiendo desde hace 20 años y ustedes han gobernado en Madrid y ustedes han gobernado aquí en Baleares. El Sr. Zapatero gobernó dos legislaturas con una tasa de reposición de efectivos, primero la tenía al cien por cien como ahora, pero es que luego la bajó al 30% y acabó la legislatura con el 15%. Parece ser que no nos acordamos, no el cien por cien que tiene ahora el Sr. Rajoy, ¡el 15%! Ustedes gobernaban aquí con el Sr. Antich, con el segundo pacto y no dijeron nada, *ni se'ls va sentir piular!* O sea, que alguna cosa tendrían ustedes que examinar, hacer examen de conciencia y valorar de dónde salen las tasas de reposición de efectivos. Están para algo, para controlar en cada momento las necesidades que permite, conforme a la estabilidad presupuestaria, de dar una ampliación de las plazas en la administración. Pero no las inventó el Partido Popular, hace 20 años que existen. Por tanto, la culpa no siempre es de Madrid.

Por otra parte, en relación...

(Remor de veus)

Per favor, escoltin i respectin el torn dels parlamentaris, perquè aquí hi som per debatre, per escoltar i per negociar i consensuar hauriem d'escoltar el que han de dir els altres.

Respecto a las enmiendas, les tengo que decir que nosotros estamos... aunque consideramos que es un poco un brindis al sol porque no ata a nada, votaríamos a favor la enmienda general presentada por MÉS y por PSOE, si es aceptada por Ciudadanos definitivamente, que es a quien le corresponde por haber presentado la moción. Porque aunque como les digo, es un texto que no obliga a nada, o no resuelve a nada, pues realmente va en la línea de modificar el modelo, de hacer una ley lo antes posible. Con lo cual evidentemente no estaremos en contra, estamos a favor de colaborar, creo que es la actitud positiva que demos tener con altura de miras todos los grupos parlamentarios.

Pero sí quiero decir que, habiendo hecho un decreto ley, que se supone que es una vía por urgencia, por excepcionalidad, que además han tenido que agarrarse a esa vía, que es la del Partido Popular de la imposición, para que luego no sirva, para luego ganar tiempo y ponernos a tramitar una ley, no sé, ¿para qué hemos hecho un decreto ley realmente? Para quedar bien con los policías interinos, o para quedar bien de cara Europa, o de cara a las sentencias, o para quedar bien con el TSJ, no sé, pero alguna urgencia debía haber y entonces si había una urgencia, alguna gestión hay que hacer en este sentido.

Por tanto, sean valientes quizás y en vez de esperar a que tramite esa ley, pues pongan en marcha las medidas que ese decreto ley se supone que debería establecer. Y lo digo porque el problema de los interinos tampoco es un problema de ahora, que parece que el problema de los interinos, he oído también alguna explicación, que parecía que lo había creado el Sr. Rodríguez, o el Sr. Lafuente, o lo había creado yo. Perdonen, *-sí Sra. Cladera, per favor un poc d'alçada de mires-*, el problema de los interinos es un problema histórico, yo les

recordaré que ustedes están en el tercer pacto de *progrés*, ha habido dos pactos con el Sr. Antich, donde ya había interinos, no solamente en la policía, sino en todas las administraciones, en servicios generales y especiales, y ustedes no han hecho nada, ni una sola norma de policías. La primera Ley de policías la hizo el Sr. Rodríguez, o sea, algo hicimos para ayudar a la policía local, y la segunda norma de policías la hicimos...

(Remor de veus)

...en la segunda legislatura con el Sr. Bauzá, el Sr. Lafuente, y yo. O sea, alguna cosa hicimos para ayudar a la regulación de la policía, en vez de criticar y estudiar modelos, hagan ustedes alguna cosa y hagan una reflexión, igual que les decía de la tasa de reposición de efectivos, hagan una reflexión de por qué no hicieron nada con los dos pactos del Sr. Antich.

(Remor de veus)

Escoltin per favor que és el torn dels parlamentaris, no és el torn del Govern.

Y luego finalmente en relación a la enmienda de Podemos, que supongo que no es aceptada por Ciudadanos, por lo que se ha comentado, pero sí me parece oportuno hacerle alguna referencia y decirle que como siempre pues el Sr. Jarabo y Podemos pues *mescla ous amb caragols* o huevos con caracoles, como usted prefiera, pero el tema es que lo que hace es crear conflicto, crear conflicto, porque vive del conflicto perenne y de enfrentarse con el Partido Popular, porque como no tienen programa, no tienen proyecto, su programa y su proyecto es insultar al Partido Popular. Si el Sr. Jarabo se piensa que gobernar significa entrar aquí en esta cámara legislativa parlamentaria a criticar y a cuestionar a todos los técnicos y a todos los directivos que hay en la administración antes de que usted entrara en la política, pues, realmente créame que le hace muy flaco favor a la nueva política.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Luego, por otra parte, tenga usted, Sr. Jarabo, en cuenta dos reflexiones. Primero, que el Gobierno ha recurrido las sentencias para defender la normativa autonómica, por tanto, si usted se supone que va en pacto con el Gobierno debería tenerlo en cuenta y no ser incoherente con lo que hace el propio gobierno a quien da apoyo, a no ser que no haya entendido lo que son las sentencias y lo que es un decreto ley y lo que... no lo sé, a lo mejor es que no lo ha entendido. Simplemente lo dejaré caer de esa manera.

El Sr. Tarrés se lo ha dicho de una manera un poquito más elegante, yo se lo diré de una manera un poquito más directa: los técnicos que hay en Interior y en Emergencias llevan más de veinte o treinta años, mucho antes de que usted entrara en la política, un poquito antes, no mucho más, de que entrara yo dentro de la administración. Esos técnicos son los mismos que ahora la Sra. Cladera y el pacto al cual usted apoya dirigen Interior y Emergencias: el 112, la Dirección General de Interior y la Dirección General de Emergencias. Entonces, que usted cuestione a esos técnicos, como si cuestionara los técnicos de Función Pública, está cuestionando los técnicos que llevan más profesionalidad, más capacidad técnica y más años dentro de la

administración. Entonces, ¿le es igual? Bueno, a lo mejor a usted le es igual, pero es que el resto de la sociedad no vive de ser antisistema, vive de respetar el sistema, de respetar la profesionalidad de los demás y de no cuestionar...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Concloqui, Sra. Riera, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... porque un poquito de humildad -sí- tendría que tener el que se dedica a cuestionar la labor de los demás sin mirar un poquito la suya. Tiene usted un comité de derechos y garantías nacional que tiene 80.000 casos por resolver. No lo digo yo, lo dicen ustedes.

Por tanto, cuestionar los técnicos de la administración eso sí que es quizás un mal uso de caudales públicos. En vez de gestionar lo que tienen que hacer y crear el nuevo modelo de la policía ayudar al Gobierno, cuestionar la labor de los técnicos eso sí que es un mal uso de caudales públicos, y eso sí que es una perversión de la labor de control, que es lo que debe hacer usted en esta cámara parlamentaria a la que ha entrado a responder y a representar a los ciudadanos, no a criticar a los ciudadanos...

EL SR. PRESIDENT:

Concloqui, por favor, Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... que representa el Partido Popular.

Res més. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sr. President, senyors i senyores diputats. Bé, aquí es produeix una doble pràctica en aquests debats que a nosaltres, la veritat, no ens agrada gens: la primera és quan vàrem iniciar la legislatura vàrem dir, no parlarem del passat, i parlam tres quartes parts de les intervencions del passat, i jo voldria parlar del futur i del que hem de fer, i no del passat, i si tu, i si el Govern Bauzá... tot això està relativament bé, però al final dedicam el nostre temps a això que, com a mínim, no hauria de ser la prioritat.

Després hi ha la segona pràctica, que els grups que donen suport al Govern diuen: estam d'acord, ens sembla molt bé,

però hi votarem en contra, es resumeix a això, no? El Govern ja ho fa, bé, el Govern té intenció, té intenció, però realment fa, no ho fa, perquè fa és quan les coses són fermes quan estan aprovades, tenir intenció, estar en tramitació no és fer-ho. Per tant, crec que hi ha una distinció.

Des d'aquest punt de vista, com que nosaltres sí estam d'acord amb la filosofia que entenem informa aquesta proposta i que, en definitiva, és aconseguir més estabilitat per a les places de policia local, en definitiva és això el que vostès defensen i en aquest sentit estam d'acord, doncs a la majoria dels punts els donarem suport.

No donarem suport, i em centraré en el dos punts als quals no donarem suport, que són el primer i el tercer. Li vull dir, en relació al quart, que li donarem suport, que és una reducció del termini de tres anys a dos anys per fer la convocatòria extraordinària, li vull dir que nosaltres no vàrem donar suport al decret llei, precisament perquè no el varen tramitar com a projecte de llei i no el varen tramitar com a projecte de llei, i aquesta és una típica proposta que vostès segurament haguessin convertit en esmena si s'hagués tramitat com a projecte de llei, que era la reclamació que vàrem fer en aquell debat d'una manera insistent, però el Govern del diàleg i del consens mai no vol tramitar els seus decrets lleis per projectes de llei perquè no vol que l'oposició pugui fer cap tipus d'aportació, una de les quals hauria estat aquesta.

Dit això, en relació als punts 1 i 3, que ens abstenem, tenim dubtes, tenim dubtes al punt 3, crec que tots els portaveus ja ho han dit, nosaltres això de la totalitat ens sembla que no dóna flexibilitat als ajuntaments i, per tant, pot ser poc respectuós amb l'autonomia local que al final és el principi rector que ha de regir aquesta matèria.

I en relació al punt primer, bé, vostès ja plantegen aquí un procediment determinat de com s'ha de fer allò i nosaltres tenim dubtes de si el període de formació s'ha de donar després d'aprovar les oposicions. Bé, crec que s'ha de veure, no acabam d'estar totalment d'acord amb això. A més, aquí sembla que només es refereix a les places vacants i com que ens movem en aquest moment, que parlam d'interins i la proposta va sobretot per aquests interins i per aquestes places interines per donar-los estabilitat, sembla que mesclam el model, on hi ha les places vacants i les no vacants, és a dir, les places del futur perquè evidentment molts d'ajuntaments, o alguns ajuntaments, a qualche moment ampliaran aquestes places i, per tant, sembla que aquest procediment està més pensat pels interins que per a totes les places, les futures i les vacants.

En aquest sentit no ens queda molt clara la proposta i com que ens genera dubtes no li podem donar suport. Tot i que, ja dic, entenem la filosofia i compartim el pensament de fons que hi ha ens abstenem perquè, evidentment, al final del que es tracta, entenem nosaltres, és d'empènyer el Govern perquè es produeixi aquesta estabilització de places que és tan necessària a la policia local.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Passam a la intervenció del grup proponent per anunciar si accepta o no les esmenes.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Bueno, en primer lugar, comentar que aceptaremos la enmienda de todos los grupos, si se pone como sustitución, pero solamente al punto 1. Eso es así porque la enmienda de todos los grupos hace referencia al nuevo modelo de policía local, al nuevo modelo de coordinación de policía local, pero los puntos 2, 3, 4, 5 y 6 hacen referencia a esta convocatoria extraordinaria que tiene que haber y no lo toca la enmienda que han ofrecido los grupos. Por tanto, la aceptaríamos como sustitución del punto 1.

Después, comentar que la enmienda de Podemos, la que han puesto ellos solos, pues no la aceptaremos porque es mezclar dos temas que no tienen nada que ver. Aquí en la moción, bueno, Ciudadanos está trabajando para que 600 trabajadores que han sido interinos forzosamente tengan una convocatoria extraordinaria para poder acceder, para poder continuar trabajando, y no queremos mezclar, porque a veces el Sr. Jarabo generaliza mucho y no lo consideramos correcto mezclar los temas.

Después, en cuanto al punto 2, que han comentado el resto de grupos, nosotros creemos que es verdad que existe este espacio para hablar entre los municipios y el Govern, ya sabemos que existe, pero la cuestión es que el Plan de ocupación y ordenación de recursos humanos no está hecho, porque así nos lo confirmó el director general de Emergencias cuando tuvimos una reunión con la Sra. Cladera y él mismo. Pedimos que se haga.

(Remor de veus)

En cuanto al punto 3, que también ha suscitado bastantes dudas, nosotros queremos que las plazas vacantes presupuestadas se...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Riera.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... las plazas vacantes...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, un momentet. Guardin silenci, per favor.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Aquí el objeto de este punto es que el decreto pone un requisito para ofertar las plazas, i és que estén ocupadas por interinos. ASPIB y los propios policías consideran que es un requisito que merma mucho el número de plazas. No estamos hablando de que se oferten todas sino que independientemente de si están o no ocupadas por un interino se pueda ofertar esa

plaza, y lo hemos añadido aquí, de acuerdo con la normativa vigente de acumulación de plazas no ofertadas en años anteriores. O sea, aquí la condición es que se puedan ofertar las plazas que por ley se puedan ofertar, independientemente de si están o no ocupadas por interinos, porque pasa con la jubilación, que lo hemos indicado, o sea, cuando una persona se jubila esas plazas el cien por cien pueden salir a plazas vacantes, el cien por cien. Ahí tenemos un instrumento muy importante que hemos eliminado del decreto.

Después, en cuanto al punto 4, que también ha suscitado problemas dentro de dos años, nosotros creemos que si se ha hecho por un decreto ley está claro que es algo urgente, por eso hemos reducido la temporalización. Y qué duda cabe de que por supuesto los municipios tienen su autonomía y su competencia para decidir las necesidades que tienen y para decidir cuándo convocan esta convocatoria extraordinaria, está claro; nosotros lo que pedimos es que el Govern se coordine, porque ya hay un espacio de coordinación con todos los municipios, para que efectivamente sea real, se concrete cuándo esos municipios, dentro de esos dos años, quieren ofertar esas plazas; no se le está diciendo qué día y a qué hora, sino que en esa convocatoria extraordinaria que el Govern plantea en tres años, que nosotros pedimos dos años, pues se concrete, porque si no hay 600 trabajadores que tras este decreto realmente no tienen nada, no saben ni cuándo se van a ofertar estas plazas porque no hay una coordinación para explicarles “va ser a lo largo de estos años y estamos trabajando para hacer un calendario de convocatorias y para hacer una...”, y qué se va a hacer, y qué se va a hacer, no dejarlo a la buena voluntad de cuando quieran los municipios.

Igualmente agradezco el apoyo de los puntos de todos los partidos que apoyan..., que va a haber. Sí que aceptaré la votación separada y, bueno, nada más, solamente espero que aquellos puntos que salgan aprobados se realicen y los que no..., bueno, me sabría mal porque hay 600 trabajadores esperando que estas convocatorias sean reales y sean concretas.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Demanaria al portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Menorca a veure si accepten l'esmena així com l'ha plantejada la Sra. Diputada.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, bé, nosaltres volíem substituir tots els punts per evitar contradiccions i no instar el Govern a fer el que ja fa, però ens agrada més el nostre text i per tant acceptaríem la substitució del punt 1 pel nostre text.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Olga Ballester, accepta també votar punt per punt la...

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sí, votaremos por separado.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs passam a la votació del primer punt. Votam, amb l'esmena del grup parlamentari inclosa.

55 vots a favor, 0 en contra, cap abstenció.

Passam a la votació del punt número 2. Votam.

23 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció.

Passam a la votació del punt número 3. Votam.

2 vots a favor, 33 en contra, 20 abstencions.

Passam a la votació del punt número 4. Votam.

4 vots a favor, 33 en contra, 19 abstencions.

Passam a la votació del punt número 5. Votam.

55 vots a favor, 0 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt número 6. Votam.

55 vots a favor, 1 en contra, cap abstenció.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 16986/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per a la reducció de la pobresa energètica de les Illes Balears.

Doncs passam al quart punt de l'ordre del dia d'avui que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 16986/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per a la reducció de la pobresa energètica de les Illes Balears.

Torn d'intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies. Molt bon dia, senyores i senyors. Avui podria ser un bon dia, no sé si ho serà. Diu aquest titular: "Quasi 300.000 persones a Balears viuen en risc de pobresa". Quan entres un poc a dins te n'adones que són prop de 115.000 que viuen en situació de pobresa extrema. L'*Última Hora* també es feia ressò d'un informe que deia que 85.000 balears no poden encalenticar les seves llars a l'hivern.

En aquesta cambra aquesta legislatura hi ha hagut una, dues, tres..., quatre, cinc iniciatives que han parlat de pobresa energètica. Per això, El Pi, sabent, i en som conscients, que a la llei d'habitatge que es troba en exposició hi ha els articles 37, 38, 39, punt 1 i punt 2, que parlen de pobresa energètica, ens vàrem veure encoratjats d'intentar presentar una llei perquè pensam que és insuficient el que hi ha a la llei d'habitatge. Presentam aquesta proposició de llei per a reducció de la pobresa energètica a les Illes Balears amb l'objectiu de donar

ja una resposta, és a dir, de fer-ho ja, de deixar de pardalejar... i no actuar.

Aquesta situació de pobresa energètica no ha fet més que augmentar aquests darrers anys, i segurament encara augmentarà més. La crisi econòmica ha reduït el poder adquisitiu de moltes famílies i l'apujada del preu del subministrament energètic ha agreujat moltíssim la situació. Mesures com el bo social elèctric o altres com el bo social d'entitats subministradores d'aigua no han tengut, i vostès ho saben, l'efecte esperat a l'hora de garantir aquests subministraments bàsics per a la ciutadania i s'han mostrat bastant ineficaços; està bé que ho hàgim intentat però hem de reconèixer que han estat ineficaços.

Aquesta ineficàcia es produeix per una definició errònia dels destinataris de les ajudes, i aquesta és la clau, perquè si vostès poden parlar aquí del sofriment d'aquestes persones han de ser clars i transparents de reconèixer que aquestes ajudes no arriben a aquests que vostès aquí ploreu, però després no els arriben. De fet, es destinen recursos fins i tot a segones residències d'habitatges no vulnerables en lloc de destinar-los a habitatges habituals de famílies vulnerables.

El fet que la sol·licitud només es pugui fer per mitjans telemàtics fa que per a les llars vulnerables s'afegeixi una dificultat ja que és freqüent que les famílies amb dificultats econòmiques deixin de contractar una connexió d'internet.

El canvi en la forma de la sol·licitud i la intervenció de serveis socials competents són fonamentals per fer eficients aquestes mesures. Si les mesures per fer front al problema de la pobresa energètica no són efectives i els ciutadans que han patit un tall de subministrament han de fer front als elevats costos per tornar activar el subministrament d'energia a casa vol dir que no anam bé.

Amb aquesta proposició de llei que avui presentam els volem dir quins són els objectius d'El Pi, quin són els objectius d'El Pi? Idò li faig saber que són tres clars, n'hi ha més, però tres molt clars: primer de tot, delimitar clarament els col·lectius que es poden considerar consumidors vulnerables i consumidors especialment vulnerables, cosa que la llei que té en exposició, la proposta que té en exposició el Govern no dur -no dur-, i això és la clau del perquè vostès han de votar a favor d'aquesta llei. És a dir, delimitar quins són aquests col·lectius vulnerables o quins són els consumidors especialment vulnerables. Segon punt, com a objectiu, evitar els talls de llum i de gas a aquestes persones. Tercer, establir les ajudes per tal que aquestes col·lectius puguin fer front a les factures.

No demanam res de l'altre món, diem el que hem dit tots, que El Pi ha votat sempre a favor d'aquestes propostes que han pogut presentar els altres partits, aquesta llei que volem que s'aprovi s'aprovaria amb els mateixos termes que al Parlament d'Aragó, de la mà de Podemos Aragón, en aquest cas de la mà de Podem Illes Balears, si hagués estat com nosaltres ràpid a presentar una llei...

(Algunes rialles)

... -no sé de què se'n riuen ni de què... per favor..., la llibertat és una cosa, Sr. Jarabo, que quan no li rema a vostè li pica. Idò grati's, d'acord? Grati's, grati's. No diuen la serietat dels 85.000, eh?, o dels 115.000 o dels 300.000? Sapiguem de què parlam, estic cansat de parlar de coses serioses i que passin dinou mesos, quasi vint, i no facem res, Sr. Jarabo, ja li ho llegiré més tard.

A part de pal·liar de forma immediata els problemes de la pobresa energètica també inclou aquesta llei mesures d'eficiència energètica per aconseguir un major estalvi energètic i un consum de futur més sostenible.

Entraré en els punts importants de la proposició de llei, perquè tampoc no tindrè massa temps. Primer de tot per definir quins són els col·lectius vulnerables i especialment vulnerables, qui són els beneficiaris d'aquesta proposició de llei: persones o unitats de convivència vulnerables, nosaltres proposam en aquesta llei, oberts al fet que si es pren en consideració es puguin fer les esmenes, si ho creuen, més oportunes, entenem que són les que tenen ingressos superiors a una vegada l'indicador públic de renda d'efectes múltiples i inferior a dues vegades d'aquest indicador de renda.

Per fer-nos una idea, serien vulnerables els que tenen uns guanys, uns ingressos per família entre 532 euros i 1.065 euros al mes, i podria ser fins a 1.331 euros, d'aquesta categoria de vulnerables, si fos família nombrosa o hi hagués un menor o un major de 60 anys a càrrec de la unitat familiar, que hi hagués algú que tenguí, que sigui víctima de violència de gènere, que estiguin afectats per un desnonament o patir una discapacitat igual o superior al 33%, entre d'altres supòsits, per la qual cosa en aquest cas no seria dues vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples, seria dues vegades i mitja, perquè tendria un d'aquests supòsits que els he dit posteriorment. Primer grup, són els vulnerables.

Segon grup, persones o unitats de convivència d'especial vulnerabilitat, ingressos inferiors a 532 euros al mes, equivalent lògicament a l'indicador públic de renda, però que també es podria allargar fins a 798 euros, en el supòsit que tengués qualsevol dels casos que he dit anteriorment com en el primer cas.

Definits aquests dos col·lectius i els doblers realment que entren en una llar al llarg d'un mes, tendríem els dos grups ben establerts, cosa que la llei o la proposta de llei no ho té i això és la clau, el que no té perquè li... aquell a qui volen tallar la corrent el que vol saber és si realment existeix un suport jurídic on s'aclareixi exactament a quines ajudes podrà accedir.

Definits aquests dos col·lectius considerats com a vulnerables i especialment vulnerables, la proposició de llei planteja una sèrie d'ajudes per fer possible que aquestes famílies puguin fer front al seu consum energètic.

Ajudes als especialment vulnerables, podríem fins al cent per cent dels costos de la factura, als especialment vulnerables, són aquells que tenen menys de 532 euros per unitat familiar al mes. Vulnerables, proposam a través de la llei, que sigui l'ajuda entre el 50 i el 75% de la factura, depenent de la situació i dels membres de la unitat de convivència.

El finançament d'aquestes ajudes, entenem que ha de dependre dels pressuposts de la comunitat autònoma, no es tracta de dictar a la llei el que ha de fer o bé la Conselleria de Benestar Social o bé el que ha de fer la Conselleria de Sanitat o altres conselleries si hi entren com podria ser també la de l'Habitatge.

Per evitar la suspensió del subministrament o procedir al seu restabliment proposam que serveis socials si detecta casos de vulnerabilitat ho posarà en coneixement del subministrador, en cap cas no es podrà tallar el subministrament energètic si l'empresa no ha posat en coneixement de l'ajuntament el corresponent impagament amb una antelació mínima de vint dies. Si les persones o unitats familiars tenen en tramitació la situació de vulnerabilitat o d'especial vulnerabilitat, l'empresa subministradora no podrà suspendre el subministrament mentre es gestionen les ajudes, mentre l'administració al ritme que va acabí de resoldre si realment entra dins un grup o dins un altre.

Aquestes mesures estaran destinades a promoure el canvi dels habitatges... ah!, també a la llei proposam que hi hagi un pla de mesures d'eficiència energètica que haurà d'elaborar el Govern i en el qual es prioritzaran les actuacions en habitatges en situació de vulnerabilitat energètica, han de tenir prioritat. Aquestes mesures estaran destinades a promoure el canvi dels habitatges... d'hàbits de consum i especialment l'estalvi energètic que permetrà reduir el consum i, per tant, el cost de la factura d'electricitat, aigua, gas als habitatges en situació de vulnerabilitat.

El pla inclourà també accions dirigides a estudiar les possibilitats de reduir la potència contractada dels habitatges i estudiarà si concorren alguns dels pressuposts habilitats per sol·licitar el bo social en cas que el consumidor vulnerable no estigués beneficiat d'aquesta tarifa reduïda, és a dir, d'alguna manera ajudar al fet que realment pugui demanar el bo social.

I per acabar, els habitatges en situació de vulnerabilitat en aquesta matèria tendran prioritat en l'accés a les mesures de microeficiència energètica amb un finançament públic de les seves intervencions que suposarà entre el 25 i el cent per cent del seu cost en funció de la seva situació, si és de vulnerabilitat o és especial.

Dit això, nosaltres només els volem fer veure que el que vostès tenen en aquest esborrany no és en cap moment, llevat de les coses que són principis, no és baixar que això pugui ser efectiu en dos mesos, el que hi ha a l'esborrany és: "S'han d'establir reglamentàriament les situacions de pobresa energètica", aquí s'estableixen; "també es poden aplicar mesures de protecció", aquí es diuen. Ho dic perquè això és com un cendrer on es veuen dues llosques i cendres, dius, no importa ser massa viu: "han fumat".

Aquí hi ha el que hi ha i aquí hi ha el que la gent espera, si vostès volen -si vostès volen- es pren en consideració i lògicament estic convençut que la seva saviesa els durà a millorar moltíssim aquesta proposta nostra, però tenim clar que aquesta proposta nostra podria arribar a les persones en dos mesos i dient detalladament com s'ha de fer, què li toca a cada un i on és cada un. Això depèn de vostès. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Intervencions dels grups parlamentaris a favor de la proposició de llei? Intervencions en contra de la proposició de llei? Doncs, torn d'intervencions de grups parlamentaris en contra.

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies, Sr. President, diputats i diputades. He de fer menció d'una qüestió que ha passat en el passat punt de l'ordre del dia i és que s'ha dit que no es podia parlar en passat quan acaben de detenir precisament Tolo Cursach, una conseqüència més de les corruptel·les que han tengut lloc en aquesta terra. No vull botar-me el reglament...

(*Alguns aplaudiments*)

... i per això començ amb el punt que tractam ara.

Ahir vàrem tenir una molt mala notícia, va morir una persona de 40 anys a Manresa per haver encès una estufa punxant el servei elèctric i nosaltres pensam que aquestes morts tenen responsables i els responsables d'aquestes morts són l'avarícia de les elèctriques i els seus socis preferents a determinats partits polítics i a consells d'administració de les grans empreses, que guanyen una doblorada mentre la gent no pot pagar l'electricitat.

Dit això, vull deixar molt clar el nostre compromís amb la lluita contra la pobresa energètica. Hem demanat al Congrés de Diputats que les companyies energètiques retornin els costos de la transició a la competència, que suposen uns 3.500 milions d'euros i que aquest doblers vagin a pal·liar aquest problema que tenim com a societat, perquè no són problemes individuals, no són problemes de persones a nivell individual que pateixen en l'obscuritat sinó que són problemes socials i tota la societat té la responsabilitat de canviar les polítiques perquè aquests problemes siguin cosa del passat.

Hem demanat a la moció que discutirem al proper ple que s'obligui les companyies elèctriques a contribuir al fons de rescat energètic que té el Govern. Crec que és el mínim que es pot demanar i esperarem el vot positiu per part d'El Pi.

Crec que en tot cas hem de ser conscients que la majoria de polítiques han d'anar en línia d'acabar amb aquest problema, però que tenim poques competències a nivell autonòmic i a nivell local, crec que la majoria d'iniciatives que es podrien fer per acabar amb aquest problema serien de caire estatal. Per això, hem criticat contundentment la reforma del bo social que han planteja el Partit Socialista i el Partit Popular, pensam que aquestes condicions s'han de canviar, perquè la gran coalició ha pactat i, en aquest cas, ha tornat a fer un nyap. Ho han fet amb l'SMI, amb la no derogació de la Llei Montoro i ara també amb el bo social. De fet, l'Observatori Crític de l'Energia considera que el nou decret del Govern, que carrega el bo social només a les empreses comercialitzadores, beneficia les tres grans elèctriques, en aquest cas Endesa, Iberdrola i Gas

Natural Fenosa, que ja obtenen beneficis multimilionaris al nostre país. Nosaltres estam d'acord, els criteris del bo social no poden ser el de ser una família nombrosa o ser susceptibles de pagar-se a persones que l'utilitzen en segones residències. Per això, hem demanat canvis en aquest sentit al Congrés.

En tot cas, donam la benvinguda a El Pi en la lluita contra la pobresa energètica perquè aquesta llei al final és un *copia y pega* de la nostra llei 9/2016, de 3 de novembre, de Podemos. Un *copia y pega* exacte, i no passa absolutament res, tots els nostres documents tenen *copyleft* i pensam que la propietat intel·lectual en el cas d'això no té gaire sentit. El que passa és que aquí tenim una llei d'habitatge en marxa i podem incloure aquestes mesures en la Llei d'habitatge.

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

Mira... això no va de penjar-se medalles, crec que hem de ser un poc seriosos, un poc responsables estiguem en el Govern o no. Hi ha en marxa una llei d'habitatge en la qual es poden posar coses molt més concretes que aquesta proposició de llei, perquè a Aragó ara mateix els reglaments s'han adaptat al que diguin les comarques sobre aquesta llei, i aquesta llei en si no donaria sortida al problema que tenim amb la pobresa energètica, només és un marc legal perquè després es faci feina. Idò, la feina ja ha començat i va començar fa temps. Hi ha una llei d'habitatge i es pot ser molt més concret en aquesta llei i esperam el vot positiu a les iniciatives que nosaltres presentem, i si van en la mateixa línia que la de Podemos d'Aragó, hi votarem a favor. En tot cas, aquest filibusterisme parlamentari de penjar-se la medalla a nosaltres no ens va.

Hi ha coses, a més, que ja es fan en aquesta comunitat autònoma, malgrat no estigui implementada la llei d'habitatge o una hipotètica llei contra la pobresa energètica, com és l'avis dels serveis socials quan s'ha de tallar la llum a algú, que avisen, i això ho diu l'article 5 de la seva proposta, avisen els serveis socials, als ajuntaments per tal de saber si aquestes famílies es troben en una situació de vulnerabilitat social.

També hi ha una moratòria que possibilita que no es talli la llum a ningú si no es pot pagar. Nosaltres pensam que això ha d'estar reflectit a una llei. Evidentment estam d'acord amb això, però pensam que hem de treballar entre tots amb la llei que ja està en marxa.

No, però és que, a més, aquesta llei que és un *copia y pega* no resoldrà els problemes, no resoldrà els problemes.

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

De fet, per exemple, l'article 6 parlar de la cooperació amb les empreses administradores i que es poden desenvolupar més convenis. Bé, ja hi ha un conveni, ja hi ha un conveni entre Endesa i els ajuntaments, nosaltres pensam que aquest conveni s'ha d'estendre i s'ha d'exigir que les empreses donin doblers al fons de pobresa energètica, no només que puguin donar doblers, i crec que aquesta és una proposta més valenta que la poguessin presentar vostès.

Quant a la qüestió de mesures d'eficiència energètica, de les quals parla l'article 8, nosaltres hem donat suport a totes les

iniciatives que van en aquesta línia de mesures per a l'eficiència energètica, i el Govern, de fet, ja posa en marxa una convocatòria per a persones en risc d'exclusió social, que no hagin de gestionar-se aquestes ajudes a ells mateixos sinó que, amb ajuda dels serveis socials, puguin concórrer a aquestes ajudes. Això ho vàrem pactar també nosaltres als pressuposts i crec que amb aquesta actitud col·laborativa es pot aconseguir molt més que tenint pressa per fer-se la foto.

Per cert, nosaltres pensam que és una necessitat el fet de crear una empresa pública elèctrica, això ho demanam a la moció que presentam la setmana que ve...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Saura. Guardin un poc més de silenci a la cambra, per favor.

Gràcies.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies, Sr. President. Això ho demanam a la moció de la setmana que ve, esperam que El Pi hi voti a favor, pensam que l'oligopoli energètic és una de les principals causes per la qual hi ha gent que per una banda guanya una doblurada i altra gent està en situació d'extrema necessitat.

En tot cas, pensam que també es poden fer polítiques transversals perquè la pobresa no és una qüestió de llinatge sinó que és una qüestió transversal, no hi ha pobresa energètica ni pobresa farmacològica, el que hi ha és pobresa, i les polítiques neoliberals del Partit Popular el que han fet durant tot aquest temps és augmentar l'escletxa entre rics i pobres que no deixa de créixer al nostre país. Hi ha 13 milions de persones en risc d'exclusió social en el nostre país, hi ha 85.000 persones en la nostra comunitat autònoma en situació de privació material severa, hi ha 115.000 persones que viuen amb manco de 332 euros al mes i d'això d'algunes dades n'ha fet menció el senyor... el portaveu d'El Pi, i nosaltres hi estam d'acord, però necessitam iniciatives molt més transversals i creiem que la renda social garantida és una d'aquestes iniciatives que poden pal·liar aquest problema de la pobresa, que és un problema tan transversal. Però és molt difícil, molt difícil posar en marxa iniciatives des de les comunitats autònomes, des dels ajuntaments i els consells mentre està aprovada la Llei Montoro, és difícil també amb el govern antisocial del Partit Popular a nivell de l'Estat.

Ara bé, i ho tornem dir, ens preocupen algunes coses que encara no s'han fet per part d'aquest govern, com és el reenganxament al gas de Redexit, que encara costa 150 euros; sabem que hi ha un decret en procés, però esperam que es pugui solucionar aquest problema com més aviat millor.

Pensam que va ser un bon començament la creació de la Mesa de pobresa energètica, que es va constituir el 19 de gener del 2016, en la qual participen Càritas, Creu Roja i altres entitats. Ara bé, en aquesta mesa es va decidir que es diria que les empreses comercialitzadores podien contribuir al fons de pobresa energètica, però nosaltres pensam que això no ha de ser una possibilitat, sinó una obligació, perquè qui ha creat el

problema de la pobresa energètica en el nostre país són les polítiques abusives de les grans energètiques.

També pensam, i en això podem estar d'acord amb El Pi, i el Sr. Jaume Font hi ha fet menció, que la llei d'habitatge és poc concreta. Crec que tenim l'oportunitat de concretar molt més, per exemple sancionar més contundentment les actituds d'empreses energètiques contràries a preservar aquest dret de l'energia o el fet d'informar les empreses dels drets de l'energia que té la gent, o sigui que sigui una direcció bidireccional en aquest sentit.

En tot cas, i per acabar, he de dir que una llei d'aquest tipus no pot acabar, com he dit, amb la pobresa energètica, és necessari un reglament o un decret del Govern que concreti molt més aquesta llei i, per això, pensam que el més correcte és, precisament, concretar a llei d'habitatge perquè pensam que així les solucions arribaran abans, i tot depèn de què ens posem a treballar de valent en aquesta llei tots els grups parlamentaris.

Evidentment, *el tiempo corre en nuestra contra*, per això no va de penjar-se medalles sinó de donar solucions a la gent i nosaltres pensam que aquesta no és la millor manera.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. La passada legislatura als que parlaven de pobresa energètica en aquest parlament se'ns tractava gairebé d'extraterrestres, ni en parlaven els polítics als quals se'ns acusava, quan introduïem aquesta qüestió, d'inventar-nos conceptes i ni tan sols en parlaven moltes vegades els mateixos mitjans de comunicació. Jo sempre pos el mateix exemple, que trobaran a les hemeroteques, de com s'havia de llegir moltes vegades o cercar aquesta pobresa energètica, que era un fet real, fins i tot llegint entre línies, no?, i record això, una entrevista a un metge de la sanitat privada d'aquesta terra, que explicava les meravelles de l'únic hospital privat que tenia una cambra hiperbàrica i de com a l'hivern tenien molta demanda, perquè els derivaven gent de la sanitat pública, bàsicament gent que mirava d'encalenticir-se a ca seva, perquè no podia pagar la calefacció, posant carbó de barbacoa del Mercadona. Per tant..., però això no es definia com a pobresa energètica, però era un fet fruit de la crisi econòmica d'aquests anys que hem hagut de viure i que moltíssima gent ha patit.

Aquesta legislatura m'atreviria a dir que no només hi hem avançat, en el sentit que fins i tot el Partit Popular, que negava, com el canvi climàtic, l'existència mateixa de la pobresa energètica, per a ells ara és una preocupació prioritària, i ho hem vist fins i tot avui amb les preguntes de control al Govern. I dic que han canviat les coses perquè aquesta preocupació forma part del programa dels acords pel canvi i se li ha volgut

donar categoria de política pública a allò que altres negaven no fa tant de temps.

La pobresa energètica és una categoria d'aquelles com la dels treballadors pobres, els autònoms econòmicament dependents o la precarietat que han vingut a instal·lar-se, justament en aquests anys de crisi que realment ha estat una estafa, acompanyada de polítiques que han enfonsat la gent per salvar els bancs amb doblers públics, amb doblers de totes i de tots.

La pobresa energètica és real, com ho és la pobresa mateixa, en tot cas és una dimensió més agreujada per la crisi d'aquests anys, i ja ho era fa tres, quatre anys, quan començàvem a parlar d'aquesta qüestió en aquest parlament; estava recollida a les Directives europees, la 2009 i 2012, que s'han esmentat a l'exposició de motius de la proposició de llei que presenta avui el Grup Parlamentari El Pi, i la pobresa energètica respon, obeeix, sobretot, al nostre parer, a tres factors: un, el primer de tots, perquè és un tipus de pobresa més o és una dimensió més de la pobresa, que sembla que ha vingut a instal·lar-se, és la renda, vull dir, si tens menys ingressos evidentment tens més risc de caure dins la pobresa i, a més, normalment, no necessàriament t'han de tallar el corrent, vull dir, el fet fins i tot de renunciar a posar la calefacció ja entraria dins aquesta categoria que, per exemple, la proposició de llei d'El Pi situaria com a llar vulnerable, més enllà de l'indicador concret, i normalment sol ser la passa prèvia que fins i tot et desnonin de ca teva, vull dir ja ets a les darreres quan et tallin el subministre de serveis bàsics, com l'aigua o l'electricitat o el gas.

Afrontar la millora d'aquesta renda forma part de les polítiques progressistes que fa aquest govern i aquesta comunitat a contra corrent, mirant de recuperar les retallades que s'han fet a serveis públics, que també reverteixen de manera molt directa i molt clara en el benestar de la majoria dels ciutadans i de les ciutadanes, i generant i fent l'esforç de fins i tot generar nous drets, com la renda social, que és una manera clara i directa d'acotar aquesta situació de pobresa estructural de moltíssimes famílies.

El segon factor que alimenta la pobresa energètica són els preus de l'electricitat i nosaltres ho hem dit moltes vegades des d'aquesta tribuna, el preu de l'electricitat a Espanya és un preu polític, és un preu polític que forma part del mal estructural del sistema, ja no només elèctric, energètic, sinó polític, d'això que s'ha anomenat el règim del 78, per no parlar, per no parlar del boicot actiu i prevaricador del Govern d'Espanya respecte de les energies renovables, que avui en dia són més barates que les energies brutes, i farien abaratir moltíssim el preu de l'electricitat si realment... s'hi apostàs. I com a sùmmum d'aquest sistema i d'aquesta demostració que els preus que pagam per un servei bàsic, com és el subministrament elèctric o energètic, a les llars de tot l'Estat, hi ha els sous dels directius, perquè mentre hi ha gent que no pot pagar la calefacció, mentre hi ha gent a la qual es talla el subministre, tenim un rànquing de directius de totes aquestes empreses que reben milers de milions d'euros públics, per donar un servei públic, mentre tallen el subministre a altres. I els pos només alguns exemples: Ignacio Galán, Iberdrola, 9,5 milions d'euros de sou; Rafael Villaseva, Gas Natural, 3,5 milions d'euros;

Borja Prado, Endesa, 3 milions d'euros; el Sr. Brufau o el Sr. Josu Jon Imaz de Repsol, 3 milions d'euros. Això són els directius de les mateixes companyies que reben milers de milions d'euros públics i que, a més, tallen el subministre elèctric o energètic a la gent quan no té recursos per pagar-los.

Per tant, renda, preu de l'electricitat, que és un preu polític, i tercer factor que incideix en la pobresa energètica, l'eficiència energètica. I això, en el cas particular de la nostra terra encara s'agreuja més per la poca qualitat de la construcció en general, per la manera com s'ha construït els darrers cinquanta anys en aquesta terra, que fa que, evidentment, sigui molt més difícil mantenir, per exemple, una determinada temperatura ambient a qualsevol llar i especialment a les barriades o als nuclis de població més pobres.

Per tant, qualsevol normativa, qualsevol política pública, qualsevol posicionament polític que vulgui abordar el fenomen de la pobresa energètica, ha d'incidir d'una manera o altra en aquests tres factors, al nostre parer.

La primera, que és la qüestió de la renda, ja els ho he dit, almanco des d'aquí es vol incidir més enllà de legislar estrictament sobre la matèria pobresa energètica, perquè s'intenta abordar el tema de la pobresa i de la desigualtat, que també era negada a la passada legislatura, amb mesures clau com la renda social que vol dignificar la vida de molta gent que ha quedat fora del sistema.

La segona qüestió, que és el preu polític de l'energia, malauradament, hi tenim poc a fer, més enllà del dret a rabiola d'aquesta cambra, perquè és el *cortijo* del senyor de Nuevos Ministerios i de l'IBEX 35.

I el tercer, s'hi fan coses, que és el tema de l'eficiència energètica. Es va obrir l'any passat una línia d'ajudes d'1,5 milions d'euros per a la millora de l'eficiència energètica a habitatges i també s'abordarà aquesta qüestió en el projecte de llei d'habitatge que prepara el Govern progressista.

De la llei que presenta avui el Grup Parlamentari El Pi, vostès saben que no li donarem suport, tot i que bona part del que... bàsicament perquè bona part del que plantegen és a la llei d'habitatge que ben aviat debatrem aquí, però no es tracta ni per part d'aquest diputat ni del nostre grup parlamentari, i entenc que tampoc no és així per part de ningú de la majoria, de menysprear aquest text que El Pi ha posat avui sobre la taula, sí que pensam, per dir-ho d'una manera suau, que estaria bé canalitzar les energies que han dedicat a aquest text a fer aportacions en positiu al tràmit d'aquest altre projecte de llei. I ens l'hem mirat, eh, ens l'hem mirat amb afecte, però sobretot veiem això, que hi ha moltes coses que ja estan recollides i desplegades en el projecte de llei d'habitatge i de lluita contra la pobresa energètica que ha enllestit el Govern; que fins i tot, allò que pretén el Govern, en termes sobretot de garantia als usuaris o a les víctimes, per dir-ho així, de la pobresa energètica és major, només els pos un exemple, vostès plantegen vint dies en el tema de la comunicació per part de l'ajuntament, i nosaltres diem que si no hi ha un informe de Serveis Socials no es pot tallar el subministre.

En el tema d'ajudes, crec que ho ha esmentat el Sr. Saura, nosaltres som partidaris que també les empreses s'hi han d'involucrar, i és cert que això s'hauria d'incloure en els pressuposts de la comunitat autònoma, el fons o l'eina que es creï per garantir aquestes ajudes, però nosaltres pensam que no ha de ser només una aportació pública, perquè hi ha una part de responsabilitat directa de les empreses subministradores.

I en el tema de les sancions, també pensam que és interessant la distinció que fan amb els diferents tipus de sancions, tot i que a nosaltres ens agrada, particularment, més que la Llei d'Aragó, la Llei valenciana, que fa molts pocs dies que s'ha publicat en el butlletí oficial, i que planteja clarament multes de fins a 600.000 euros a l'empresa que s'atreveixi, amb un informe en contra dels Serveis Socials, a tallar el subministre a qualsevol família.

Això no obstant, insistesc, pensam que hi ha coses interessants.

Per tant, per tot això que he dit, pensam que moltes de les coses que diu aquesta proposició de llei podrien ser incorporades, són susceptibles de ser incorporades, jo crec que en ares d'una major coherència de la política que es vol abordar quan es tramiti aquest projecte de llei d'habitatge a nivell de comunitat en aquest parlament, per tant, això, no li donarem suport no perquè no creguem en el contingut del que planteja avui El Pi, sinó perquè pensam que hi ha maneres més constructives de canalitzar, ja que es parla d'això, d'energia, avui, de canalitzar aquestes energies d'una manera un poc més fructíferes, sigui via esmenes o via qualsevol altre tipus d'aportació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula la diputada Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Compartim l'interès d'El Pi per la pobresa energètica i la necessitat de posar solucions a unes situacions a les quals no hauríem d'haver arribat i de les quals en són responsables tant la crisi que vivim com les mateixes companyies elèctriques i la seva poca traça. A Espanya el preu del consum d'electricitat i del gas és dels més cars d'Europa i duplica els beneficis de les homòlogues europees, la qual cosa deixa bona part de la població fora de l'accés a un bé bàsic com és l'energia.

Això és deu a un mercat oligopolístic que no es regeix per l'oferta i la demanda, sinó pel gran poder que acumulen unes poques empreses i la connivència amb els poders públics. A l'escassa eficiència de les mesures per afrontar el problema de la pobresa energètica s'uneixen els alts costos que els ciutadans han d'afrontar una vegada que, després d'un tall del subministrament, han de tornar a activar-lo. El conjunt de

mesures posades en marxa fins a aquest moment han obviat la relació existent entre pobresa energètica i renda.

A la crisi que hem viscut i encara vivim s'hi ha d'unir l'escalada de preus en el sector elèctric, amb xifres: mentre el PIB ha augmentat un 13% aquests anys, el preu de l'electricitat ha pujat un 107%.

Tot i que només hi ha dades parcials dels talls de subministrament elèctric, tant Iberdrola com Endesa, amb una quota del 80%, van fer més de 600.000 talls, dels quals el 70% es van restablir en pocs dies, la resta, uns 150.000, van ser talls de més d'una setmana, i són aquests els que s'identifiquen com a vertaderes situacions de pobresa.

Si calculam el cost que suposa per a les companyies elèctriques, parlariem d'uns 45 milions d'euros, és a dir, un 1% del benefici operatiu de l'activitat elèctrica a Espanya, 1%. Sobren les paraules.

A l'any 2012, l'Associació de Ciències Ambientals va fer un estudi sobre pobresa energètica a Espanya i va donar com a resultats principals, perdonau, va fer un estudi sobre la pobresa energètica a Espanya i va donar com a resultats principals que el 2010 el percentatge d'enllaç amb despeses d'energia desproporcionades va ser del 12%, prop de 5 milions de persones, i que el percentatge de llars espanyoles que es declaraven incapaces de mantenir el seu habitatge a una temperatura adequada a l'hivern, era del 8%, aproximadament 3,5 milions de persones.

A l'any 2014 es torna a fer l'estudi i es va revelar que aquesta xifra havia augmentat sota els dos enfocaments: és a dir, el 2012 el percentatge de llars amb despeses massa desproporcionades va ser del 17%, més de 7 milions de persones, i el percentatge de llars espanyoles que es declaraven incapaces de mantenir el seu habitatge a una temperatura adequada a l'hivern era del 9%, envoltant els 4 milions de persones. Açò significa un augment del 34 % en el primer aspecte valorat i un 19% en el segon, en tan sols dos anys d'evolució.

L'observació general número 4, del Comitè dels drets econòmics, socials i culturals de les Nacions Unides, ens parla de disponibilitat de serveis, materials facilitats, infraestructura; és a dir, un habitatge adequat ha de contenir certs serveis indispensables per a la salut, la seguretat, la comoditat i la nutrició; tots els beneficiaris del dret a un habitatge adequat haurien de tenir accés permanent a recursos naturals i comuns, aigua potable, energia per a la cuina, la calefacció, l'enllumenat, instal·lacions sanitàries, de condícia, emmagatzematge d'aliments, eliminació de deixalles, de drenatge i de serveis d'emergència.

Segon punt, despeses suportables, és a dir, les despeses personals o de la llar que comporta l'habitatge haurien de ser d'un nivell que no impedis ni comprometés l'assoliment i la satisfacció d'altres necessitats bàsiques: habitabilitat, un habitatge adequat ha de ser habitable, en el sentit de poder oferir espai adequat als seus ocupants i de protegir-los del fred, la humitat, la calor, la pluja, el vent o altres amenaces per a la salut, de riscos estructurals i de vectors de malaltia. Ha de

garantir també la seguretat física dels ocupants. El Comitè exhorta els estats membres al fet que apliquin àmpliament els principis d'higiene de l'habitatge preparats per l'OMS, que consideren l'habitatge com el factor ambiental que amb més freqüència està relacionat amb les condicions que afavoreixen les malalties en les anàlisis epidemiològiques.

Dit d'una altra manera, que un habitatge i unes condicions de vida inadequades i deficientes s'associen invariablement amb taxes de mortalitat i morbiditat més elevades.

Altres països europeus fan front a aquesta problemàtica i de les seves experiències en podem extreure un aprenentatge i una sèrie de propostes per eradicar la pobresa energètica. Algunes d'aquestes propostes venen recollides en el projecte de llei d'habitatge, així com a la proposició de llei que avui debatem.

Un, prohibició de desconnectar clients vulnerables, el 60% dels països de la Unió Europea tenen alguna normativa que impedeix tallar el subministrament elèctric a llars en situacions de vulnerabilitat. Aquesta prohibició pot ser total o limitada als mesos d'hivern.

Segon punt, tarifes socials i pagaments directes.

Tercer punt, millores de l'eficiència de les llars. Es tracta de tallar el problema de la pobresa de forma preventiva i reduir les necessitats energètiques de la llar; en general, es tracta d'esquemes que barregen obligacions, mitjançant l'augment dels estàndards normatius, i subsidis o altres formes de transferències de rendes públiques als propietaris o llogaters dels immobles. A Gran Bretanya, per exemple, les companyies subministradores tenen certes obligacions de millora d'eficiència a les llars dels seus clients domèstics.

Quart punt, consultes gratuïtes. A Bèlgica és possible accedir a auditories energètiques gratuïtes; d'aquesta manera existeixen tutors que ajuden els consumidors a implementar mesures d'eficiència energètica. A Àustria Wien Energie va establir pel seu compte una oficina per donar solucions personalitzades a individus en situació de risc d'exclusió social; l'objectiu és ajudar aquestes persones a tornar ser capaços de restablir el seu accés a l'energia; cada cas és gestionat per treballadors socials amb experiència.

Cinquè punt, incentius per a propietaris i llogaters. Sisè punt, ajuda financera. Setè, pagament de factures a l'hivern. Vuitè, millora de les polítiques energètiques fomentant les energies renovables. I, novè, garantir un mínim de subministrament energètic.

Tant els serveis socials com les empreses subministradores són els protagonistes d'aquestes propostes, reclamant a les empreses que apliquin la seva responsabilitat social corporativa.

L'actual llei d'habitatge que està fent el Govern conté un apartat específic de pobresa energètica que contempla molts dels aspectes que proposa El Pi. Per tant MÉS per Menorca no votarà a favor d'aquesta proposta però sí que els anim, com ha fet el Sr. Abril, a incloure les esmenes que considerin adients

per millorar l'actual text que està fent el Govern. No cal donar les gràcies, Sr. Melià.

Ara bé, des de MÉS per Menorca no volem obviar el més important de tot. És una absurditat de l'actual sistema econòmic que milions de treballadors són pobres tot i tenir una feina. La pobresa genera pobresa i es transmet entre generacions si no existeix un bon sistema d'igualtat d'oportunitats que només uns ingressos dignes poden garantir. Aquest, senyores i senyors diputats, és l'autèntic problema a què hem de fer front.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Diputada Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom.* Ante la proposición de ley presentada por el Grupo Parlamentario El Pi apoyamos estas iniciativas expuestas, aunque entendemos que deberían ir incluidas, igual que el resto de grupos que han comentado, dentro de la Ley de vivienda.

Un proverbio mesopotámico sostiene que quién pone nombre a las cosas comienza a adueñarse de ellas. Sobre la base de esta idea intelectuales como Gramsci o Wittgenstein elaboraron singulares teorías sobre los límites del lenguaje o sobre la construcción de la hegemonía política a partir de las ideas. Es muy conocido que el filósofo austriaco sostenía que los límites del pensamiento están en el lenguaje, o, mejor dicho, el lenguaje es la expresión de nuestras ideas, y por tanto todo lo que está fuera de ese perímetro es un sin sentido. Gramsci decía también que una victoria política siempre venía precedida de una victoria ideológica, y esto es muy probablemente, señorías, lo que ha sucedido con el término de pobreza energética. Esta expresión se ha colado dentro de los límites del lenguaje político hasta el punto de que todos los partidos y organizaciones sociales hablan de ello como si se tratase de una nueva realidad derivada de la crisis. Sin duda la causa de este camaleonismo verbal, y por supuesto político, se debe a ese contumaz adanismo que atraviesa hoy la política y que convierte lo viejo en nuevo.

La pobreza energética no existe, lo que existe, sin eufemismo, sin tapujos, sin conveniencias, sin modas, sin ocultamientos, sin hipocresía, es ni más ni menos que la pobreza, a secas y sin apellidos. La pobreza es sólo un nombre de pila doloroso, lacerante. No se trata, parafraseando a Gramsci, de poner nombre a las cosas para crear una moda lingüística al servicio del marketing. No se trata de hablar de pobreza sanitaria, de pobreza educativa, de pobreza laboral, de pobreza habitacional, y de tantas pobrezas que afectan a millones de seres humanos en el mundo, a millones de españoles y a cientos de miles de ciudadanos y ciudadanas de Baleares, porque estamos hablando de personas, personas a las que como responsables políticos deberíamos proteger y mejorar en su calidad de vida, fundamentalmente la de aquellos que

menos tienen, aquellos a los que nos comprometimos a servir como sus representantes.

Desgraciadamente la crisis no ha hecho más que agrandar esta situación hasta límites insoportables, hasta alcanzar en particular a ciertos segmentos de la población que antes se sentían inmunes a los cambios bruscos del ciclo económico. Es evidente que quién no tiene para pagar un recibo de la luz de 56 euros mensuales de media está muy cerca de la exclusión social, y esto sucede aquí con una de cada tres de nuestras familias, familias pobres que están afectadas por la denominada pobreza energética. Sólo el 30% de los hogares de nuestras islas no tienen ningún indicador que pueda ser relacionado con la exclusión social, sólo el 30%; el resto, el 70%, contiene indicadores que pueden acercarse a este problema que tenemos, y estamos hablando de personas.

A los primeros estudios de Brenda Borgman sobre pobreza energética en el Reino Unido, y la definición en 2013 del Comité Económico y Social Europeo como la dificultad o incapacidad de mantener la vivienda en unas condiciones adecuadas de temperatura, así como de disponibilidad de otros servicios energéticos esenciales a un precio razonable, se agrega el informe de 2014 titulado *Pobreza energética en España. Análisis económico y propuestas de baja actuación. ¿Qué define este flagelo de acuerdo?,* pues al bajo nivel de ingresos en el hogar como el primer factor causante; en segundo lugar, a una baja eficiencia energética de la vivienda, dado que un hogar ineficiente térmicamente necesita una mayor cantidad de energía para alcanzar la temperatura adecuada, repercutiendo por supuesto en la factura; y, en tercer lugar, al impacto elevado de los costes de la energía en el presupuesto familiar.

Entidades como Cáritas y la Cruz Roja, por citar sólo dos de las muchas que cumplen una función social que corresponde al Gobierno, han incrementado notablemente la atención sobre las personas mayores que no pueden calentar sus hogares o no pueden pagar sus facturas de la luz. Hablamos de cientos de personas que viven en viviendas viejas, con instalaciones eléctricas obsoletas, mal aisladas, y a quines por estas razones sólo se les puede ayudar proveyendo mantas para abrigo y no estufas, que significarían un riesgo para sus vidas. Y seguimos hablando de personas.

Lo dicho es una radiografía parcial, la foto de conjunto de árboles llamado pobreza energética en el frondoso y peligroso bosque de la pobreza. Es obvio que debemos actuar ya en la emergencia, es obvio que hay que frenar el sufrimiento de los sectores más vulnerables, pero un gobierno actúa con miras a medio y largo plazo, un gobierno actúa con la mirada puesta también en la prevención, y si según cifras oficiales como las de IBESTAT, que dicen que el 6,6% de los hogares de nuestras islas no pueden permitirse tener su vivienda a temperaturas adecuadas, cifra que se eleva a 9,9% en familias con hijos dependientes, menores de 18 años o entre 18 y 24 inactivos, o como en el estudio realizado por FOESSA, que sube al 19,9% de los hogares que no pueden mantener una temperatura acorde con el clima reinante, entonces, señores del Gobierno, señores diputados y señoras diputadas, tenemos que activar, potenciar y generar soluciones que además generen empleos en la construcción de nuevas viviendas con instalaciones eléctricas

modernas, con aislamientos acordes al clima de nuestras islas, en suma viviendas dignas. En paralelo se generarían de forma inmediata empleos en la rehabilitación también energética de las viviendas ya existentes. Esto para comenzar, porque estamos hablando de personas.

Y si miramos más largo debemos aumentar la eficiencia energética, todos, proveedores y consumidores; debemos educar al consumidor en la responsabilidad de una situación de crisis, pero también deberíamos construir un país energéticamente sustentable, energéticamente limpio.

Por las razones expuestas y por todas las medidas necesarias para solucionar esta vulnerabilidad de nuestros ciudadanos y ciudadanas entendemos que la Ley de vivienda no puede esperar más, no podemos estar, esta gente, esperando que lleguen estas soluciones que presentaba El Pi. ¿Para cuándo la Ley de vivienda? Pues hay que darle prioridad y que esto salga lo antes posible.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

15 minuts i ja s'han dit moltes coses; per tant no fa falta que els esgotem, però sí m'agradaria enllaçar amb la intervenció del Sr. Font quan ha dit que en aquesta legislatura s'han presentat cinc iniciatives que tenen a veure amb el tema que debatem, d'una manera o una altra enllaçat. Però a mi m'agradaria fer referència al fet que l'anterior legislatura no se'n varen presentar cinc, se'n varen presentar tres o quatre vegades més; no les hem contades, però totes les iniciatives que es varen presentar l'anterior legislatura varen ser rebutjades pel govern del Partit Popular, i això s'ha de tenir en compte. No sols varen ser rebutjades, sinó que l'anterior legislatura es varen negar, es varen negar, les dades de pobresa que posaven damunt la taula entitats com EAPN i entitats com Càritas.

Me'n record perfectament que a un parell d'intervencions que vàrem tenir a les comissions de Serveis Socials ens va acusar el Partit Popular de demagogs, d'utilitzar el tema de pobresa per captar vots; varen negar que a les Illes Balears hi havia al·lots que anaven a l'escola sense haver berenat, sense poder fer les menjades correctament. Es varen negar, Sra. Fernández, i vostè era la consellera; no tota la legislatura perquè va entrar quan es va crear la conselleria, perquè la Conselleria de Benestar Social va ser eliminada com a conselleria pròpia pel Partit Popular i va ser incorporada dins la Conselleria de Salut, dins una conselleria que era un portaavions i que ningú no defensava els temes socials dins la conselleria, perquè el conseller de Salut en tenia prou per fer feina en temes de salut. Per tant ningú no defensava les polítiques socials dins el govern del Sr. Bauzá. Per tant es negaven les dades de pobresa en un moment de crisi econòmica brutal, en què aquesta comunitat va arribar a tenir un 25,5% de treballadors en atur, i es negaven les dades de pobresa que posaven damunt la taula entitats, com he dit abans, com EAPN.

Però curiosament el govern Bauzá, que negava les dades d'EAPN, li va concedir la medalla del premi Ramon Llull per la seva tasca de suport a les persones en situació de vulnerabilitat, la qual cosa no s'entén: una ditada de mel per una part, i per una altra et carregues tota la feina d'aquesta entitat.

Aquí avui la Sra. Sandra Fernández ha citat el conveni FELIB, ajuntaments i Gesa-Endesa. És un conveni que li recordam que inicialment no es va subscriure amb l'ajuntament amb més densitat de població com era Palma, i que era un conveni que carregava sobre l'esquena pressupostària de les entitats locals fer front, a pagar... -un moment- a pagar les factures elèctriques quan els ajuntaments perdien, del Pla de serveis socials de l'Estat, perdien recursos econòmics. Pla de prestacions bàsiques, varen reduir vostès un 65% l'aportació...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, no, és que té a veure, perquè els ajuntaments no tenien recursos.

Ens trobam realment en una espiral alcista. L'increment del preu de l'electricitat ha pujat un 30% i avui sentim el ministre d'Energia dir que enguany pujarà el rebut elèctric 100 euros i ho diu tranquil·lament.

Nosaltres seguim amb les aportacions que ha fet el Sr. Saura quan ha relacionat iniciatives que s'estan desenvolupant al Congrés dels Diputats per demostrar o per de qualque manera incidir en la importància que tenen per al seu grup, i també per al nostre grup, els temes d'energia elèctrica, i li volia afegir que el passat mes de gener es va registrar al Congrés dels Diputats una proposició de llei impulsada per tots els partits polítics, llevat del Partit Popular, que no ho ha volgut signar, una proposició de llei, com deia, per al foment d'autoconsum elèctric per tal d'evitar l'aplicació del Reial Decret 900/2015. Aquesta nova llei que es proposa debatre al Congrés dels Diputats, i aprovar-la també, és bàsicament una llei de mesures urgents per al foment de l'autoconsum, que permetria eliminar algunes de les principals traves d'aquesta activitat reformant l'article 9 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, i derogar alguns preceptes del Reial Decret 900/2015. És a dir, que si s'aprova es reconeixerà el dret a autoconsumir energia elèctrica sense cap tipus de càrrec. Es tracta d'equiparar el tractament de l'autoconsum al de qualsevol altra mesura d'estalvi o eficiència energètica, que afavorirà sens dubte la possibilitat que diversos consumidors comparteixin instal·lacions d'autoconsum dins l'àmbit domèstic.

No pensin vostès, senyors d'El Pi, que aquesta proposició no de llei no té res a veure amb la proposició de llei que avui debatem sobre pobresa energètica. Té molt a veure perquè l'autoconsum elèctric rebaixa o rebaixaria directament el cost de la factura de llum si consideram que el preu de l'electricitat que pagam representa la meitat de la factura dels consumidors domèstics, mentre que la resta correspon a peatges d'accés a les xarxes, una tarifa que fixa el Govern de l'Estat. Ja he dit que estam davant una apujada elèctrica de la factura d'un 30% durant tots aquests anys, i que per tant una manera de rebaixar aquest consum, aquesta factura, seria donant suport a aquesta proposició de llei i derogar alguns aspectes del reial decret

que va aprovar el Partit Popular, anomenat el decret que imposava la taxa al sol.

Ja passant concretament a la proposició de llei que planteja El Pi, els he de dir que evidentment el govern actual ha iniciat i ha posat en marxa i té com a objectiu prioritzar aquelles accions legislatives que tenen a veure amb el fet de millorar les condicions de les persones, dels col·lectius vulnerables, i per tant, per a aquells que es trobin en situació de privació material per pagar les factures de la hipoteca, per no tenir aliments, per no tenir per pagar l'electricitat, va desenvolupar la renda bàsica garantida, i això és un element importantíssim que hem de valorar per poder fer front a aquelles famílies, per donar suport a aquelles famílies que no poden fer front a despeses materials bàsiques, i vostè, Sr. Font, s'ha referit a aquest percentatge: serien més de 80.000 persones que es trobarien en aquesta situació. Per tant la renda bàsica és un acció política clara per donar prioritat i per donar suport a aquest col·lectiu, però també la llei que està tramitant el Govern, la Llei d'habitatge, que li vull recordar, i vostè ja ho sap, no importa que li ho recordi, que el capítol cinquè contempla mesures concretes, concretes, per donar suport a les persones que es troben en situació de pobresa energètica, una llei, o un esborrany de llei, que s'ha consensuat amb entitats socials que tenen a veure amb la defensa precisament d'aquests col·lectius que estan en situació de vulnerabilitat habitacional i també de vulnerabilitat elèctrica, una mesa d'habitatge que el Partit Popular no va convocar en quatre anys. Per tant tenen... aquest impuls té el suport de les entitats que es cuiden d'aquelles persones precisament que tenen el perfil que ha situat vostè a la seva proposició de llei, i això és el que contempla la llei d'habitatge actualment en tramitació.

Li diré que de la seva proposició no estariem d'acord amb l'article 7, perquè no som partidaris d'incloure limitacions de caràcter general als col·lectius, precisament, que es troben en situació de vulnerabilitat, no som partidaris que es pugui llevar una renda bàsica a una família que necessita... per canviar-la per una ajuda per poder pagar la factura elèctrica. Sí som partidaris que s'exerceixen mesures de control, però no som partidaris de limitar amb caràcter general l'accés a les ajudes.

Tampoc no seriem partidaris del seu article 10, és evident que la comunitat autònoma cercarà tots els recursos que pugui aconseguir per poder nodrir aquesta llei.

I tampoc no seriem partidaris del seu article 12 el qual limita establir convenis de col·laboració entre les institucions. Nosaltres pensam que limitar específicament via convenis és constrènyer molt les possibilitats d'establir acords que tendria la llei i el Govern.

I pel que fa a la resta, dir-li que hi ha articles que estan inclosos dins la llei, vostè n'és conscient i tots som conscients que hi ha articulat que ja està inclòs dins la llei d'habitatge i n'hi ha d'altres que nosaltres el que hem plantejat és que es desenvolupin via reglament; l'article 3, de definició de llar vulnerable, sabem que es tramita o es tracta aquesta definició de llar vulnerable a nivell de l'Estat, quan es desenvolupi el reglament la comunitat, el Govern tindrà la seva pròpia definició de llar vulnerable. Per tant, pensam que això s'ha de desenvolupar via reglament.

L'article 4 també s'ha de desenvolupar via reglament, perquè parla de definició d'intensitat de les ajudes, i això és una cosa que correspondria a un desenvolupament reglamentari.

L'article 5 igualment la llei d'habitatge ho relega a un reglament, el procediment per evitar la suspensió o restabliment del corrent.

Quant a una sèrie d'articles, que jo li proposaria que els presentàs via esmena durant la tramitació de la llei d'habitatge, nosaltres veuríem bé que vostès presentassin esmenes en relació amb el seu article 4; també en relació amb l'article 5; amb l'article 8; amb l'article 9. Són propostes que vostès han incorporat a la seva proposició que no tendríem cap inconvenient a discutir-les a la ponència i a incorporar-les, en el cas de veure-les positivament en aquest sentit que es plantegen avui a la seva proposició no de llei.

S'han fet moltes aportacions, com ja he dit abans, nosaltres pensam que la llei d'habitatge, en el capítol 5, és una bona iniciativa, és una bona proposició, es desenvoluparà reglamentàriament aquell apartat que s'hagi d'especificar i acceptaríem, com ja he dit, aquelles millores que no es contemplen a la nostra llei i que vostès han plasmat a la seva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Passam al torn de rèplica del grup presentant de la iniciativa. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, senyors portaveus. Sr. Saura, és a dir, vostès tenen la barra de fer un tuit i dir: "Mentre el rebut de la llum es dispara la pobresa energètica es cobra una altra víctima. Rajoy continua esperant que ploqui". No és un bon dia per fer aquest tuit, no és un bon dia per fer aquest tuit, eh, no és un bon dia! Val més llegir el seu company Echenique el dia que es va aprovar la llei a Aragó, que diu: "*Estamos muy orgullosos de haber sacado adelante esa ley, y ahora toca informar a la gente de que existe, para que este tipo de injusticias no pasen en Aragón, ha recalado.*" La coherència és molt important, la coherència és molt important i vostès han d'estar contents de crear doctrina, com altres que n'han creada, així de clar.

Els afectats per la pobresa energètica avui deuen estar encantats amb els arguments que els distints grups han donat, han parlat del que fan a Gran Bretanya, del que fan a Bèlgica, bla, bla, bla, i això sí, tenen moltes dades, tenen vostès una de números que ni internet, i d'informació, però això és un brindis al sol, això és tenir un cap de llengua de cine, però tenir una artrosi per votar a favor d'iniciar un procés de conversa de millora d'un document, perquè quedi per a sempre com actuem i ajudam una família vulnerable, això ho diem, no, com que ho tenim a la llei, ja esperarem!

Bé, cadascú tindrà una responsabilitat a partir d'avui, El Pi no se sent responsable de segons quines coses que puguin passar a partir d'avui i El Pi s'atorga poder dir-los a la cara segons què passi a partir d'avui, perquè vostès saben que el tema que vostès han intentat és que es troba dins la llei d'habitatge, i amb la llei d'habitatge tenen un bon desgavell a Madrid. Quan estarà? No ho sé, però no enganem la gent, no enganem la gent. La proposta, la proposta, ho dic per a la portaveu del PSIB, la proposta de la seva llei diu: "L'administració autonòmica pot adoptar les mesures que es considerin convenients per garantir els subministraments que s'han d'establir reglamentàriament les situacions de pobresa energètica, que s'ha d'establir un control d'actuació..." S'ha de fer, s'ha d'establir, cap concreció, cap concreció; és a dir, nosaltres li hem concretat.

Què pot ser millorat? Sí. Què no ha de posar doblers només el Govern balear? També. Què es poden exigir els tres punts que deia el Sr. Abril i reconèixer que el segon, li cantarem a Madrid, a veure si Rajoy desperta i es fa les orelles netes, però segurament se'n riurà de nosaltres, els altres dos també, el primer i el tercer, però aquesta llei començava, aquesta llei començava.

En tema, és vera, la nomenclatura de les coses és molt important, puc estar d'acord amb el que deia la Sra. Montse Seijas, a l'any 1987, ara no hi és justament, aquest que els ralla o els parla o els xerra va contractar la Sra. Fina Santiago i el seu home, va ser la primera regidora de Serveis Socials a la part forana, i a l'any 1987, una vegada fet l'estudi per la Sra. Fina Santiago, i el 88 i el 89, i el 90, el 91 i 92, hi ha hagut molts regidores i regidors, i si n'hi ha qualcun aquí... o batles o batlesses, que en el que ha estat ajudar gent que no podia arribar a final de mes i en el tema de calefacció s'ha ajudat moltíssim, està molt bé que això passi a ser una prioritat de tots, perquè per a uns quants ho ha estat aquesta prioritat quan hem tengut responsabilitat en aquest sentit. Però aquí no se sent un responsable com una regidora o com un regidor, o com una batlessa o com un batle, aquí com xerraires, xerraires que, quan podem donar una passa cap endavant, val més faronejar de les Cariàtides i poder dir que som diputats, que realment una pobra regidora o regidor, que si nosaltres començàssim els donaríem eines, que al final és el que volien els escocesos, el que volen els catalans i el que haurien de voler els ciutadans de Balears, eines.

I les eines que nosaltres aquí podem fabricar, siguin de ferro o siguin de fusta, les puguem donar realment a qui les exerciran, perquè no serà cap d'aquí dins, seran les dones i homes que són a Serveis Socials. I això és en el que vostès es perden, aquesta és la forma distinta de fer política, jo no hi era la passada legislatura aquí, jo ja arribava a acords amb el Sr. Grosske, fa deu anys en tema d'immigrants i en tema d'aquesta qüestió.

I El Pi, a través del Sr. Melià i de la Sra. Maria Antònia Sureda, han presentat això amb tot l'afecte del món.

I el que no pot ser, Sr. Saura, és que vostès s'apropriïn de la propietat intel·lectual, ho ha dit, sí, sí. I li diré més, el que no pot ser és que si era bo per a Aragó sigui dolent per a Balears

i el que no pot ser és que vostès es passin aquí vint mesos cobrant cada mes sense suar-se les coses, donar lliçó...

(Remor de veus)

... no ala, ni punyetes, no, no, no, no, és el meu parèixer, és el meu parèixer i estic convençut que de cada deu en aquesta terra n'hi ha set que pensen com jo! I mentre n'hi hagi set, defensaré aquests set, defensaré aquests set!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

El Sr. Jarabo i tot el seu equip...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi concloent, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

El Sr. Jarabo i tot el seu equip no han volgut entrar en aquest govern, que em sembla molt bé, que li volen donar suport, però tampoc no els va bé baixar a concretar les coses, baixar a dir com podem donar una solució, perquè si realment els lleven de poder fer els seus quatre números amb els mitjans de comunicació, em poden dir què han fet vostès durant vint mesos?

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Passam al torn de contrarèpliques per als grups que han intervingut en contra. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Sr. Font, s'ha emocionat vostè moltíssim a la seva darrera intervenció. Aquesta llei que proposen podrà contenir la pujada del preu de la llum un 33% en plena onada de fred? Combatrà l'oligopoli energètic en el nostre país? Canviarà alguna cosa substancial aquesta llei que proposa ara mateix?

(Se sent de fons el Sr. Font i Barceló de manera inintel·ligible)

A Aragó les comarques han de definir un reglament per a l'aplicació d'aquesta llei i la situació no és la mateixa a Aragó que a les Balears, no es pot dir aquesta fal·làcia del que val a Aragó no val aquí, perquè aquí som a una altra comunitat autònoma. I sembla mentida que no sàpiga vostè això.

Nosaltres pensam que és necessari fer una solució integral a la llei d'habitatge i pensam que s'ha de sancionar les empreses energètiques i que les empreses energètiques han de contribuir al fons de pobresa energètica. Jo em deman si vostè pensa això també i si creu que és necessari crear una empresa

pública; si creu que és necessari rompre amb l'oligopoli energètic del nostre país i de la nostra comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Coherència jo crec que és donar suport a les iniciatives que es troben en marxa per contribuir, per contribuir i fer entre tots una llei d'habitatge millor. I no penjar-se la medalla fent un copia i aferra, que no és una qüestió de propietat intel·lectual, no és una qüestió de propietat intel·lectual, si és que és un copia i aferra exacte, exacte.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

És clar, efectivament, o sigui... no, jo cobr tres salaris mínims interprofessionals, quants doblers du cobrats vostè de la política durant tant temps?

(Petita cridòria, remor de veus i alguns aplaudiments)

Aquest argument és una vergonya!

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, silenci. Guardin silenci, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Ara mateix els subministraments no es tallen a les persones que es troben en risc d'exclusió social, jo crec que és un bon començament, però s'ha de fer molt més i nosaltres volem contribuir amb la llei d'habitatge per fer mesures molt més valentes de les que hi ha posades en marxa, malgrat no hi hagi en marxa una llei d'habitatge o una hipotètica llei contra la pobresa energètica.

Jo crec que el problema és com afrontam el problema, precisament, i no és anar de boca, el que és anar de boca és presentar una llei d'un altre lloc per apuntar-se la medalla i no contribuir amb la llei d'habitatge, que ja es troba en marxa. I crec que és el que intenten en aquesta situació.

Crec que els Serveis Socials tenen moltes eines...

(Se sent de fons el Sr. Font i Barceló de manera inintel·ligible)

Està en marxa...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, guardi silenci.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Els Serveis Socials tenen moltes eines però en tindran moltíssimes més, perquè nosaltres, almanco, volem ser molt exigents amb la nova llei d'habitatge per combatre la pobresa en la seva transversalitat.

(Se sent de fons el Sr. Font i Barceló de manera inintel·ligible)

I no és una qüestió de propietat intel·lectual. Les lleis que s'han aprovat en aquesta cambra també han tengut la contribució de Podem i nosaltres seguirem en aquesta línia, una línia responsable, que no sigui de penjar-se medalles i xuclar càmera i de fer treball de veritat, perquè els deu diputats, els vuit diputats que som aquí, el grup parlamentari treballem per millorar les lleis i a les institucions on governem tenim mesures molt valentes i hi ha canvis substancials i seguirem en aquesta línia, Sr. Font.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

No faré ús de la paraula. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en faré ús. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt, té paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

No faré ús de la paraula. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sí, moltes gràcies. Només contestar al Sr. Font, que demanava concreció, dir-li: més concret, més concreta que la llei que ha presentat el Govern de les Illes Balears en relació amb l'habitatge i amb la pobresa energètica trob que hi ha poques coses. Jo li demanaria que retiri vostè la seva proposició no de llei, que no ha estat consensuada amb cap entitat ni amb cap col·lectiu ni amb ningú, que la retiri, i que se sumi...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... que se sumi a... que sumi les seves aportacions a aquell text, que sí ha estat consensuat, i que recull totes aquelles demandes dels col·lectius que s'han assegut a la Mesa

d'habitatge i a la Mesa de pobresa energètica amb el Govern balear. Un govern que sí té damunt la taula la prioritat de donar suport als col·lectius més vulnerables d'aquesta comunitat.

Per tant, per tant avui li demanam que retiri la seva proposició no de llei i se sumi a la proposició de llei del Govern balear.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Conxa Obrador. Passam al torn de fixar posicions pels grups que no han intervingut ni a favor ni en contra de la llei. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Font, creame que me gustaría que el Grupo Parlamentario Popular le votase a favor esta iniciativa solamente por lo que hemos estado escuchando en este debate, pero le voy a decir que nos vamos a abstener.

Lo que ocurre, y se viene repitiendo, es que aquí la izquierda no puede soportar que sean otros los que presenten cualquier iniciativa social y que sean otros los que presenten iniciativas sociales en este parlamento y se debatan, esa es la realidad. Ahora bien, le diré que nosotros nos vamos a abstener porque sí que estamos de acuerdo con algunos de los argumentos que sí se han esgrimido aquí respecto a que no vemos necesario que haya una ley para la reducción de la pobreza energética, sino que, por coherencia, y también por simplificación normativa, todo lo que recoge esta ley debería ir en la ley de vivienda, evidentemente no porque estemos en contra del contenido, porque mucho lo podríamos compartir, no porque estemos en contra de que tengamos que dar solución a esta problemática que sí que existe todavía en nuestra comunidad autónoma, de hecho muchas de las iniciativas que ya hemos debatido aquí respecto a esta cuestión las ha presentado el Grupo Popular.

También una cosa que me ha llamado la atención, porque se ha hablado mucho de colgarse medallas, pero... y me llama especialmente la atención porque aquí de lo que más se ha hablado es que en esta comunidad autónoma no se corta la luz a aquellas personas que están en situación de vulnerabilidad económica cuando los Servicios Sociales avisan, pero es que resulta que esto ocurre gracias a un convenio que se firmó entre Endesa y la FELIB, la pasada legislatura, que gobernaba el Partido Popular, y que, de hecho, es el único convenio, la única iniciativa que a día de hoy está en marcha para combatir la pobreza energética, porque todo lo demás a día de hoy son simples anuncios.

La Sra. Obrador, por ejemplo, decía que era un convenio... ha sido la única que lo ha criticado, creo que mantiene la coherencia de cuando empezó la legislatura, que todos ustedes criticaban este convenio, decían que no servía para nada, pero, sin embargo, ahora, lo venden como algo maravilloso, ya que

evidentemente ustedes no han hecho absolutamente nada todavía, más que anunciar cosas; pero la Sra. Obrador, que ya la echaba de menos, echaba de menos su demagogia y sus recuerdos un poquito...

(Remor de veus)

... selectivos a la hora de recordar cuál ha sido la historia de nuestra comunidad, pero decía la Sra. Obrador que lo que hacía este convenio era cargar a las espaldas de los ayuntamientos el pagar las facturas de los suministros, que evidentemente pues no se cortaba el suministro, pero como antes he dicho en mi pregunta, sí que se tienen que seguir pagando.

Decirles, como bien ha dicho el Sr. Font, que los ayuntamientos llevan muchísimo tiempo pagando estas ayudas económicas urgentes, pero si tanto cargan los ayuntamientos con esto, que lo hacen, el año pasado los 200.000 euros que se ahorró el Govern del Fondo de pobreza energética o del Fondo de rescate energético se lo podrían haber dado a los ayuntamientos y les podrían haber aliviado esta carga que ustedes dicen que tienen. Pero no, lo que hicieron fue ahorrarse el fondo, que esperemos que esta vez sí que llegue a los que de verdad lo necesitan, un fondo también del todo insuficiente porque, para calcular así a bote pronto, solamente serviría para pagar la mitad de lo que destina el Ayuntamiento de Palma a pagar ayudas económicas urgentes para el pago de los suministros eléctricos, con lo cual este fondo también, ustedes que se llenan la boca que quieren hacer iniciativas y que quieren dar soluciones, pues también es del todo insuficiente.

Dicho esto, creemos que lo que recoge esta ley, que tiene muchas cosas positivas, algunas creemos que deberían regularse vía reglamento para dar una mayor flexibilidad en algunas cuestiones y también una mayor concreción en otras, pero creemos que deben incorporarse dentro de la ley de vivienda, una ley de vivienda que ustedes han dicho que quieren priorizar, pero vamos a llegar al ecuador de la legislatura y esta ley todavía no está entrada en el Parlament, que es donde se va a tener que aprobar.

Resulta que ahora ustedes tienen problemas entre Podemos y el Partido Socialista, así lo recogen los medios de comunicación, que no se ponen de acuerdo en cómo tramitar esta ley, y evidentemente una prioridad no es, una prioridad vuelven a ser los líos que tienen ustedes entre el pacto, y con cuestiones así tan fundamentales no deberían tener estos líos y no debería ser evidentemente su prioridad.

Lo que decimos al Partido Socialista es que entre la ley en el Parlamento aunque no tenga el apoyo de Podemos y a lo mejor consigue sacar esta ley gracias al apoyo de los grupos que estamos en la oposición, que creo que más seriamente sí que nos tomamos estas cuestiones.

Dicho esto, Sr. Font, le vuelvo a decir que, con todo lo que he escuchado, me sabe mal tener que abstenernos en esta ley, pero creo que es mucho más coherente poder introducirlo dentro de la ley de vivienda, porque además las situaciones de pobreza energética lo son en relación siempre con el hogar, creemos que todas las iniciativas deben ir coordinadas en esta materia. Pero evidentemente también le digo que si en unos

meses no vemos que la ley de vivienda sea una realidad, vuélvala a presentar porque se la votaremos a favor.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández.

Doncs passam a la votació de la presa en consideració...

Sí, Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Si, no, que la diputada Conxa Obrador m'ha demanat si volia retirar la llei, era per si de cas volen que els digui sí o no...

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, passam a la votació de la proposició de llei. Votam.

7 vots a favor; 31 en contra; 18 abstencions.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS